د هِجرت كِتاب ـ د تورات شريف دويم كِتاب

د بنی اِسرائيلو سره په مِصر کښې ظلم کېدل

١ ١ د یعقوب د زامنو نومونه دا دی چا چې خپل خپل
خاندان د ځان سره کړو او مِصر ته لاړل، ٢ روبین،
شمعون، لیوی، یهوداه، ٣ یساکار، زبولون، بنیامین، ٤
دان، نفتالی، جاد او آشر. ٥ د یعقوب ټول زامن او نمسی
په شمېر کښې اویا کسان وُو. یوسف د مخکښې نه په مِصر
کښې وو. ٦ یوسف د هغهٔ ټول ورونه او هغه ټول نسل یو
یو مړ کېدلو، ٧ خو د هغوئ د اولاد د بنی اِسرائیلو ډېر
بچې پېدا شول او ډېر زیات او طاقتور شول او ټول مُلک د
هغوئ نه ډک شو. ٨ بیا په مِصر یو نوے بادشاه راغلو چې
هغهٔ ته د یوسف په حقله هیڅ معلومات نهٔ وُو. ٩ هغهٔ خپلو
خلقو ته ووئیل، ”ګورئ، دا بنی اِسرائیل ډېر زیات او تکړه
شول او دوئ زمونږ دپاره خطرناک دی. ١٠ راځئ چې د
دوئ سره یو چل وکړُو ګنې دوئ به زیات شی او کهٔ زمونږ
او د دوئ په مینځ کښې جنګ راشی نو دوئ به زمونږ خِلاف
زمونږ دشمنان راپوځائ کړی او کېدے شی چې د دې مُلک
نه وتښتی. مونږ له داسې څهٔ کول په کار دی چې دوئ نور
زیات نهٔ شی.“ ١١ نو مِصریانو په بنی اِسرائیلو باندې
مشران مقرر کړل چې په زور یې ترې نه کار اخستو. بنی
اِسرائیلو د فِرعون دپاره د پتوم او رعمسیس ښارونو نه

ګودامونه جوړ کړل. ۱۲ خو چې هغوئ پرې څومره ظلم
زياتے کولو نو لا زياتېدل او په مُلک کښې هومره خورېدل.
مِصريان د هغوئ نه يرېدل او د بنى اِسرائيلو سره يې کينه
شروع کړه ۱۳-۱۴ او مِصريانو په دوئ باندې ظلم زياتے
کولو او د دوئ ژوند يې تريخ کړو. هغوئ په دوئ باندې د
خښتو، خټو او په خپلو پټو کښې کار کولو او په دوئ باندې
يې هيڅ رحم نۀ کولو. ۱۵ بيا د مِصر بادشاه سِفره او فوعه،
هغې دوه دايېو ته ووئيل کومو به چې د عبرانيانو ښځو مدد
کولو، ۱۶ ”چې کله تاسو د عبرانيانو ښځو د بچى د پېدا
کېدو په وخت مدد کوئ او هغوئ د بچى د زېږېدو په ځائ
ناستې ووينئ نو کۀ هغه پېدا کېدونکے زوئ وى نو وې وژنئ،
خو کۀ هغه لور وى نو ژوندۍ يې پرېږدئ.“ ۱۷ خو دايېې د
خُدائ پاک نه يرېدلې او د بادشاه حُکم يې ونۀ منلو او هغوئ
نران ماشومان ژوندى پرېښودل. ۱۸ نو بادشاه دايېې
راوغوښتلې او د هغوئ نه يې تپوس وکړو، ”تاسو ولې داسې
کوئ؟ تاسو نران بچى ولې ژوندى پرېږدئ؟“ ۱۹ هغوئ هغۀ
ته ووئيل، ”عبرانۍ ښځې د مِصريانو ښځو په شان نۀ دى، د
دوئ په آسانۍ سره بچى پېدا کيږى او هلته زمونږ د رسېدو نه
مخکښې د دوئ ماشومان پېدا شى.“ ۲۰-۲۱ دايېې د خُدائ
پاک نه يرېدلې نو خُدائ پاک د هغوئ سره ښۀ وو او د
هغوئ کورونه يې ودان کړل. او بنى اِسرائيل زياتېدل او
طاقتور شول. ۲۲ په آخر کښې فِرعون خپلو ټولو خلقو له
حُکم وکړو چې، ”د عبرانيانو هر يو پېدا شوے بچے راوړئ
او د نيل درياب کښې يې وغورزوئ، خو جينکۍ به ژوندۍ
پرېږدئ.“

د حضرت موسیٰ پیدایښت

٢ ١ په دې دوران کښې د لیوی قبیلې یو سړی په خپله
قبیله کښې یوه ښځه وکړه، ٢ او د هغې نه د هغهٔ یو زوئ
وشو. هغې ولیدل چې دا ښهٔ ښکلے ماشوم وو، نو هغې دا
درې میاشتې پټ وساتلو. ٣ خو چې کله هغې دا نور نهٔ شو
پټولے، هغې د لوخو نه جوړه شوې یوه ټوکرۍ راواخستله او
په دې یې تارکول ولګول چې اوبهٔ په کښې دننه نهٔ ځی. هغې
ماشوم په دې کښې کښېنولو او دا یې بیا د دریاب په غاړه په
لوخو کښې کېښوده. ٤ د ماشوم خور لږه لرې ولاړه وه او
کتل یې چې په هغهٔ به څهٔ کیږی. ٥ د فِرعون لور لامبلو له
د دریاب غاړې له راغله، د هغې خِدمتګارې هم د دریاب په
غاړه روانې وې نو ناڅاپه هغې په لوخو کښې هغه ټوکرۍ
ولیدله او یوه خِدمتګاره یې ورولېږله چې هغې ته یې را وړی.
٦ د فِرعون لور ټوکرۍ کولاو کړه او یو ماشوم یې په کښې
ولیدو. هغهٔ ژړل او د هغې ورباندې زړهٔ وسوزېدلو. هغې
ووئیل، ”دا ماشوم عبرانے دے.“ ٧ بیا د هغهٔ خور د
فِرعون د لور نه تپوس وکړو، ”زهٔ یو عبرانۍ ښځه راوغواړم
څهٔ چې دې ماشوم له سینه ورکوی؟“ ٨ هغې ورته ووئیل،
”آو، لاړه شه.“ نو هغه جینۍ لاړه او د ماشوم خپله مور یې
راوستله. ٩ شهزادګۍ دې ښځې ته ووئیل، ”دا ماشوم
واخله او زما دپاره سینه ورکوه او زهٔ به تا له مزدوری
درکوم.“ نو هغې ماشوم یوړو او هغهٔ له یې سینه ورکوله. ١٠
کله چې دا ماشوم لږ لوئ شو نو هغې دا ماشوم د بادشاه لور
له ورکړو او د بادشاه لور ماشوم خپل زوئ جوړ کړو. هغې
د خپل ځان سره ووئیل، ”ما دا د اوبو نه راوچت کړے

دے.“ نو موسیٰ نومِ يې وربانديې کېښودو.

د حضرت موسیٰ میدیان ته تښتېدل

١١ چې کله موسیٰ لوئ شو نو هغه خپلو خلقو عبرانیانو له لاړو او هغهٔ ولیدل چې د هغوئ نه سخت کار اخستلے شو. هغهٔ دا هم ولیدل چې يو مِصری يو عبرانے وهلو، دا د موسیٰ د خپلو خلقو نه يو کس وو. ١٢ موسیٰ اخوا دېخوا وکتل او چې کله هغهٔ ته پته ولګېده چې هيڅ څوک يې هم نهٔ ګورى، نو هغه مِصرے يې ووژلو او د هغهٔ لاش يې په شګو کښې پټ کړو. ١٣ بله ورځ هغه بهر لاړو او وې لیدل چې دوه عبرانیان په خپلو کښې په جګړه وُو. هغهٔ هغه يو ته وفرمائيل کوم چې په غلطه وو، ”تهٔ ولې خپل عبرانے ورور وهې؟“ ١٤ هغه سړی ورته ووئيل، ”تهٔ چا په مونږ مشر کړے يې او په مونږ يې قاضى جوړ کړے يې؟ تهٔ ما هم وژنې څهٔ لکه چې هغه مِصرے دې وژلے وو؟“ نو موسیٰ وويرېدو او د خپل ځان سره يې وفرمائيل، ”ښه نو لکه چې ما څهٔ کړی دی د هغې خلقو ته پته لګېدلې ده.“ ١٥-١٦ چې کله فِرعون خبر شو چې څهٔ شوی وُو، نو هغهٔ د موسیٰ د وژلو کوشش وکړو، خو موسیٰ وتښتېدو او لاړو او د میدیان په مُلک کښې اوسېدو. يوه ورځ چې کله موسیٰ د يو کوهى سره ناست وو، د میدیان د اِمام يترو اووهٔ لونړه راغلې، چې اوبهٔ راوباسی او د خپل پلار ګډو او چېلو دپاره ښانکونه ترې نه ډک کړی. ١٧ خو څهٔ شپانو د يترو لونړه وشړلې. نو موسیٰ د هغوئ د بچ کولو دپاره ورَغلو او د هغوئ څاروو له يې اوبهٔ ورکړې. ١٨ چې کله دوئ خپل پلار له راغلې، هغهٔ ترې تپوس وکړو، ”تاسو ولې نن ډېر زر راغلئ؟“ ١٩ هغوئ ورته ووئيل، ”يو مِصرى

مونږ د شپانو نه بچ کړُو او هغهٔ مونږ له اوبهٔ هم راوخېژولې
او زمونږ څاروو له يې ورکړې.“ ٢٠ هغهٔ د خپلو لوڼو نه
تپوس وکړو، ”هغه چرته دے؟ تاسو هغه سړے بهر ولې
پرېښودو؟ لاړې شئ او هغه راوغواړئ چې مونږ سره روټۍ
وخورى.“ ٢١ نو موسیٰ هلته اوسېدو ته راضى شو او يترو
هغهٔ ته خپله لور صفوره وادهٔ کړه، ٢٢ د هغې نه يې يو زوئ
وشو. موسیٰ د خپل ځان سره ووئيل، ”زهٔ په دې مُلک کښې
مسافر يم.“ نو په هغهٔ يې جيرسوم نوم کېښودو. ٢٣ ډېره
موده پس چې د مِصر بادشاه مړ شو، خو بنى اِسرائيلو د
غلامۍ په وجه فرياد کولو نو هغوئ په چغو وژړل، ”خُدايه
پاکه، زمونږ مدد وکړه.“ ٢٤ نو خُدائ پاک د دوئ ژړا
واورېدله. هغهٔ د هغوئ فرياد واورېدو او د اِبراهيم، اِسحاق او
يعقوب سره يې خپل هغه لوظ راياد کړو. ٢٥ هغهٔ د بنى
اِسرائيلو تکليف وليدو او ورباندې خفه شو.

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ غوښتل

٣ ١ د موسیٰ سخر يترو د ميديان اِمام وو. يوه ورځ چې
کله موسیٰ د هغهٔ ګډې او چېلۍ څرولې، هغهٔ رمه د بيابان نه
واړوله او د خُدائ پاک غر سينا ته راغلو. ٢ هلته هغهٔ ته د
مالِک خُدائ هغه فرښته د اور لمبې په شان د بوټى د مينځ نه
راڅرګنده شوه. چې د موسیٰ پرې څنګه نظر پرېوتو نو په دې
ليدو حيران شو چې په جاړه اور لګېدلے وو خو دا نهٔ
سوزېدله. ٣ هغهٔ د ځان سره وفرمائيل چې، ”عجيبه خبره
ده. دا جاړه ولې نهٔ سوزېږى؟ زهٔ به نزدې ورشم چې وې
ګورم.“ ٤ چې کله مالِک خُدائ وليدل چې موسیٰ نزدې

راروان وو، هغه د جاړې مینځ نه ورته آواز ورکړو او ورته یې
وفرمائیل، "موسیٰ! موسیٰ!" هغۀ ورته وفرمائیل، "جی زۀ
حاضر یم." ۵ خُدائ پاک ورته وفرمائیل، "نور نزدې مۀ
راځه. پېزار وباسه، ځکه چې تۀ په پاکه زمکه ولاړ یې. ۶
زۀ ستا د پلار نیکونو خُدائ پاک یم، د اِبراهیم، د اِسحاق او د
یعقوب خُدائ پاک یم." نو موسیٰ خپل مخ پټ کړو، ځکه
چې هغه خُدائ پاک ته کتلو نه یرېدو. ۷ بیا مالِک خُدائ
ورته وفرمائیل، "ما ولیدل چې زما د خلقو سره په مِصر
کښې څومره ظلم کیږی، ما د هغوئ فریاد اورېدلے دے چې
هغوئ د ظالمانو مشرانو نه خلاص شی. ما ته د هغوئ د
ټولو تکلیفونو پته ده، ۸ نو زۀ لاندې راغلے یم چې هغوئ د
مِصریانو نه خلاص کړم او چې هغوئ د مِصر نه بهر یو ښۀ،
کولاو او زرخېز مُلک ته بوځم، چرته چې اوس کنعانیان،
حِتیان، اموریان، فرزیان، حِویان او یبوسیان اوسیږی. ۹
ګوره، ما د خپلو خلقو ژړا اورېدلې ده او زۀ دا هم ګورم چې
مِصریان په دوئ ظلم کوی. ۱۰ اوس زۀ تا فِرعون له لیږم
نو تۀ به زما خلق بنی اِسرائیل د مِصر نه بهر بوځې." ۱۱
خو موسیٰ خُدائ پاک ته وفرمائیل، "زۀ څوک یم چې فِرعون
له ورشم او بنی اِسرائیل د مِصر نه بهر بوځم؟" ۱۲ خُدائ
پاک ورته وفرمائیل، "زۀ به ستا مل یم او چې تۀ کله دا خلق
د مِصر نه بهر بوځې، نو تۀ به په دې غر دپاسه زما عبادت
وکړې. هغه به د دې ثبوت وی چې تۀ ما لیږلے یې." ۱۳ خو
موسیٰ ورته وفرمائیل، "چې کله زۀ بنی اِسرائیلو له ورشم او
ورته ووایم، چې زۀ ستاسو د پلار نیکۀ خُدائ پاک تاسو ته
رالیږلے یم، هغوئ به زما نه تپوس وکړی چې د هغۀ څۀ نوم
دے؟ نو زۀ هغوئ ته څۀ ووایم؟" ۱۴ خُدائ پاک ورته

وفرمائيل، ”زۀ هغه يم چې يم. تۀ به خامخا هغوئ ته داسې
ووائې چې، ”زۀ هغه يم“ تاسو ته رالېږلے يم ځوک چې په
خپله خپل ځان ته ”زۀ يم“ وائى. ۱۵ بنى اِسرائيلو ته ووايه
چې ما مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک د
اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک، تۀ هغوئ ته
ورلېږلے يې. دا د همېشه دپاره زما نوم دے، راتلونکى نسلونه
به ما په دې نوم يادوى. ۱۶ لاړ شه او د بنى اِسرائيلو مشران
په يو ځائ راغونډ کړه او هغوئ ته ووايه چې زۀ مالِک
خُدائ، د هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او
يعقوب خُدائ پاک، تا ته راڅرګند شوم. هغوئ ته ووايه چې
زۀ دوئ له راغلے يم او ما ليدلى دى چې مِصريانو د دوئ
سره څۀ کول. ۱۷ ما دا فېصله کړې ده چې زۀ به دوئ د
مِصر نه بهر بوځم چې په کوم ځائ کښې په دوئ ظلم کيږى
او زۀ به دوئ هغه زرخېز مُلک ته بوځم، چې هغه د کنعانيانو،
حِتيانو، اموريانو، فرزيانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک دے.
۱۸ زما خلق به ستا خبره واورى. نو تۀ د بنى اِسرائيلو
مشران د مِصر بادشاه له بوځه او هغۀ ته ووايه چې، مالِک
خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، مونږ ته په خپله ځان څرګند
کړو. اوس تۀ مونږ په صحرا کښې د درېو ورځو سفر ته
پرېږده چې مالِک خُدائ، زمونږ خُدائ پاک ته قربانۍ پېش
کړُو. ۱۹ ما ته پته ده چې د مِصر بادشاه به تاسو تلو ته پرې
نۀ ږدى ترڅو چې هغه مجبور کړے شوے نۀ وى. ۲۰ خو
زۀ به د خپل قُدرت نه کار واخلم او زۀ به هلته د عجيبه
عجيبه کارونو کولو په ذريعه مِصريانو له سزا ورکړم. او د
هغې نه پس به هغه تاسو تلو ته پرېږدى. ۲۱ زۀ به په
مِصريانو ستاسو قدر وکړم نو چې کله زما خلق ځى، دوئ

به خالی لاسونه نهٔ ځی. ۲۲ هره يوه بنی اِسرائيلۍ ښځه دې
خپلو مِصريانو ګاونډيانو کره لاړه شی او هرې مِصرۍ ښځې
له چې د دوئ سره په کور کښې اوسيږی نو جامې، د سرو
زرو او سپينو زرو کالی دې ترې نه وغواړی. نو بنی
اِسرائيليان به دا څيزونه خپلو زامنو او لوڼو ته ورواغوندی.
او مِصريان به لوټ کړی.“

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ له لوئ طاقت ورکول

۴ ۱ بيا موسیٰ مالِک خُدائ له جواب ورکړو، ”خو
ګوره، کهٔ بنی اِسرائيل په ما يقين ونهٔ کړی او زما خبرې ته
غوږ ونهٔ نيسی نو زهٔ څهٔ وکړم کهٔ هغوئ ووائی چې تهٔ ما ته
راڅرګند شوے نهٔ يې؟“ ۲ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا
ستا په لاس کښې څهٔ دی؟“ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”دا امسا
ده.“ ۳ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا په زمکه
وغورزوه.“ چې کله موسیٰ دا په زمکه وروغورزوله، نو يو
مار ترې جوړ شو او موسیٰ ترې نه منډه کړه. ۴ نو بيا
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ورتيټ شه او د لکۍ نه يې
کلک راونيسه.“ نو موسیٰ ورتيټ شو او راوې نيولو او بيا
ترې نه امسا جوړه شوه. ۵ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل،
”هم داسې وکړه چې د بنی اِسرائيلو يقين راشی چې مالِک
خُدائ د دوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او د
يعقوب خُدائ پاک تا ته راڅرګند شوے دے.“ ۶ مالِک
خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، ”خپل لاس چُوغې ته دننه
کړه.“ نو موسیٰ لاس دننه کړو. او چې کله هغهٔ لاس رابهر
کړو، نو د هغهٔ لاس د څرمنې په بيمارۍ پټ شوے وو، داسې

سپين لکه واوره. ٧ بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، ”لاس په
چُوغه کښې بيا دننه کړه.“ نو هغهٔ لاس دننه کړو او چې کله
هغهٔ دا ځل رابهر کړو، نو هم هغه شان روغ جوړ شو لکه
څنګه چې يې نور بدن وو. ٨ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل،
”کهٔ هغوئ په تا يقين ونهٔ کړى يا د هغوئ په اولنى معجزه
باندې يقين رانهٔ شى، نو په دې بله به د دوئ يقين راشى. ٩
کهٔ د دې دواړو معجزو باوجود هم هغوئ په تا يقين ونهٔ کړى
او کهٔ هغوئ ستا د خبرې اورېدو نه اِنکار وکړى، نو لږې
اوبهٔ د نيل درياب نه راواخله او په اوچه زمکه يې توئ کړه.
نو د اوبو نه به وينه جوړه شى.“ ١٠ خو موسىٰ مالِک خُدائ
ته وفرمائيل، ”اے زما مالِکه خُدايه، ما مهٔ لېږه. زهٔ صفا
خبرې نهٔ شم کولے نه د مخکښې نه په خبرو کولو کښې ښهٔ
وم او نه تاسو سره د خبرو کولو نه پس تکړه يم او ژبه مې
هم انښلى.“ ١١ مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”بنى آدم له
ژبه څوک ورکوى؟ ګونګول او کڼول څوک کوى؟ نظر
ورکول يا ړندول څوک کوى؟ دا زهٔ، مالِک خُدائ کوم. ١٢
نو اوس لاړ شه. زهٔ به ستا د خولې نه خبرې کوم او زهٔ به تا
ته وښايم چې څهٔ به وائې.“ ١٣ خو موسىٰ ورته وفرمائيل،
”اے زما مالِکه خُدايه، زهٔ تا ته سوال کوم چې بل څوک
ورولېږه.“ ١٤ نو په دې باندې مالِک خُدائ موسىٰ ته غصه
شو او وې فرمائيل، ”ستا ورور هارون، ليوى خو شته دے،
ما ته پته ده چې هغه په خبرو کولو کښې تکړه دے. ګوره،
اوس هغه تا سره مِلاوېدو له راروان دے او هغه به ستا په
ليدو په زړهٔ کښې خوشحاله شى. ١٥ تهٔ به هغهٔ ته هغه خبرې
وښائې چې کومې به کوى. زهٔ به ستاسو دواړو په خبرو کښې
مدد وکړم او زهٔ به تاسو دواړو ته ووايم چې څهٔ به کوئ. ١٦

هغه به ستا د خبرو وياند وی او ستا په ځائ به خلقو ته خبرې کوی. نو ته به د هغهٔ دپاره د خُدائ پاک په شان يې او ورته به ښائې چې څهٔ به وائی. ۱۷ خپل ځان سره دا امسا يوسه، چې د دې سره به تهٔ معجزې څرګندې کړې.“

د حضرت موسیٰ مِصر ته واپس کېدل

۱۸ بيا موسیٰ واپس خپل سخر يترو له لاړو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”ما له اجازت راکړه چې واپس مِصر ته لاړ شم چې وګورم چې زما خپلوان ژوندی دی او کهٔ نه.“ يترو موسیٰ ته ووئيل، ”په خير لاړ شه.“ ۱۹ چې کله موسیٰ په ميديان کښې وو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”مِصر ته واپس لاړ شه، ځکه چې کومو خلقو تهٔ وژلې هغه ټول مړهٔ دی.“ ۲۰ نو موسیٰ خپله ښځه او زامن واخستل او په يو خر باندې يې سوارهٔ کړل او د دوئ سره مِصر ته روان شو، هغه امسا يې هم يوړه چې خُدائ پاک ورته ښودلې وه. ۲۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، ”اوس چې تهٔ واپس مِصر ته روان يې، ګوره، چې د فِرعون په مخکښې هغه ټولې معجزې څرګندې کړې د کومو چې ما طاقت درکړے دے. خو زهٔ به د هغهٔ زړهٔ سخت کړم او هغه به زما خلق تلو ته پرې نهٔ ږدی. ۲۲ بيا تهٔ هغهٔ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی چې، بنی اِسرائيل ما ته د مشر زوئ په شان دی. ۲۳ ما تا ته وفرمائيل چې زما زوئ پرېږده چې لاړ شی، چې هغه زما عبادت وکړی، خو تا اِنکار وکړو. نو زهٔ به اوس ستا مشر زوئ ووژنم.“ ۲۴ د مِصر په لاره په يو سرائی کښې مالِک خُدائ موسیٰ له د دې دپاره راغلو چې هغه ووژنی. ۲۵-۲۶ نو د هغهٔ ښځې، صفورې، يو تېرهٔ کاڼے راواخستلو، هغې

خپل زوئ دې سره سنت کړو او د سنت تيکه يې د موسیٰ
پښو له وروړله. نو د سنت د وينې د رِواج په وجه هغې موسیٰ
ته ووئيل، ”تهٔ زما دپاره د وينې خاوند يې.“ نو مالِک خُدائ د
موسیٰ ژوند بچ کړو. ٢٧ بيا مالِک خُدائ هارون ته
وفرمائيل، ”د موسیٰ سره مِلاوېدو له صحرا ته لاړ شه.“ نو
هغه د هغهٔ سره د خُدائ پاک په غرهٔ کښې مِلاوېدو له لاړو،
او چې کله هغه د هغهٔ سره مِلاو شو، نو هغه يې ښکل کړو.
٢٨ بيا موسیٰ هارون ته هغه هر څهٔ وفرمائيل څهٔ چې مالِک
خُدائ د فرمائيلو دپاره لېږلے وو، هغهٔ د هغه معجزو په حقله
هم هغهٔ ته وفرمائيل د کومو چې مالِک خُدائ د کولو حُکم
ورکړے وو. ٢٩ نو موسیٰ او هارون مِصر ته لاړل او د بنی
اِسرائيلو ټول مشران يې په يو ځائ راغونډ کړل. ٣٠ هارون
هغوئ ته هر څهٔ وفرمائيل څهٔ چې مالِک خُدائ موسیٰ ته
فرمائيلی وُو او د خلقو په مخکښې يې هغه ټولې معجزې
وکړې. ٣١ نو د هغوئ يقين وشو، او چې کله هغوئ
واورېدل چې مالِک خُدائ هغوئ له راغلے وو او چې کوم
ظلم په هغوئ کېدلو هغه يې ليدلے وو، نو دوئ سجده وکړه
او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو.

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مِصر بادشاه په مخکښې ودرېدل

٥ ١ د دې نه پس موسیٰ او هارون د فِرعون دربار ته
لاړل او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک فرمائی چې، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما
د عزت دپاره په صحرا کښې اختر وکړی.“ ٢ خو فِرعون

ترې تپوس وکړو، ”دا مالِک خُدائ ځوک دے؟ زۀ ولې د هغۀ
خبره ومنم او بنی اِسرائیل تلو ته پرېږدم؟ نۀ زۀ مالِک خُدائ
پېژنم، او نۀ به بنی اِسرائیل تلو ته پرېږدم.“ ۳ موسیٰ او
هارون ورته وفرمائيل، ”د عبرانيانو خُدائ پاک مونږ ته په
خپله راڅرګند شوے دے. مونږ پرېږده چې په صحرا کښې
درې ورځې سفر وکړُو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته
قربانئ پېش کړُو. کۀ مونږ داسې ونۀ کړل، نو هغه به مونږ په
وبا يا په جنګ ووژنی.“ ۴ فِرعون موسیٰ او هارون ته
ووئيل، ”تاسو ولې دا خلق د خپل کار نه وباسئ؟ پرېږدئ چې
هم دغه کار کوی. ۵ ګورئ، تاسو خلق د مِصريانو نه ډېر
زيات شوی يئ. او اوس تاسو دا هم غواړئ چې دوئ کار
بس کړی.“ ۶ هم په هغه ورځ فِرعون د دوئ سختو
مِصريانو مشرانو او بنی اِسرائيلو آفسرانو له حُکم ورکړو
چې، ۷ ”د خښتو جوړولو دپاره خلقو ته بوس ورکول بند
کړئ. دوئ لېږئ چې په خپله يې ځان له راغونډوی. ۸ او
هم هغه هومره خَښتې ترې نه غواړئ چې څومره يې مخکښې
جوړولې، تاسو پرې يوه هم مۀ کموئ. دوئ خو کار نۀ کوی،
نو ځکه دوئ هر وخت مِنتُونه کوی چې زۀ دوئ پرېږدم چې
لاړ شی او خپل خُدائ پاک ته قربانئ پېش کړی. ۹ په دې
خلقو د مخکښې نه نور هم سخت کار کوئ او په داسې کار
يې آخته کړئ چې د دې دروغو خبرو اوريدو وخت هم
ورسره نۀ وی.“ ۱۰ د هغوئ نه سخت کار اخستونکی
مشران او د دوئ آفسران بهر لاړل او بنی اِسرائيلو ته يې
ووئيل، ”فِرعون وئيلی دی چې هغه به تاسو له نور بوس نۀ
درکوی. ۱۱ هغه وائی چې تاسو ځئ او چې چرته هم تاسو د
خپلو ځانونو دپاره بوس راپېدا کولے شئ نو پېدا يې کړئ،

خو د خښتو د جوړولو په شمېر کښې به کمے نۀ راولئ.“
١٢ نو خلق د مِصر ټول مُلک کښې خوارۀ شول چې بوس
راجمع کړی. ١٣ د هغوئ سختو مشرانو په دوئ زور راوړلو
چې هره ورځ به هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره
يې مخکښې جوړولې چې کله هغوئ ته بوس مِلاوېدل. ١٤ د
هغوئ سختو مِصريانو مشرانو بنی اِسرائيل آفسران وهل،
کوم چې هغوئ د دې کار مشران مقرر کړی وُو. ورته يې
وئيل، ”تاسو ولې هم هغه هومره خَښتې نۀ جوړَوئ لکه چې
څومره تاسو مخکښې جوړولې؟“ ١٥ نو د بنی اِسرائيلو
آفسران راغلل او فِرعون ته يې فرياد وکړو، ”بادشاه سلامت،
زمونږ سره داسې ولې کيږی؟ ١٦ مونږ له بوس نۀ راکوی،
خو بيا هم هغوئ د خښتو جوړولو حُکم راکوی او ګوره،
مونږ وهلے هم شُو. خو دا ستا د خپلو خلقو غلطی ده.“ ١٧
فِرعون ورته ووئيل، ”تاسو ناراسته يئ او کار کول نۀ غواړئ،
نو دا ځکه تاسو مِنت کوئ چې زۀ تاسو تلو ته پرېږدم چې
مالِک خُدائ ته قربانۍ پېش کړئ. ١٨ اوس واپس کار له لاړ
شئ. تاسو له به هغوئ لږ بوس هم نۀ درکوی، خو اوس به
خامخا هم هغه هومره خَښتې جوړَوئ.“ ١٩ د بنی اِسرائيلو
آفسرانو ته پته ولګېده چې دوئ په بد حالت کښې دی، چې
کله هغوئ ته ووئيلے شول چې دوئ به هره ورځ هم هغه
هومره خَښتې جوړوی چې څومره يې مخکښې جوړولې. ٢٠
چې څنګه دوئ د فِرعون د دربار نه راووتل، نو دوئ د موسیٰ
او هارون سره مِلاو شول، ځکه چې هغوئ د دوئ اِنتظار
کولو. ٢١ دوئ موسیٰ او هارون ته ووئيل، ”مالِک خُدائ
دې په خپله ستاسو عدالت وکړی او سزا دې درکړی ځکه
چې تاسو د فِرعون او د هغۀ د درباريانو په زړُونو کښې نفرت

پېدا کړے دے. تاسو هغۀ له زمونږ د قتل بهانه ورکړې ده.“

د حضرت موسیٰ مالِک خُدائ ته شکايت کول

۲۲ بيا موسیٰ مالِک خُدائ ته واپس وګرځېدو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، تۀ د دې خلقو سره ولې بد سلوک کوې؟ تا زۀ ولې دلته رالېږلے يم؟ ۲۳ ما چې کله هم د فِرعون سره ستا په نوم خبرې کړې دی، نو هغۀ د دوئ سره بد سلوک کړے دے. او تا د خپلو خلقو مدد نۀ دے کړے.“

۶ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”اوس به تۀ وګورې چې زۀ د فِرعون سره څۀ کوم. زۀ به خپل زور سره هغه دې ته مجبور کړم چې زما خلق تلو ته پرېږدی، زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم چې فِرعون هغوئ د مُلک مصر نه وشړی.“

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ راغوښتل

۲ خُدائ پاک موسیٰ ته وفرمائيل، ”زۀ مالِک خُدائ يم.
۳ زۀ د قادر خُدائ په توګه اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب ته راڅرګند شوم، خو ما خپل ځان په هغوئ باندې د خپل پاک نوم ”مالِک خُدائ“ په توګه ونۀ پېژندلو. ۴ ما د هغوئ سره د کنعان مُلک ورکولو لوظ هم وکړو، هغه مُلک په کوم کښې چې دوئ د مسافرو په شان اوسېدلی وُو. ۵ اوس ما د بنی اِسرائيلو فرياد اورېدلے دے ځکه چې مِصريان د دوئ نه د نوکرانو په شان کار اخلی. زۀ به د دوئ سره خپل لوظ پوره کوم. ۶ نو بنی اِسرائيلو ته ووايه چې زۀ هغوئ ته وايم چې

زهٔ مالِک خُدائ يم، زهٔ به تاسو بچ کړم او زهٔ به تاسو د
مِصريانو د غلامئ نه آزاد کړم. زهٔ به د خپل لوئ طاقت نه
کار واخلم او مِصريانو له به سخته سزا ورکړم او زهٔ به
تاسو خلاص کړم. ۷ زهٔ به تاسو خپل خلق جوړ کړم او
زهٔ به ستاسو خُدائ پاک يم. تاسو ته به پته ولګی چې زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم چې کله زهٔ تاسو په مِصر
کښې د غلامئ نه آزاد کړم. ۸ زهٔ به تاسو هغه مُلک ته
راولم چې د کوم ما اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب له د ورکولو
پوخ لوظ کړے وو، دا مُلک به ستاسو ميراث وی. زهٔ مالِک
خُدائ يم.“ ۹ موسیٰ بنی اِسرائيلو ته دا وفرمائيل خو دوئ
د هغهٔ خبره وانهٔ وريدله، ځکه چې د هغوئ د سختې غلامئ په
وجه دوئ همت بائيللے وو. ۱۰ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، ۱۱ ”لاړ شه او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايه
چې هغه دې بنی اِسرائيل د دې مُلک نه تلو ته پرېږدی.“ ۱۲
خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”بنی اِسرائيل چې زما خبره نهٔ
اوری، نو فِرعون به يې څنګه واوری؟ زهٔ خو په خبرو کولو
کښې تکړه نهٔ يم.“ ۱۳ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم
ورکړو چې، ”بنی اِسرائيلو او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايئ
چې ما تاسو له حُکم درکړے دے چې بنی اِسرائيل د مِصر
نه بهر بوځئ.“

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون نسب‌نامه

۱۴ د يعقوب د مشر زوئ، د روبين دا څلور زامن وُو،
حنوک، فلو، حصرون او کرمی، دا د هغه قبيلو پلار نيکهٔ وُو
چې په دې نومونو يادېږی. ۱۵ د شمعون دا شپږ زامن وُو،
يموايل، يمين، اُهد، يکين، صحر او ساؤل د کنعانئ ښځې

زوئ، دا د هغه قبیلو پلار نیکهٔ وُو چې په دې نومونو یادیږی.
۱۶ د لیوی دا درې زامن وُو، جیرسون، قُهات او مراری، دا
د هغه قبیلو پلار نیکهٔ وُو چې په دې نومونو یادیږی. د لیوی
ټول عُمر یو سل اووهٔ دیرش کاله وو. ۱۷ د جیرسون دوه
زامن وُو، لِبنی او سِمعی او د هغوئ ډیر اولاد وو. ۱۸ د
قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل. د
قُهات ټول عُمر یو سل درې دیرش کاله وو. ۱۹ د مراری
دوه زامن وُو، محلی او موشی. دا د لیویانو قبیلې او اولاد
دے. ۲۰ عُمرام د خپل پلار، خور یوکبد وادهٔ کړه، چې د
هغې نه یې هارون او موسیٰ پیدا شول. د عُمرام ټول عُمر یو
سل اووهٔ دیرش کاله وو. ۲۱ د اِضهار درې زامن وُو،
قورح، نفج او زِکری. ۲۲ د عُزی‌ایل هم درې زامن وُو،
میسائیل، الصفن او ستری. ۲۳ هارون د عمی‌نداب لور
الیسبع وادهٔ کړه چې هغه د نحشون خور وه، د هغې نه یې
ندب، ابیهُو، اِلی‌عزر او اِتمر پیدا شول. ۲۴ د قورح درې
زامن وُو، اسیر، القنه او ابیاسف، دوئ د قورح قبیلو پلار
نیکهٔ وُو. ۲۵ د هارون زوئ، اِلی‌عزر، د فوطئیل د لوڼو نه
یوه لور وادهٔ کړه، چې د هغې نه یې فینحاس پیدا شو. دا د
لیوی قبیلې د قومونو او کورَنو مشران وُو. ۲۶ هارون او
موسیٰ هغه کسان وُو چا ته چې مالِک خُدائ وفرمائیل چې،
”د بنی اِسرائیلو قبیلې د مِصر نه بهر بوځئ.“ ۲۷ دا هغه
کسان وُو چا چې د مِصر بادشاه فِرعون ته ووئیل چې بنی
اِسرائیل د مِصر نه بهر تلو ته پریږده.

د مالِک خُدائ حضرت موسیٰ او حضرت هارون

له حُکم ورکول

۲۸ چې کله مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ ته
وفرمائيل چې، ۲۹ ”زهٔ مالِک خُدائ يم. چې زهٔ تا ته څهٔ وايم
هغه هر څهٔ د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايه.“ ۳۰ خو موسیٰ
مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”تا ته پته ده چې زهٔ په خبرو کولو
کښې تکړه نهٔ يم، نو فِرعون به زما خبره څنګه واورى؟“

۷ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ګوره، زهٔ تا
فِرعون ته د خُدائ په شان جوړوم او ستا ورور هارون به
ستا د پيغمبر په توګه د هغهٔ سره خبرې کوى. ۲ چې څنګه
ما حُکم درکړے دے هارون ته هغه هر څهٔ ووايه او هغه به
فِرعون ته ووائى چې بنى اِسرائيل د هغهٔ د مُلک نه تلو ته
پرېږدى. ۳-۴ خو زهٔ به د فِرعون زړهٔ سخت کړم. کهٔ زهٔ
هر څومره زياتې نښې او معجزې په مِصر کښې ښکاره کړم
خو هغه به ستا خبره وانهٔ ورى. بيا به زهٔ د مِصريانو خِلاف
د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم او دوئ له به سخته سزا
ورکړم. او زهٔ به د خپل قوم خلق، بنى اِسرائيل د مِصر مُلک
نه وباسم. ۵ نو مِصريانو ته به پته ولګى چې زهٔ مالِک
خُدائ يم، چې کله زهٔ د دوئ خِلاف خپل لاس اوچت کړم نو
بنى اِسرائيل د هغوئ د مُلک نه بهر بوځم.“ ۶ موسیٰ او
هارون هم هغسې وکړل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم
ورکړے وو. ۷ په هغه وخت چې کله دوئ فِرعون سره
خبرې وکړې، موسیٰ د اتياو کالو وو او هارون د درې اتياو
کالو وو.

د حضرت هارون امسا

۸ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ۹ ”کله چې فِرعون تاسو ته ووائی چې تاسو يوه معجزه ښکاره کړئ، نو هارون ته ووايه چې خپله امسا راواخلی او د فِرعون په مخکښې يې وغورزوی، نو يو مار به ترې نه جوړ شی.“ ۱۰ نو موسیٰ او هارون فِرعون له لاړل او هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هارون خپله امسا د فِرعون او د هغۀ د درباريانو په مخکښې وغورزوله، نو يو مار ترې نه جوړ شو. ۱۱ نو فِرعون هم خپل د غيب عِلم لرونکی خلق او جادوګران راوغوښتل او هغوئ هم د جادو په ذريعه هم هغه شان وکړل. ۱۲ هغوئ خپلې امساګانې وغورزولې او د امساګانو نه ماران جوړ شول. خو د هارون امسا د هغوئ امساګانې تيرې کړې. ۱۳ خو د فِرعون زړۀ تر اوسه پورې سخت وو. لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، هغۀ به د موسیٰ او هارون خبره نۀ اورېدله.

په مِصر اول افت: د نيل درياب د اوبو نه وينه جوړېدل

۱۴ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د فِرعون زړۀ سخت دے، هغه خلق تلو ته نۀ پرېږدی. ۱۵ په سحر کښې فِرعون له لاړ شه چې کله هغه د نيل درياب ته کوزيږی. د خپل ځان سره هغه امسا هم يوسه چې مار ترې نه جوړ شوے وو او د درياب په غاړه هغۀ ته ودرېږه. ۱۶ بيا فِرعون ته ووايه چې مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، زۀ راليږلے يم چې تا ته ووايم چې د هغۀ خلق تلو ته پرېږده چې

دوئ په صحرا کښې د هغهٔ عبادت وکړی. خو ګوره، تا تر
اوسه پورې دا خبره ونهٔ منله. ۱۷ نو اوس، بادشاه سلامت،
مالِک خُدائ به يو داسې کار وکړی چې تا ته پته ولګی چې
هغه په رښتيا مالِک خُدائ دے. ګوره، زما په لاس کښې چې
کومه امسا ده زهٔ د درياب اوبهٔ په دې وهم او د اوبو نه به
وينه جوړه شی. ۱۸ کبان به مړهٔ شی او د درياب اوبهٔ به
دومره سخت بوئ شروع کړی چې مِصريان به ترې اوبهٔ نهٔ
شی څښلے." ۱۹ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "هارون
ته ووايه چې خپله امسا راواخلی او د مِصر ټولو اوبو په
طرف يعنې درياب‌ونو، نِهرونو او ډنډونو دپاسه ونيسی. نو د
اوبو نه به وينه جوړه شی او د مِصر په ټوله زمکه به وينه
وی، داسې د لرګی په لوښو او د خټې په منګو کښې به هم
وی." ۲۰ نو موسیٰ او هارون هم هغسې وکړل چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے وو. د فِرعون او د هغهٔ درباريانو په
مخکښې، هارون خپله امسا اوچته کړه او د درياب اوبهٔ يې
پرې ووهلې او د درياب د ټولو اوبو نه وينه جوړه شوه. ۲۱
په درياب کښې کبان مړهٔ شول او دومره سخا بوئ يې کولو
چې مِصريانو د درياب نه اوبهٔ نهٔ شوې څښلے. او د مِصر
په ټول مُلک کښې وينه وه. ۲۲ بيا د فِرعون جادوګرانو د
خپل جادو په ذريعه هم دغه شان وکړل او د فِرعون زړهٔ هم
هغه شان سخت وو. لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی
وُو، هغهٔ د موسیٰ او هارون د خبرې اوريدو نه اِنکار وکړو.
۲۳ فِرعون راوګرځېدو او خپل محل ته لاړو، دا خبره يې
زړهٔ ته ښکته نهٔ کړه. ۲۴ ټولو مِصريانو د څښلو د اوبو
دپاره د درياب غاړه وکنستله، ځکه چې هغوئ د درياب اوبهٔ
نهٔ شوې څښلے. ۲۵ چې مالِک خُدائ په درياب افت

راوستلے وو نو اووۀ ورځې د هغې نه پس تېرې شوې.

په مِصر دوېم افت: چيندخې

٨ ١ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون له
ورشه او هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائى، زما خلق تلو
ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړى. ٢ کۀ تا اِنکار
وکړو، نو زۀ به ستا په ټول مُلک داسې افت راولم چې په
چيندخو به يې پټ کړم. ٣ د نيل درياب به د بې‌شمېره
چيندخو نه ډک وى. دا به ستا محل، ستا د خملاستو کوټې
او کټ ته، ستا د درباريانو او د خلقو کورونو ته او ستاسو
تنورونو او د اوړو ښانکونو ته به هم دروخېژى. ٤ چيندخې
به په تا، ستا په خلقو او ستا په ټولو درباريانو دروخېژى.“
٥ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”هارون ته ووايه چې
خپله امسا د دريابونو، نِهرونو او ډنډونو دپاسه ونيسه او
چيندخې به د مِصر په مُلک وروخېژوى.“ ٦ نو هارون دا د
ټولو اوبو دپاسه ونيوله او چيندخې راوختلې او ټول مُلک يې
پټ کړو. ٧ خو جادوګرانو د جادو نه کار واخستلو او
دوئ هم چيندخې جوړې کړې او د مِصر مُلک ته يې راوړې.
٨ نو فِرعون موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې
ووئيل، ”مالِک خُدائ ته سوال وکړئ چې دا چيندخې لرې
کړى، نو زۀ به ستاسو خلق تلو ته پرېږدم، نو چې دوئ به
مالِک خُدائ ته قربانئ پېش کړى.“ ٩ موسىٰ ورته
وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، تۀ صِرف وخت مقرر کړه چې
زۀ ستا، ستا درباريانو او ستا د خلقو دپاره سوال وکړم، چې
تۀ او ستاسو کورونه د چيندخو نه خلاص شى او د نيل

دریاب نه بغېر به هیچرته هم پاتې نۀ شی." ۱۰ فِرعون ورته ووئیل، "سبا زما دپاره سوال وکړه." موسیٰ ورته وفرمائیل، "زۀ به هم دغسې وکړم لکه څنګه چې تا ووئیل نو بیا به تا ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په شان بل هیڅ څوک هم نشته. ۱۱ تۀ، ستا درباریان او ستا خلق به د چیندخو نه خلاص شی او د نیل دریاب نه غېر به هیچرته هم پاتې نۀ شی." ۱۲ بیا موسیٰ او هارون د فِرعون د دربار نه لاړل. چې کله موسیٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو چې هغه چیندخې لرې کړی کومې چې هغۀ په فِرعون راوستې وې، ۱۳ نو مالِک خُدائ هم هغه شان وکړل چې څنګه موسیٰ فرمائیلی وُو او په کورونو، صحنونو او په پټو کښې چیندخې مړې شوې. ۱۴ مِصریانو دا راغونډې کړې او لوئ ډېرى يې ترې جوړ کړل او ټول مُلک سخا بوئ کولو. ۱۵ فِرعون چې کله دا ولیدل چې خېر شو، نو هغۀ بیا خپل زړۀ سخت کړو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، چې فِرعون به د موسیٰ او هارون خبره نۀ اوری.

په مِصر درېم افت: ماشی

۱۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "هارون ته ووایه چې زمکه په خپله امسا ووهه، نو د ټول مِصر د مُلک خاورې نه به ماشی جوړ شی." ۱۷ نو هارون زمکه په خپله امسا ووهله او د مِصر د مُلک د ټولې خاورې نه ماشی جوړ شول، چې ټول خلق او ځناور يې پټ کړل. ۱۸ جادوګرانو هم زمکه ووهله چې د خپل جادو نه کار واخلی چې ماشی راولی، خو دوئ ناکام شول. نو ماشی په بنیادمو او ځناورو پورې انښتی وُو، ۱۹ بیا جادوګرانو فِرعون ته ووئیل، "دا د خُدائ پاک

کار دے.“ خو د فِرعون زړۀ سخت وو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، چې فِرعون به د موسیٰ او هارون خبره نۀ اوری.

په مِصر څلورم افت: مچان

٢٠ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”سبا سحر وختی لاړ شه او د فِرعون سره مِلاو شه چې کله هغه درياب ته ځی، نو هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړی. ٢١ کۀ تۀ زما خلق تلو ته پرې نۀ ږدې، نو زۀ به په تا، ستا په درباريانو او ستا په خلقو بې‌شمېره مچان نازل کړم، د مِصريانو کورونه به د مچانو نه ډک وی او زمکه به ورباندې پټه وی. ٢٢ خو په هغه ورځ به زۀ د جشن علاقه بچ کړم، چرته چې زما خلق اوسيږی، نو هلته به مچان بيخی نۀ وی. زۀ چې داسې وکړم نو تا ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ، په دې مُلک کښې حاضر يم. ٢٣ او زۀ به د خپلو خلقو او ستا د خلقو په مينځ کښې فرق راولم. دا نښه به سبا څرګنده شی.“ ٢٤ مالِک خُدائ هم داسې وکړل او بې‌شمېره مچان د فِرعون محل ته او د هغۀ د درباريانو کورونو ته راننوتل. د بې‌شمېره مچانو په وجه د مِصر ټول مُلک وران شو. ٢٥ نو فِرعون موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”لاړ شئ او هم په دې مُلک کښې خپل خُدائ پاک ته قربانۍ پېش کړئ.“ ٢٦ خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”داسې کول به ټيک نۀ وی، چې کوم څناور مونږ قربانی کوُو او مونږ يې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش کوُو د هغې په وجه به مِصريان نفرت کوی. کۀ د دې څناورو د حلالولو په وجه مِصريان زمونږ نه نفرت

وکړی نو چې چرته هغوئ مونږ ووینی، نو مونږ به سنګسار
کړی. ۲۷ مونږ به خامخا په صحرا کښې درې ورځې سفر
کوُو چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې
قربانئ پېش کړُو، لکه څنګه چې هغهٔ مونږ له حُکم راکړے
دے.“ ۲۸ نو فِرعون ووئيل، ”زهٔ به تاسو تلو ته پرېږدم چې
مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې قربانئ پېش
کړئ، خو تاسو ډېر لرې مهٔ ځئ. زما دپاره سوال وکړه.“ ۲۹
موسیٰ ورته وفرمائيل، ”چې څنګه زهٔ لاړ شم، نو زهٔ به مالِک
خُدائ ته سوال وکړم چې سبا ستا، ستا د درباريانو او ستا د
خلقو نه مچان لاړ شی. خو چې بيا تهٔ مونږ له دوکه رانهٔ کړې
او چې خلق د تلو نه ايسار نهٔ کړې چې مالِک خُدائ ته
قربانئ وکړی.“ ۳۰ موسیٰ د فِرعون د دربار نه لاړو او
مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ۳۱ نو مالِک خُدائ د
موسیٰ سوال قبول کړو. مچان د فِرعون، د هغهٔ د درباريانو
او د هغهٔ د خلقو نه لاړل، يو مچ هم پاتې نهٔ شو. ۳۲ خو دا
ځل هم فِرعون زړهٔ سخت کړو او بيا يې خلق تلو ته نهٔ
پرېښودل.

په مِصر پينځم افت: د څناورو مرهٔ کېدل

۹ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون له لاړ
شه او ورته ووايه چې مالِک خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک
فرمائی، چې زما خلق تلو ته پرېږده چې زما عبادت وکړی.
۲ خو کهٔ تهٔ اِنکار کوې او هغوئ بيا هم تلو ته نهٔ پرېږدې،
۳ نو ګوره، زهٔ به ستا په ټولو څناورو، ستا په آسونو،
خرونو، اوښانو، خاروو، ګډو او چېلو سخته بيماری

دروليږم. ۴ زۀ به د بنى اِسرائيلو او د مِصريانو د څاروو په مينځ کښې فرق راولم او د بنى اِسرائيلو يو څاروے به هم نۀ مرى. ۵ ما مالِک خُدائ سبا وخت د دې کار کولو دپاره مقرر کړے دے.“ ۶ بله ورځ مالِک خُدائ هم هغسې وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو. د مِصريانو ټول څاروى مړۀ شول، خو د بنى اِسرائيلو يو څاروے هم مړ نۀ شو. ۷ فِرعون تپوس وکړو چې څۀ شوى وُو او هغۀ ته ووئيلے شول چې د بنى اِسرائيلو يو څاروے هم مړ نۀ شو. خو د هغۀ زړۀ سخت وو او هغۀ به خلق تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر شپږم افت: دانې

۸ بيا مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ”د بټۍ نه يو څو لَپې ايرې راواخلئ، دا به موسىٰ د فِرعون په مخکښې د آسمان طرف ته لړه کړى. ۹ دا به د دوړې په شان د مِصر په ټول مُلک کښې خورې شى او په هر ځائ کښې به دا دانې په خلقو او ځناورو راوخېژى.“ ۱۰ نو هغوئ ايرې راواخستلې او د فِرعون په مخکښې ودرېدل، موسىٰ دا د آسمان طرف ته لړه کړې، نو په خلقو او ځناورو باندې دانې راوختلې او سخا شوې. ۱۱ جادوګران د دې قابل نۀ وُو چې د موسىٰ په مخکښې ولاړ وے، ځکه چې د نورو ټولو مِصريانو په شان دوئ هم په دانو پټ وُو. ۱۲ خو مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو، لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلى وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اورى.

په مِصر اوۀم افت:ږلۍ

۱۳ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”سحر وختى پاڅه
او د فِرعون په مخکښې ودرېږه او هغۀ ته ووايه چې مالِک
خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک فرمائی، چې زما خلق تلو ته
پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړی. ۱۴ دا ځل به زۀ نۀ
صِرف ستا درباريانو او ستا خلقو له سزا ورکوم، بلکې دغه
شان تا له به هم سزا درکوم، نو تا ته به پته ولګی چې په ټوله
دُنيا کښې زما په شان بل هيڅ څوک هم نشته. ۱۵ کۀ ما
خپل لاس اوچت کړے وے او تۀ او ستا خلق مې په بيمارو
وهلے وے، نو تاسو به د دُنيا نه ورک شوی وئ. ۱۶ خو ما
تۀ د دې دپاره بادشاه کړې چې خپل طاقت ستا په ذريعه
څرګند کړم او چې زما نوم په ټوله دُنيا کښې خور شی. ۱۷
خو تر اوسه پورې تۀ خپل ځان ته لوئ ګورې او زما خلق
تلو ته نۀ پرېږدې. ۱۸ ګوره، سبا دا وخت به زۀ ږلئ وروم،
چې داسې ږلئ به کله د مِصر په تاريخ کښې هم نۀ وی شوې.
۱۹ اوس خپل ښاروی راولئ او چې په پټو کښې ستاسو نور
څۀ هم وی هغه محفوظ ځائ ته راوړئ. ږلئ به په بهر پاتې
خلقو او ځناورو باندې ووريږی او ټول به مړۀ شی.“ ۲۰ د
فِرعون کوم درباريان چې د مالِک خُدائ د خبرې نه يرېدل
نو هغوئ خپل نوکران او ښاروی په منډه باندې کورونو ته
بوتلل. ۲۱ خو چا چې د مالِک خُدائ خبرو ته غوږ ونۀ
نيولو نو هغوئ خپل نوکران او ښاروی بهر په پټو کښې
پرېښودل. ۲۲ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”خپل
لاس کښې امسا آسمان ته پورته کړه، نو د مِصر په ټول
مُلک، خلقو، ځناورو او په پټو کښې په ټولو بوټو به ږلئ
ووريږی.“ ۲۳-۲۴ نو موسىٰ خپله امسا آسمان ته پورته کړه
او مالِک خُدائ تندر او ږلئ راولېږله او برېښنا زمکه ووهله.

مالِک خُدائ د ږلۍ یو لوئ طوفان او آسمانی بجلی راولیږله.
د مِصر په ټول تاریخ کښې هم داسې خراب طوفان کله هم نۀ
وو تېر شوے. ۲۵ د مِصر په مُلک کښې بهر ټول څناور او
خلق ږلۍ ووهل. ږلۍ په پټو کښې ټول بوټی وغورزول او ټولې
ونې یې ماتې کړلې. ۲۶ خو صِرف د جشن په علاقه کښې،
چرته چې بنی اِسرائیل اوسېدل، هلته لږه ږلۍ هم نۀ وه
وریدلې. ۲۷ فِرعون موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته یې
وفرمائیل، "دا ځل زما نه ګناه شوې ده، مالِک خُدائ صادق
دے او زۀ او زما خلق بدعمله یُو. ۲۸ مالِک خُدائ ته سوال
وکړه. نور مونږ دې ږلۍ او تندرونو ته نۀ شُو ټینګېدے. زۀ به
تاسو تلو ته پرېږدم، تاسو به دلته نور نۀ ایسارېږئ." ۲۹
موسیٰ هغۀ ته وفرمائیل، "زۀ چې څنګه د ښار نه لاړ شم، نو
زۀ به د دُعا دپاره خپل لاسونه مالِک خُدائ ته پورته کړم. نو
تندر به بس شی او نوره ږلۍ به نۀ ورېږی، نو داسې به تا ته
پته ولګی چې زمکه د مالِک خُدائ ده. ۳۰ خو ما ته پته ده
چې تۀ او ستا درباریان اوس هم د مالِک خُدائ، خُدائ پاک
نه نۀ یرېږئ." ۳۱ سنړ او اوربشې تباه شول، ځکه چې
اوربشې پخې وې او د سنړو بوټی غوټۍ شوی وُو. ۳۲ خو د
غنمو فصل خراب نۀ شو، ځکه چې دا وروستو پخیږی. ۳۳
موسیٰ د فِرعون نه لاړو او د ښار نه بهر ووتلو او خپل لاسونه
یې مالِک خُدائ ته پورته کړل. تندرونه، ږلۍ او باران هر څۀ
ودریدل. ۳۴ چې کله فِرعون ته پته ولګېده چې طوفان ختم
شو، نو هغۀ بیا ګناه وکړه. هغۀ او د هغۀ درباریانو خپل
زړونه سخت کړل ۳۵ او لکه چې څنګه مالِک خُدائ د
موسیٰ په ذریعه مخکښې فرمائیلی وُو، فِرعون بنی اِسرائیل
تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر اتم افت: د قحطۍ مُلخان

۱۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون له
لاړ شه. ما د هغۀ او د هغۀ د درباريانو زړونه سخت کړى
دى، چې زۀ په دوئ کښې خپلې دا معجزې څرګندې کړم ۲
او چې تاسو خپلو زامنو او نمسو ته وئيلے شئ چې کله ما
معجزې څرګندې کړې نو ما د مِصريانو نه څنګه کم عقل
جوړ کړل. تاسو ټولو ته به پته ولګى چې زۀ مالِک خُدائ يم.“
۳ نو موسىٰ او هارون فِرعون له لاړل او هغۀ ته يې
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک فرمائى چې،
تۀ به تر کومې پورې زما د منلو نه اِنکار کوې؟ زما خلق تلو
ته پرېږده، چې هغوئ زما عبادت وکړى. ۴ کۀ تۀ هم دغه
شان اِنکار کوې، نو ګوره، سبا به زۀ ستا مُلک ته د قحطۍ
مُلخان دروليږم. ۵ دا به دومره زيات وى چې د زمکې مخ
به پټ کړى او هيڅ څوک به هم زمکه نۀ شى کتلے. دا به هغه
هر څۀ وخورى کوم چې ږلۍ نۀ دى تباه کړى، دغه شان هغه
ونې به هم وخورى چې بيا راشنې کيږى. ۶ د قحطۍ
مُولخانو نه به ستاسو کورونه، ستا د ټولو درباريانو او ستا د
ټولو خلقو کورونه ډک شى. دا به د هغه هر څۀ نه بدتر وى
چې کوم ستا پلار نيکۀ په تاريخ کښې ليدلى دى.“ بيا موسىٰ
راوګرځېدو او د فِرعون نه لاړو. ۷ د فِرعون درباريانو هغۀ
ته ووئيل، ”دا سړے به تر کومې پورې مونږ له تکليف
راکوى؟ دا خلق تلو ته پرېږده، نو چې دوئ د مالِک خُدائ،
خپل خُدائ پاک عبادت وکړى. تا ته پته نۀ لګى چې مِصر
تباه شو؟“ ۸ نو موسىٰ او هارون واپس فِرعون له راوستے
شول، نو هغۀ دوئ ته ووئيل، ”تاسو لاړ شئ او د مالِک خُدائ

د خپل خُدائ پاک عبادت وکړئ. خو څوک به ځی؟“
٩ نو موسیٰ ورته وفرمائیل، ”مونږ به ټول سره د خپلو
ځوانانو او زړو ځُو. مونږ به د ځان سره خپل زامن، لونړه،
ګډې، چېلئ او خپل څاروی هم بوځُو، ځکه چې مونږ به د
مالِک خُدائ په درناوی کښې اختر کوُو.“ ١٠ فِرعون ووئیل،
”زما دې په مالِک خُدائ قسم وی چې زۀ به تاسو هیڅکله نۀ
پرېږدم چې خپلې ښځې او بچی هم بوځئ. ګورئ، تاسو د څۀ
غلط کار منصوبه جوړَوئ. ١١ نه، هیڅکله هم نه. کۀ تاسو د
مالِک خُدائ عبادت کول غواړئ نو صِرف سړی تلے شی.“
نو موسیٰ او هارون د فِرعون د دربار نه وشړلے شول. ١٢
بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خپل لاس اوږد کړه
چې د مِصر په مُلک د قحطیٰ مُلخان راشی. چې د قحطیٰ
مُلخان راشی نو هر یو شین بوټے به وخوری، هر هغه څیز
چې دږلیٰ نه بچ پاتې وی.“ ١٣ نو موسیٰ خپله امسا اوږده
کړه او مالِک خُدائ د نمرخاتۀ طرف نه په هغه مُلک باد
راولېږلو چې په هغه ټوله شپه او ټوله ورځ وچلېدو. چې کله
سحر شو نو دې باد د قحطیٰ مُلخان راوړی وُو. ١٤ د قحطیٰ
دې مُولخانو د مِصر ټول مُلک نیولے وو. دا د قحطیٰ د
مُولخانو د ټولو نه غټ لښکر وو چې نۀ د دې نه مخکښې
لیدلے شوے وو او نۀ به بیا کله ولیدلے شی. ١٥ دوئ د
زمکې ټول مخ پټ کړو چې د دوئ په وجه مُلک تک تور شو،
دوئ هغه هر څۀ وخوړل کوم چې د ږلیٰ نه پاتې وُو، سره د
هغه مېوې چې په ونو کښې وې. د مِصر ټول مُلک په ونو او
بوټو کښې هیڅ یو شین څیز پاتې نۀ شو. ١٦ نو فِرعون
سمدستی موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته یې ووئیل، ”ما
د مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک او ستاسو خِلاف ګناه

کړې ده. ۱۷ نو اوس دا يو ځل زما ګناه معاف کړه او
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې دا د مرګ
افت زما نه لرې کړى.“ ۱۸ موسىٰ د فِرعون نه لاړو او
مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو. ۱۹ او مالِک خُدائ هغه د
نمرخاتهٔ باد په يو زورَور نمرپرېواتهٔ باد بدل کړو، چې ټول د
قحطىٔ مُلخان يې اوچت کړل او بحرِقُلزم ته يې يوړل. د مِصر
په مُلک کښې يو د قحطىٔ مُلخ هم پاتې نۀ شو. ۲۰ خو مالِک
خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو او بنى اِسرائيل يې تلو ته نۀ
پرېښودل.

په مِصر نهم افت: توره تيارۀ

۲۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”خپل لاس آسمان
طرف ته اوږد کړه، نو د مِصر په ټول مُلک به تيارۀ راشى،
داسې تکه توره تيارۀ چې چا ته به هيڅ هم نۀ ښکارى.“ ۲۲
موسىٰ خپل لاس آسمان طرف ته اوچت کړو او درې ورځې
په ټول مِصر تکه توره تيارۀ وه. ۲۳ مِصريانو تر درېو ورځو
پورې يو بل نۀ شُو ليدلے او هيڅ څوک هم د خپل خپل ځائ
نه ونۀ خوځېدل، خو چې په کوم ځائ کښې بنى اِسرائيل
اوسېدل هلته رڼا وه. ۲۴ فِرعون موسىٰ راوغوښتلو او ورته
يې ووئيل، ”تاسو لاړ شئ چې د مالِک خُدائ عبادت وکړئ،
هم دغه شان ستاسو ښځې او بچى هم درسره تلے شى. خو
ستاسو ګډې، چېلۍ او څاروى به خامخا دلته پاتې کيږى.“
۲۵ خو موسىٰ ورته وفرمائيل، ”تۀ به مونږ له څاروى راکوې
چې مونږ يې د قربانيانو او سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک ته پيش کړُو. ۲۶ مونږ به خپل
څاروى د ځان سره بوځُو، يو څاروے به هم نۀ پاتې کيږى.

مونږ به په خپله څاروی خوښوو چې دې سره د مالِک خُدائ
د خپل خُدائ پاک عبادت وکړُو. چې مونږ هلته رسیدلی نهٔ یُو
مونږ ته پته نهٔ لګی چې د کومو څاروو قربانۍ هغهٔ ته پېش
کړُو." ۲۷ مالِک خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت کړو او دوئ یې
تلو ته پرې نهٔ ښودل. ۲۸ هغهٔ موسیٰ ته ووئیل، "د مخې نه
مې ورک شه. نور چې زما وړاندې رانهٔ شې. په کومه ورځ
چې زما مخې ته راغلې نو مړ به شې." ۲۹ موسیٰ ورته
وفرمائیل، "ټیک ده، تا ښهٔ ووئیل، تهٔ به بیا ما کله هم ونهٔ
وینې."

په مِصر لسم افت: مرګ

۱۱ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "زهٔ به د
مِصر په فِرعون او د هغهٔ په خلقو یو آخری افت راولم. د
هغې نه پس به هغه تاسو د دې ځائ نه تلو ته پرېږدی. په
رښتیا سره، هغه به تاسو ټول د دې ځائ نه وباسی. ۲
خلقو ته ووایه چې هر یو سړے د خپل ګاونډی نه او هره یوه
ښځه به د خپلې ګاونډۍ نه د سپینو زرو او سرو زرو کالی
وغواړی." ۳ مالِک خُدائ بنی اِسرائیل د مِصریانو په نظر
کښې درانهٔ کړی دی. د دې نه علاوه، په خپله موسیٰ هم د
مِصر په مُلک کښې د فِرعون د درباریانو او د ټولو خلقو په
مخکښې یو عزتمند سړے ګڼلے شو. ۴ موسیٰ بیا فِرعون
ته وفرمائیل، "مالِک خُدائ فرمائی چې تقریباً په نیمه شپه به
زهٔ د مِصر نه تیر شم، ۵ د مِصر په مُلک کښې هر یو مشر
زوئ به مړ شی، د فِرعون د مشر زوئ نه واخله کوم چې په
تخت کښېنی د وینځې تر هغه مشر زوئ پورې کوم چې

میچنې ته ناست وی، او د څاروو ټول وړومبی پیدا شوی
بچی به هم مړهٔ شی. ٦ د مِصر په ټول مُلک کښې به داسې
په زوره ژړا وی، چې نهٔ به مخکښې کله شوې وی او نهٔ به
وشی. ٧ خو چې چرته بنی اِسرائیل اوسیږی نو هلته به
خبر وی، دوئ او د دوئ په څاروو پسې به یو سپے قدر هم
ونهٔ غپیږی. نو تا ته به پته ولګی چې زهٔ، مالِک خُدائ د
مِصریانو او بنی اِسرائیلو په مینځ کښې فرق راولم.“ ٨
موسیٰ خپله خبره د دې وئیلو سره ختمه کړه، ”ستا ټول
درباریان به ما له راشی او زما په مخکښې به ټیټ شی او
دوئ به زما مِنت وکړی چې خپل ټول خلق روان کړه او لاړ
شه. د دې نه پس به زهٔ لاړ شم.“ نو موسیٰ د قهره تک سور
وو چې د فِرعون نه لاړو. ٩ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ”فِرعون به ستا خبره ځکه وانهٔ وری، چې زهٔ د
مِصر په مُلک کښې نورې معجزې هم وکړم.“ ١٠ موسیٰ او
هارون د فِرعون په مخکښې دا ټولې معجزې وکړې، خو
مالِک خُدائ به د فِرعون زړهٔ سختولو او هغهٔ به بنی اِسرائیل
د هغهٔ د مُلک نه تلو ته نهٔ پرېښودل.

د فسحې اختر

١٢ ١ مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ او
هارون ته وفرمائیل، ٢ ”دا میاشت به ستاسو دپاره د کال
اولنۍ میاشت وی. ٣ د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته دا ووایئ
چې، د دې میاشتې په لسمه ورځ به هر سړے د خپل خاندان
دپاره یو ګډُورے یا د چیلۍ بچے راولی. ٤ او کهٔ چرې د
چا په خاندان کښې د ټول څاروی خوړلو والا کسان کم وی،

نو هغه دې د خپل ګاونډي سره چې د هغۀ د کور په خوا
کښې اوسيږي، په شريکه د کسانو د شمېر په مطابق ګډُورے
يا د چېلۍ بچے راولي او هر يو کس ته دې د خوراک په
مطابق حِصه مِلاو شي. ۵ تاسو به يو ګډُورے يا د چېلۍ
بچے خوښ کړئ، خو دا دې خامخا د يو کال نر وي چې
هيڅ عيب په کښې نۀ وي. ۶ نو د دې مياشتې د څوارلسمې
ورځې په ماښام، د بني اِسرائيلو ټول قوم به دا څاروي حلال
کړي. ۷ خلق دې د هغه وينې نه لږه وينه واخلي او د
دروازو په چوکاټونو او پاسنۍ درشل باندې دې ولګوي، د
کورونو په هغه چوکاټونو چرته چې هغوئ دا څاروي خوري.
۸ په هغه شپه دې غوښه په اور وريته کړے شي او د ترخو
بوټو او د پتيرې روټۍ سره دې وخوړلے شي. ۹ د دې
څاروي نه څۀ کچه او يا يشېدلې څيز مۀ خورئ، بلکې دا ټول
وريت کړئ او سره د سر، پښو او دننني ټولو اندامونه يې
وخورئ. ۱۰ تر سحره پورې په دې کښې هيڅ هم باقي مۀ
پرېږدئ، خو کۀ پاتې شي نو هغه وسوزوئ. ۱۱ دا به تاسو
زر زر خورئ، ځکه چې تاسو به د سفر دپاره ملا تړئ،
ستاسو په پښو به پېزار وي او ستاسو په لاسونو کښې به
امساګانې وي. دا زما يعنې د مالِک خُدائ په درناوي کښې د
فسحې اختر دے. ۱۲ په هغه شپه به زۀ د مِصر مُلک نه
تېرېږم او هر وړومبے پيدا شوے نر انسان او حيوان به
ووژنم او د مِصر ټولو معبودانو له به سزا ورکړم، زۀ مالِک
خُدائ يم. ۱۳ په چوکاټونو د وينې نښه به ما ته هغه کورونه
په نښه کوي چې تاسو په کښې اوسېږئ. چې کله زۀ
مِصريان هلاکوم او زۀ دې وينې ته ګورم، نو د څۀ نقصان
رسولو نه بغير به ستاسو نه تير شم. ۱۴ تاسو په دې ورځ

خامخا اختر کوئ چې تاسو ته هغه څۀ دریادیږی چې ما مالِک خُدائ څۀ کړی دی. دغه اختر په راتلونکی وختونو کښې همیشه دپاره کوئ.“

د پتیرې روټئ اختر

۱۵ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”تاسو به اووۀ ورځې خمبیره شوې پخه روټئ نۀ خورئ، صِرف پتیره روټئ به خورئ. په وړومبۍ ورځ به تاسو د خپلو کورونو نه ټوله خمبیره لرې کړئ، ځکه چې کۀ په دې اووۀ ورځو کښې څوک خمبیره شوې پخه روټئ وخوری، نو هغه کس به د بنی اِسرائیلو نه نۀ
شی ګڼلے. ۱۶ په وړومبۍ ورځ او بیا په اوومه ورځ به تاسو
زما د عبادت دپاره یو ځائ کیږئ. په دغه ورځو کښې به بل یو کار هم نۀ کوئ خو د ځان دپاره صِرف خوراک تیارولے
شئ. ۱۷ د پتیرې روټئ اختر کوئ، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې ما تاسو د مِصر نه قبیله په قبیله راوویستلئ. تاسو به په
راتلونکی وختونو کښې همیشه په دې ورځ اختر کوئ. ۱۸ د
وړومبۍ میاشتې د څوارلسمې ورځې د ماښام نه واخله د یویشتمې ورځې تر ماښامه پورې، خمبیره شوې روټئ مۀ
خورئ. ۱۹-۲۰ چې اووۀ ورځې ستاسو په کورونو کښې
خمبیره پیدا نۀ شی، کۀ څوک هم خمبیره روټئ وخوری کۀ هغه د دې مُلک وی یا مسافر وی، نو هغه کس به نور د بنی اِسرائیلو نه نۀ شی ګڼلے.“

د فسحې اختر په اول ځل کول

۲۱ موسیٰ د بنی اِسرائیلو ټول مشران راوغوښتل او هغوئ

ته يې وفرمائيل، ”په تاسو کښې دې هر يو کس يو ګډُورے يا
د چيلۍ بچے خوښ کړی او حلال يې کړئ، نو چې ستاسو
خاندان د فسحې اختر وکړی. ٢٢ د ويلنې يوه ګېډۍ
راواخلئ، دا د وينې په لوښی کښې ډُوبه کړئ او دا وينه د
خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او په پاسنو دُرشلو باندې
ولګوئ. په تاسو کښې دې يو کس هم د خپل کور نه تر سحره
پورې نهٔ وځی. ٢٣ چې کله مالِک خُدائ د مِصر نه تېرېږی
او مِصريان هلاکوی، نو هغه به د دروازو په چوکاټونو او
پاسنو دُرشلو باندې هغه وينه وګوری او د مرګ فرښته به
ستاسو کورونو ته پرې نهٔ ږدی چې راننوځی او تاسو ووژنی.
٢٤ تاسو او ستاسو اولاد به خامخا همېشه دپاره دا اصُول
منئ. ٢٥ چې کله تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالِک
خُدائ د هغې درکولو وعده کړې ده، نو تاسو دا اختر هر کال
کوئ. ٢٦ چې ستاسو اولاد ستاسو نه تپوس کوی چې، د
دې اختر څهٔ مطلب دے؟ ٢٧ تاسو به ورته وايئ چې دا د
مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر قربانی ده، ځکه
چې هغه په مِصر کښې د بنی اِسرائيلو د کورونو دپاسه تېر
شو. هغهٔ مِصريان هلاک کړل، خو مونږ يې بچ کړُو.“ بنی
اِسرائيلو خپل سرونه ټيټ کړل او د مالِک خُدائ عبادت يې
وکړو. ٢٨ بيا بنی اِسرائيل لاړل او هغه شان يې وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ موسىٰ او هارون له حُکم ورکړے وو.

د آخری افت رارسېدل

٢٩ په نيمه شپه کښې مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې
ټول وړومبی پېدا شوی زامن ووژل، د فِرعون د زوئ نه
واخله کوم چې په تخت کښېناستو، د هغه قېدی د زوئ پورې

چې په قېدخانې کښې وو، د څاروو ټول وړومبى پېدا شوى
بچى هم ووژلے شول. ۳۰ په هغه شپه فِرعون، د هغهٔ
درباريان او نور ټول مِصريان راويښ شول. په ټول مِصر
کښې په چغو ژړا کېدله، ځکه چې يو کور هم داسې نۀ
وو چې مړے په کښې نۀ وو شوے. ۳۱ هم په هغه شپه
بادشاه موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”تاسو
دواړه او ټول بنى اِسرائيل پاځئ. زما د مُلک نه ووځئ، لکه
څنګه چې تاسو وئيل، نو لاړ شئ او د مالِک خُدائ عبادت
وکړئ. ۳۲ خپلې ګډې، چېلۍ او څاروى د ځان سره بوځئ
او لاړ شئ. او زما د برکت دپاره هم دُعا وکړئ.“ ۳۳
مِصريانو په بنى اِسرائيلو زور راوړو چې زر زر د هغه مُلک
نه ووځى، دوئ ووئيل، ”کۀ تاسو لاړ نۀ شئ نو مونږ به ټول
مړۀ شُو.“ ۳۴ نو خلقو د پتيرې پېړو ښانکونه ډک کړل او په
څادرو کښې يې وتړل او د ځان سره يې يوړل. ۳۵ بنى
اِسرائيلو هم هغسې کړى وُو چې څنګه موسىٰ ورته فرمائيلى
وُو او د مِصريانو نه يې د سرو زرو او سپينو زرو کالى او
جامې غوښتلې وُو. ۳۶ مالِک خُدائ په مِصريانو د دې
خلقو قدر وکړو او چې دوئ څۀ غوښتل هغوئ ورکړل. نو
داسې بنى اِسرائيلو د مِصريانو دولت لوټ کړو.

د بنى اِسرائيلو د مِصر نه تلل

۳۷ بنى اِسرائيلو د رعمسيس نه سُکات پورې پېدل مزل
وکړو. د ښځو او ماشومانو نه بغير دا تقريباً شپږ لاکه سړى
وُو. ۳۸ سره د ډېرو ګډو، چېلو او څاروو، نور هم ډېر خلق
ورسره لاړل. ۳۹ دوئ د هغه پېړو نه پتيره روټۍ پخې کړې
چې کومې يې د مِصر نه ځان سره راوړې وې، ځکه چې

دوئ د مِصر نه ناځاپې ويستلے شوی ؤو چې دومره وخت
ورته مِلاو نۀ شو چې د ځان دپاره خميره روټۍ يا نور
خوراک تيار کړی. ۴۰ بنی اِسرائيل په مِصر کښې څلور
سوه ديرش کاله اوسېدل. ۴۱ هم په هغه ورځ څلور سوه
ديرش کاله پوره شول، چې د مالِک خُدائ د خلقو ټولې قبيلې
د مِصر نه ووتلې. ۴۲ دا هغه شپه وه چې د مالِک خُدائ په
دوئ نظر وو چې کله يې دوئ د مِصر نه راوويستل، نو دغه
شپه به د هميشه دپاره مالِک خُدائ ته وقف وی نو ټول بنی
اِسرائيل به په هم دې وجه په راتلونکی وخت کښې په دې شپه
بېدار اوسيږی.

د فسحې اختر په حقله اصُول

۴۳ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، "دا د فسحې
د اختر اصُول دی. د بل مُلک يو کس به هم د فسحې اختر
خوراک نۀ خوری، ۴۴ خو چې کوم غلام تاسو په بيعه
اخستے وی دا خوراک خوړلے شی خو تاسو به مخکښې
هغه سنت کوئ. ۴۵ مسافر يا مزدور به دا نۀ شی خوړلے.
۴۶ دا ټول خوراک به په هغه کور کښې خوړلے شی چې په
کوم کښې دا تيار شوے وی، چې غوښه بهر راونۀ باسئ او
چې يو هډُوکے هم مات نۀ کړئ. ۴۷ د بنی اِسرائيلو ټول
قوم به دا اختر کوی، ۴۸ خو چې کوم سړے سنت شوے
نۀ وی هغه به دا نۀ خوری. کۀ په تاسو کښې د بل مُلک څوک
اوسيږی او د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر
کول غواړی، نو اول به خامخا د هغۀ د کور ټول نران سنت
کولے شی. بيا به هغه د يو پېدائشی بنی اِسرائيلی په شان
ګڼلے شی او په دې اختر کښې تاسو سره برخه اخستے

شی. ۴۹ د هغه مُلک او د بل مُلک خلقو دپاره به يو شان
قانون وی کوم چې ستاسو سره اوسيږی." ۵۰ ټولو بنی
اِسرائيلو فرمانبرداری وکړه او هم هغه شان يې وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړے وو. ۵۱
هم په هغه ورځ مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو قبيلې د مِصر د
مُلک نه راوويستلې.

د اول پېدا شوو نرانو وقف کول

١٣ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲ "ټول
وړومبی پېدا شوی نران ما ته وقف کړه. د هرې بنی اِسرائيلی
ښځې مشر ماشوم او هر يو وړومبے نر څاروے زما دے."

د پتيرې روټۍ اختر

۳ موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، "دا ورځ ياده ساتئ، په کومه
ورځ چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، چرته چې تاسو غلامان
وئ، دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ تاسو د خپل لوئ
طاقت سره راوويستلئ، خمبيره روټۍ به نۀ خورئ. ۴ د
وړومبی مياشتې په دې ورځ چې د ابيب مياشت ده تاسو د
مِصر نه روان يئ. ۵ مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکۀ سره
پوخ لوظ کړے دے چې تاسو له به د کنعانيانو، حِتيانو،
اموريانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک درکوی. چې کله تاسو
هغه زرخيز مُلک ته بوځی، نو د کال په وړومبی مياشت کښې
دا اختر کوئ. ۶ اووۀ ورځې به تاسو پتيره روټۍ خورئ او
په اوومه ورځ د مالِک خُدائ د درناوی دپاره اختر وکړئ.
۷ اووۀ ورځې به تاسو خمبيره روټۍ نۀ خورئ، چې

خمبيره روټۍ هيچرته هم ستاسو په مُلک کښې پېدا نۀ شى.
٨ چې کله اختر شروع کيږى، خپلو زامنو ته ووايئ چې دا
هر څۀ تاسو ځکه کوئ چې کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک
خُدائ ستاسو دپاره څۀ کړى وُو. ٩ چې کله تاسو دا اختر
کوئ نو دا به تاسو ته هغه څۀ داسې درېادوى لکه چې يوه
نښه تاسو په خپل لاس يا تندى تړلې وى، نو د دې دپاره چې
د مالِک خُدائ کلام ستاسو په ژبه وى، ځکه چې مالِک
خُدائ د خپل لوئ طاقت سره تاسو د مِصر نه راوويستلئ.
١٠ نو تاسو هر کال دا اختر په خپل مقرر وخت کوئ.

وړومبى پېدا شوى نران

١١ مالِک خُدائ به تاسو د کنعانيانو مُلک ته راولى، د کوم
چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ له د ورکولو پوخ لوظ کړے دے.
چې کله هغه مُلک تاسو له درکړى، ١٢ نو تاسو خامخا هر
وړومبے پېدا شوے نر مالِک خُدائ ته پېش کوئ. ستاسو هر
يو وړومبے پېدا شوے نر ځاروے به د مالِک خُدائ وى،
١٣ خو تاسو به د هغۀ نه هر يو نر خر واپس اخلئ او د هغۀ
په بدل کښې به يو ګډُورے پېش کوئ. خو کۀ تاسو هغه خر
واپس اخستل نۀ غواړئ، نو څټ يې مات کړئ. تاسو به هر
يو خپل وړومبے پېدا شوے نر بچے په بدل کښې خامخا
واپس اخلئ. ١٤ په راتلونکى وخت کښې چې کله ستاسو
زامن تپوس کوى چې د دې رسمونو څۀ مطلب دے، نو تاسو
به ورته وايئ چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مونږ
د مِصر نه راوويستلو، چې هلته مونږ غلامان وُو. ١٥ چې
کله د مِصر فِرعون خپل زړۀ سخت کړو او مونږ يې تلو ته نۀ
پرېښودلو، نو مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې هر يو

وړومبے پیدا شوے نر انسان او حیوان ووژلو. نو دا ځکه مونږ هر یو نر ځاروے مالِک خُدائ ته قربانی کوُو او خپل وړومبی پیدا شوی زامن په بدل کښې واپس اخلو. ۱۶ دا اختر به یو یادګار وی، داسې لکه چې مونږ یوه نښه په خپل لاس یا تندی باندې تړلې وی، دا به مونږ ته هغه څۀ رایادوی چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مونږ د مِصر نه راوویستلو.“

د وریځې ستن او د اور ستن

۱۷ چې کله د مِصر فِرعون خلق تلو ته پرېښودل، نو خُدائ پاک دوئ په هغه لار بونۀ تلل کومه چې د دریاب په غاړه د فلستیانو علاقې ته تلې وه، اګر چې دا لار لنډه وه. خُدائ پاک وفرمائیل، ”زۀ دا نۀ غواړم چې دا خلق پښېمانه شی او مِصر ته راواپس شی چې هغوئ ته دا پته ولګی چې په هغوئ جنګ راروان دے.“ ۱۸ نو هغۀ دا خلق د صحرا په کږه وږه لار د بحرِقُلزم په طرف بوتلل. بنی اِسرائیلو د جنګ دپاره قطارونه جوړ کړی وُو. ۱۹ موسیٰ د یوسف هډُوکی د خپل ځان سره یوړل، لکه څنګه چې یوسف د بنی اِسرائیلو نه د دې د وړلو پوخ لوظ اخستے وو. یوسف فرمائیلی وُو، ”خُدائ پاک به په رښتیا سره ستاسو مدد له راشی، نو بیا تاسو خامخا زما هډُوکی د دې ځائ نه د خپل ځان سره یوسئ.“ ۲۰ بنی اِسرائیل د سُکات نه لاړل او د صحرا په غاړه ایتام کښې یې خیمې ولګولې. ۲۱ د ورځې به مالِک خُدائ د وریځې په ستن کښې د لار ښودلو دپاره د دوئ نه مخکښې تلو او د شپې د اور په ستن کښې مخکښې تلو چې دوئ ته رڼا وی او چې دوئ د شپې، ورځې مزل کوی. ۲۲ د ورځې به هر

وخت د وریځې ستن د خلقو نه مخکښې وه او د شپې به د
اور ستن د هغوئ نه مخکښې وه.

د بحرِقُلزم نه پورې وتل

۱۴ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۲ ”بنی
اِسرائیلو ته ووایه چې واپس راوګرځی او فیهخیروت ته
مخامخ، د مجدال او د دریاب په مینځ کښې بعلصفون ته
نزدې خېمې ولګوی. ۳ د فِرعون به دا خیال وی چې بنی
اِسرائیل په مُلک کښې سرګردانه ګرځی او په صحرا کښې
راګېر دی. ۴ زۀ به د فِرعون زړۀ سخت کړم او هغه به په
دوئ پسې وی، خو زۀ به د فِرعون او د هغۀ په ټول لښکر فتح
ومومم نو داسې به زما عزت وشی، او مِصریانو ته به پته
ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم.“ نو بنی اِسرائیلو فرمانبرداری
وکړه. ۵ چې کله فِرعون خبر شو چې بنی اِسرائیل
تښتېدلی دی، نو هغۀ او د هغۀ درباریانو خپلې ارادې بدلې
کړې او وې وئیل، ”مونږ دا څۀ کړی دی؟ مونږ بنی اِسرائیل
تښتېدلو ته پرېښودل، زمونږ غلامان زمونږ د لاس نه لاړل.“
۶ نو فِرعون خپلې جنګی ګاډۍ تیارې کړې او خپل لښکر
یې د ځان سره روان کړو. ۷ هغه د خپلو ټولو جنګی ګاډو
سره روان شو، شپږ سوه په کښې ښې ښې جنګی ګاډۍ وې
چې آفسران ورسره وُو. ۸ مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ
سخت کړو او هغه په بنی اِسرائیلو پسې روان شو نو بنی
اِسرائیل زړَور روان وُو. ۹ د مِصریانو لښکر، سره د ټولو
آسونو، جنګی ګاډو او په آسونو سوارۀ کسان په دوئ پسې
وُو او هلته ور ورسېدل چرته یې د دریاب سره فیهخیروت او

بعل‌صفون ته نزدې خېمې لګولې وې. ۱۰ چې څنګه فِرعون
ورلنډ شو، نو بنى اِسرائيلو وکتل، او وې ليدل چې مِصريان
په دوئ پسې راروان وُو. بنى اِسرائيل ډېر سخت وېرېدل او
مالِک خُدائ ته يې فرياد وکړو. ۱۱ دوئ موسىٰ ته ووئيل،
"په مِصر کښې اديرې نۀ وې څۀ چې تا دې صحرا ته د مړ
کېدو دپاره راوستلى يُو؟ ګوره، دا تا څۀ کړى دى چې مونږ
دې د مِصر نه راوويستلو. ۱۲ مونږ تا ته مخکښې په مِصر
کښې نۀ وُو وئيلى چې داسې به کيږى؟ مونږ تا ته وئيلى وُو
چې مونږ پرېږده چې د مِصريانو غلامى کوُو. چې په دې
صحرا کښې د مړۀ کېدو نه به ښۀ وى چې مونږ د مِصريانو
غلامى کولے." ۱۳ موسىٰ ورته په جواب کښې وفرمائيل،
"يرېږئ مه. کلک شئ،او تاسو به وګورئ چې مالِک خُدائ
ستاسو د بچ کولو دپاره نن څۀ کوى، ځکه چې نن تاسو کوم
مِصريان وينئ هغوئ به هيڅکله هم بيا ونۀ وينئ. ۱۴ مالِک
خُدائ به ستاسو دپاره جنګړه وکړى، تاسو غلى کښېنئ." ۱۵
مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "تۀ ولې ما ته ژاړې؟ بنى
اِسرائيلو ته ووايه چې وړاندې لاړ شى. ۱۶ خپله امسا پورته
کړه او د درياب دپاسه يې ونيسه. اوبۀ به په مينځ بېلې شى او
بنى اِسرائيل به د درياب په مينځ کښې په اوچه زمکه پورې
وځى. ۱۷ زۀ به د مِصريانو زړونه دومره سخت کړم چې
هغوئ به په تاسو پسې درشى، نو په فِرعون، د هغۀ په لښکر،
جنګى ګاډو او د هغۀ په آسونو سوارو کسانو فتح موندلو په
وجه به زما عزت وشى. ۱۸ چې کله زۀ هغوئ له ماتے
ورکړم، نو مِصريانو ته به پته ولګى چې زۀ مالِک خُدائ يم."
۱۹ د مالِک خُدائ فرښته، کومه چې د بنى اِسرائيلو د لښکر
نه مخکښې روانه وه، اوس د دوئ شاته لاړه. د ورېځې ستن

هم حرکت وکړو تر دې پورې ٢٠ چې د مِصریانو او بنی
اِسرائیلو په مینځ کښې شوه. وریځې به مِصریانو ته تیارهٔ
جوړوله، خو د بنی اِسرائیلو لښکر ته به یې رڼا راوستله، نو دا
لښکرې په ټوله شپه کښې یو بل ته نزدې نهٔ شوې راتلے. ٢١
نو موسیٰ د دریاب دپاسه خپل لاس اوږد کړو او مالِک
خُدائ د نمرخاتهٔ په زوروره هوا دریاب وروستو بوتلو. هوا
ټوله شپه وچلېدله او دریاب یې په اوچه زمکه بدل کړو. اوبهٔ
په مینځ بېلې شوې، ٢٢ او بنی اِسرائیل په اوچه زمکه د
دریاب نه پورې وتل، د دوئ ښی او ګس طرف ته د اوبو
دېوالونه وُو. ٢٣ مِصریان ورپسې وُو او د خپلو ټولو آسونو،
جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په دوئ پسې
دریاب ته ورکوز شول. ٢٤ د سحر د رڼا نه مخکښې مالِک
خُدائ د اور او وریځې ستن نه لاندې د مِصریانو لښکر ته
وکتل او هغوئ یې د وارخطائۍ په وجه تښتېدو ته جوړ کړل.
٢٥ مالِک خُدائ د هغوئ د جنګی ګاډو پایې ونښلولې، نو
چې هغه په سختۍ سره چلېدلې. مِصریانو ووئیل، ”مالِک
خُدائ زمونږ خِلاف د بنی اِسرائیلو دپاره جګړه کوی. راځئ
چې د بنی اِسرائیلو نه وتښتُو.“ ٢٦ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ”خپل لاس د دریاب دپاسه اوږد کړه، نو اوبهٔ به په
مِصریانو، د هغوئ په جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو
واپس راشی.“ ٢٧ نو موسیٰ خپل لاس د دریاب دپاسه اوږد
کړو او د سحر د رڼا په وخت اوبهٔ خپل صحیح ځائ له
واپس راغلې. مِصریانو د اوبو نه د تښتېدو کوشش وکړو،
خو مالِک خُدائ هغوئ د دریاب مینځ ته ورګزار کړل. ٢٨
اوبهٔ واپس راغلې او جنګی ګاډی، په آسونو سوارهٔ کسان او
د مِصریانو ټول لښکر اوبو ډُوب کړو کوم چې د دریاب

پورې په بنی اِسرائیلو پسې ؤُو، او یو هم پکښې بچ پاتې نهٔ شو.
۲۹ خو بنی اِسرائیل په اوچه زمکه د دریاب نه پورې وتل او
د دوئ ښی او گس طرف ته د اوبو دېوالونه ؤُو. ۳۰ نو، په
هغه ورځ مالِک خُدائ بنی اِسرائیل د مِصریانو د زور نه بچ
کړل او بنی اِسرائیلو هغوئ ولیدل چې د دریاب په غاړه مړهٔ
پراتهٔ ؤُو. ۳۱ چې کله بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ هغه لوئ
قُدرت ولیدو کوم چې هغهٔ د مِصریانو خِلاف ښودلے وو، نو
دوئ د مالِک خُدائ نه ویرېدل، او په مالِک خُدائ او د هغهٔ
په خِدمت کوونکی موسیٰ یې ایمان راوړو.

د حضرت موسیٰ حمدوثناء وئیل

۱۵ ۱ بیا موسیٰ او بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته دا
حمدوثناء ووئیله، "زهٔ به مالِک خُدائ دپاره حمدوثناء ووایم،
ځکه چې هغهٔ د جلال نه ډکه فتح موندلې ده، هغهٔ آسونه او په
آسونو سوارهٔ کسان دریاب ته غورزولی دی. ۲ مالِک
خُدائ زما طاقت دے او زما حمدوثناء د هغهٔ دپاره ده، او
هغه ذات دے چې زهٔ یې بچ کړے یم، هغه زما خُدائ پاک
دے او زهٔ به د هغهٔ ثناء وایم، هغه زما د پلار خُدائ پاک دے
او زهٔ به د هغهٔ لوئی بیان کړم. ۳ مالِک خُدائ د جنگیالی
په شان دے، د هغهٔ نوم مالِک خُدائ دے. ۴ هغهٔ دریاب
کښې د فِرعون جنگی گاډی او لښکر ډُوب کړو د هغهٔ ښهٔ ښهٔ
مشران په بحرِقُلزم کښې ډُوب شول. ۵ ژور دریاب هغوئ
ډُوب کړل، هغوئ د کاڼی په شان لاندې بیخ ته لاړل. ۶
مالِکه خُدایه، ستا په ښی لاس کښې د جلال نه ډک طاقت
شته، مالِکه خُدایه، ستا ښے لاس دشمنان ټوټې ټوټې کوی.

۷ د خپل لوئ جلال سره تا خپل دشمنان د پښو لاندې
کړل، تا د اور په شان خپل قهر ورولېږلو او هغوئ دې د
بوسو په شان وسوزول. ۸ تا درياب پو کړو او اوبۀ اوچتې
راغونډې شوې، سېلابونه د دېوال په شان نېغ ودرېدل، او د
درياب په ببخ کښې اوبۀ کلکې شوې. ۹ دشمن لافې وهلې،
چې زۀ به په هغوئ پسې يم او زۀ به ورورسېږم، زۀ به د
هغوئ غنيمت ووېشم او خپل ځان به په دې ښۀ موړ کړم. زۀ
به خپله تُوره راوباسم او زۀ به هغوئ تباه کړم. ۱۰ خو تا
پوکے ورکړو او درياب هغوئ ډُوب کړل، مِصريان په
زورَورو اوبو کښې د سيکې په شان ډُوب شول. ۱۱ اے
مالِکه خُدايه، ستا په شان نور معبودان څوک دی؟ ستا په
شان څوک دے چې ټولو نه لوئ او مقدس دے؟ ستا جلال د
يرې نه ډک دے، ځکه چې داسې عجيبه عجيبه کارونه کوې.
۱۲ تا خپل ښے لاس اوږد کړو، نو زمکې زمونږ دشمنان
ژوندی تېر کړل. ۱۳ تۀ په خپله وعده ولاړ وې او تا هغه
خلقو ته لار ښودله کوم چې تا بچ کړی دی، تۀ به په خپل
طاقت سره هغوئ، تر خپل مقدس ځائ پورې ورسوې. ۱۴
قومونو واورېدل او په لړزان شول، فلستيان په دردونو آخته
شول. ۱۵ د ادوم مشران وېرېدل، د موآب مشران په لړزان
آخته شول، د کنعان ټولو اوسېدونکو خپله حوصله بائيلله.
۱۶ سخته يره او هيبت په هغوئ باندې پرېوتو، هغوئ ستا د
لاس طاقت وليدو او هغوئ د تيږې په شان غلی شول، تر دې
پورې مالِکه خُدايه، چې ستا قوم تېر شولو، چې هغه خلق تېر
شول کوم چې تا بچ کول. ۱۷ تۀ به خپل خلق دننه راولې او
هغوئ به په خپل غرۀ آبادوې، هغه ځائ اے مالِکه خُدايه،
چې تا د خپل ځان دپاره خوښ کړے دے، هغه پاک ځائ

ته، اے مالِکه خُدایه، چې تا په خپله ودان کړے دے. ۱۸
مالِک خُدائ به تل تر تله بادشاهی کوی.“

د بی‌بی مریم حمدوثناء وئیل

۱۹ چې کله د فِرعون آسونه، د هغهٔ جنګی ګاډی او د هغهٔ په
آسونو سوارهٔ کسان دریاب ته ورکوز شول، مالِک خُدائ د
دریاب اوبهٔ واپس په هغوئ باندې راوستلې، خو بنی اِسرائیل
د دریاب په مینځ کښې په اوچه زمکه تېر شول. ۲۰ بیا د
هارون خور مریم، کومه چې پېغمبره وه، هغې خپل تمبل
راواخستلو، او ټولې ښځې د خپلو تمبلونو سره په ګډېدو په
هغې پسې لاړلې. ۲۱ نو مریم هغوئ ته دا حمدوثناء ووئیله،
”مالِک خُدائ ته حمدوثناء ووایئ، ځکه چې هغهٔ لویه فتح
موندلې ده، هغهٔ آسونه او په آسونو سوارهٔ کسان دریاب ته
غورزولی دی.“

ترخې اوبهٔ

۲۲ بیا موسیٰ بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړو چې د بحرِقُلزم نه
روان شی، نو دوئ د شور صحرا ته لاړل. دوئ په صحرا
کښې درې ورځې مزل وکړو خو اوبهٔ یې ونهٔ موندلې. ۲۳
چې کله دوئ ماره ته راغلل، نو دوئ د ماره اوبهٔ نهٔ شوې
څښلے ځکه چې د دې ځائ اوبهٔ ترخې وې. نو د دې ځائ
نوم ماره اېښودلے شوے وو. ۲۴ نو خلق موسیٰ ته
وغورېدل او ورته یې ووئیل، ”مونږ به څهٔ څښو؟“ ۲۵ موسیٰ
مالِک خُدائ ته سوال وکړو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته د لرګی
یوه ټُکړه وښودله، هغهٔ دا اوبو ته وغورزوله او اوبهٔ خوږې

شوې. مالِک خُدائ هلته د هغوئ دپاره حُکمونه او يو قانون
جوړ کړو او هلته يې په هغوئ آزميښت وکړو. ۲۶ ورته يې
وفرمائيل، "کۀ تاسو د مالِک خُدائ، د خپل خُدائ پاک خبره
په غور سره واورئ او هغه څۀ کوئ کوم چې د هغۀ په نظر
کښې صحيح دی او د هغۀ قانون ته پام کوئ او د هغۀ ټول
حُکمونه پوره کوئ، نو زۀ به په تاسو داسې هيڅ بيمارئ نۀ
راولم چې کومې ما په مِصريانو راوستلې وې، ځکه چې زۀ
مالِک خُدائ يم او زۀ شفا درکوونکے يم." ۲۷ بيا دوئ ايليم
ته راغلل، چې هلته د اوبو دولس چينې او د کجورو اويا ونې
وې، او هلته هغوئ د اوبو په خوا خيمې ولګولې.

من او مړَزان

۱۶ ۱ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د ايليم نه په سفر روان
شو او د دويمې مياشتې په پينځلسمه ورځ دوئ د صين
بيابان ته راغلل، دا د هغوئ د مِصر نه د راوتلو نه پس وُو،
کوم چې د ايليم او سينا په مينځ کښې دے. ۲ هلته په
بيابان کښې دوئ ټول د موسیٰ او هارون خِلاف وغورېدل
۳ او بنی اِسرائيلو هغوئ ته ووئيل، "کاش چې مونږ مالِک
خُدائ د مِصر په مُلک کښې وژلی وے. هلته د غوښې لوښو
ته کښېناستے خو شُو کنه چې مونږ به مړه خېټه روټئ
خوړلے. تاسو مونږ دلته دې بيابان ته د دې دپاره راوستلی يُو
چې دا ټول خلق د لوږې نه ووژنئ." ۴ مالِک خُدائ موسیٰ
ته وفرمائيل، "ګوره، اوس به زۀ ستاسو ټولو دپاره د آسمان
نه يو خوراک د باران په شان وورووم. دا خلق دې هره ورځ
بهر ځی او د ځان دپاره دې هم هغه هومره راټولوی چې بس

يې وی. نو داسې به زهٔ دوئ معلوم کړم چې زما په کلام عمل
کوی او کهٔ نه. ٥ خو په شپږمه ورځ به دوئ د هغې يو په
دوه راوړی چې څومره هره ورځ راټولوی او پخوی يې.“ ٦
نو موسىٰ او هارون ټولو بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”تاسو ته
به نن ماښام پته ولګی چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې د
مِصر نه راوويستلئ. ٧ په سحر کښې به تاسو د مالِک
خُدائ جلال ووينئ. مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو
غورېدل اورېدلی دی. مونږ هيڅ نهٔ يُو چې تاسو زمونږ خِلاف
غورېږئ.“ ٨ بيا موسىٰ وفرمائيل، ”هغه به مالِک خُدائ
وی چې په ماښام کښې تاسو له د خوړلو دپاره غوښه درکړی
او په سحر کښې په مړه خېټه روټئ درکړی، ځکه چې مالِک
خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل اورېدلی دی. مونږ
هيڅ هم نهٔ يُو چې تاسو زمونږ خِلاف غورېږئ، دا په حقيقت
کښې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف غورېږئ.“ ٩ موسىٰ
هارون ته وفرمائيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته ووايه چې
راشی او د مالِک خُدائ په حضور کښې ودرېږی، ځکه چې
مالِک خُدائ د دوئ غورېدل اورېدلی دی.“ ١٠ چې هارون
څنګه د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته دا خبره وکړه او چې هغوئ
بيابان ته وکتل، ناڅاپی د مالِک خُدائ جلال په وريځو کښې
راښکاره شو. ١١ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ١٢ ”ما
د بنی اِسرائيلو غورېدل اورېدلی دی. هغوئ ته ووايه چې په
ماښام کښې به هغوئ ته د خوړلو دپاره غوښه مِلاو شی او
سحر کښې به په روټئ ماړهٔ شی. نو هغوئ ته به پته ولګی چې
زهٔ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ١٣ په ماښام
کښې د مړزانو يو لوئ سېل راغلو او چرته چې خيمې وې
هلته کښېناستو او په سحر کښې د خيمو ګېرچاپېره پرخه

وریدلې وه. ۱۴ چې کله پرخه اوچه شوه، نو د بیابان مخ په
وړو وړو سپینو ښیزونو باندې پټ شولو. ۱۵ چې کله بنی
اِسرائیلو دا ولیدل، نو هغوئ نۀ پېژندل چې دا څۀ شے دے
او د یو بل نه یې تپوسونه کول، ”دا څۀ دی؟“ موسیٰ دوئ ته
وفرمائیل، ”دا هغه روټئ ده چې مالِک خُدائ تاسو له د
خوړلو دپاره درکړې ده. ۱۶ مالِک خُدائ حُکم کړے دے
چې ستاسو هر یو کس به دومره راټولوی چې څومره
خوړلے شی، تقریباً دوه کلو د خپل خاندان د هر یو کس
دپاره.“ ۱۷ بنی اِسرائیلو هم دغه شان وکړل، چا ډېره او چا
لږه راټوله کړه. ۱۸ چې کله دوئ اندازه واخستله، چا چې
ډېره راټوله کړې وه د هغۀ سره ډېره زیاته نۀ وه او چا چې
لږه راټوله کړې وه د هغۀ سره کمه نۀ وه. هر یو کس د خپل
ضرورت په مطابق راټوله کړې وه. ۱۹ موسیٰ دوئ ته
وفرمائیل، ”تر سحره پورې به هیڅ څوک هم په دې کښې څۀ
نۀ پرېږدی.“ ۲۰ خو بعضې کسانو د موسیٰ خبره وانۀ
وریدله او لږه یې ترې نه پرېښودو. او بل سحر په کښې
چینجی شوی وُو او سخا بوئ ترې نه تلو، نو موسیٰ دوئ ته
په قهر شو. ۲۱ هر سحر هر یو کس به د خپل ضرورت په
مطابق راټولوله، او چې نمر به ګرم شو، نو څۀ هم چې په
زمکه پاتې وُو نو هغه به ویلې شول. ۲۲ په شپږمه ورځ دوئ
یو په دوه روټئ راټوله کړه، څلور کلو د هر یو کس دپاره. د
قوم ټول مشران راغلل او موسیٰ ته یې د دې په حقله ووئیل،
۲۳ نو هغۀ دوئ ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے دے
چې سبا د سبت مقدسه د آرام ورځ ده کومه چې مالِک
خُدائ ته وقف ده، چې تاسو څۀ پخول غواړئ هغه نن پاخۀ
کړئ او چې څۀ یشول غواړئ نو وې یشوئ. چې څۀ پاتې

شی نو هغه د سبا دپاره پرېږدئ.“ ۲۴ چې څنګه موسیٰ حُکم
کړے وو، چې څۀ پاتې وه نو هغه يې د بلې ورځې پورې
پرېښودله، او دا سخا نۀ شوه او نۀ په کښې چينجي وشول.
۲۵ موسیٰ وفرمائيل، ”دا نن وخورئ، ځکه چې نن د سبت
يعنې د آرام ورځ ده، دا ورځ مالِک خُدائ ته وقف شوې ده او
تاسو به بهر په زمکه هيڅ هم ونۀ مومئ. ۲۶ تاسو به شپږ
ورځې خوراک راټولوئ، خو اوومه ورځ د سبت ورځ ده،
هيڅ خوراک به په کښې نۀ وی چې تاسو يې راټول کړئ.“
۲۷ په اوومه ورځ څۀ خلق د خوراک راټولولو دپاره بهر
لاړل، خو هغوئ هيڅ هم ونۀ موندل. ۲۸ نو مالِک خُدائ
موسیٰ ته وفرمائيل، ”تر کومې پورې به تاسو زما حُکمونه او
شريعت ماتوئ؟ ۲۹ ياد ساتئ چې ما مالِک خُدائ، تاسو له
د سبت ورځ درکړې ده، نو په شپږمه ورځ به زۀ د همېشه
دپاره تاسو له د دوو ورځو خوراک هم درکوم. په اوومه ورځ
هر يو کس چې چرته هم وی هلته به ايساريږی او د خپل کور
نه به بهر نۀ وځی.“ ۳۰ نو هغوئ په اوومه ورځ آرام وکړو.
۳۱ د بنی اِسرائيلو قوم په دې خوراک من نوم کېښودو. دا د
دنيا د تخم په شان واړۀ وُو او رنګ يې سپين وو او خوند يې
داسې وو لکه روټۍ چې په شاتو کښې پخه شوې وی. ۳۲
موسیٰ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې تاسو
څۀ من د خپلو نسلونو دپاره وساتئ، نو هغوئ به دا روټۍ
وګوری کومه چې هغۀ مونږ له په بيابان کښې د خوړلو دپاره
راکړې ده کله چې هغۀ مونږ د مِصر مُلک نه راوويستلو.“
۳۳ موسیٰ هارون ته وفرمائيل، ”يو لوښے واخله او د دوه
کلو برابر من په کښې واچوه او د مالِک خُدائ په حضور
کښې يې کېږده چې زمونږ د راتلونکو نسلونو دپاره وساتلے
شی.“ ۳۴ چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے

وو، هارون هغه د لوظ صندوق کښې د کاڼی تختو ته مخامخ
کېښودو، چې بچ وساتلے شی. ۳۵ بنی اِسرائیلو څلوېښت
کاله من خوړل، تر دې پورې چې هغوئ د کنعان مُلک ته
ورسېدل او هلته دېره شول. ۳۶ (په هغه ورځو کښې به اومر
او ایفه د څیزونو تَللو دپاره استعمالېدل لکه څنګه چې نن
سبا کلو یا من استعمالېږی، یو اومر د ایفه لسمه حِصه ده
لکه څنګه چې کلو د من څلوېښتمه یا پنځوسمه حِصه ده.)

د ګټې نه اوبۀ راوتل

۱۷ ۱ د بنی اِسرائیلو ټول قوم د صین بیابان نه په سفر
روان شولو او د مالِک خُدائ په حُکم یې د یو ځائ نه بل
ځائ ته کډه وړله. دوئ په رفیدیم کښې خیمې ولګولې، خو
هلته د دې خلقو دپاره د څښلو اوبۀ نۀ وې. ۲ نو په دې
وجه خلق د موسیٰ سره په جګړه شول او وې وئیل، ”مونږ له
د څښلو اوبۀ راکړه.“ موسیٰ دوئ ته وفرمائیل، ”تاسو ولې ما
سره په جګړه یئ؟ تاسو ولې مالِک خُدائ په آزمېښت کښې
اچوئ؟“ ۳ خو خلق ډېر تږی وُو او موسیٰ ته وغورېدل.
دوئ ووئیل، ”تا مونږ ولې د مِصر نه راوویستلو؟ د دې دپاره
چې مونږ، زمونږ بچی او زمونږ څاروی د تندې نه ووژنې؟“
۴ نو موسیٰ مالِک خُدائ ته مِنت زاری وکړه او وې
فرمائیل، ”زۀ دې خلقو سره څۀ وکړم؟ دوئ خو زما
سنګسارولو ته تیار دی.“ ۵ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ”د ځان سره د بنی اِسرائیلو یو څو مشران روان
کړه او د خلقو په وړاندې ځه. د ځان سره هغه امسا هم
یوسه په کومه چې تا د نیل دریاب وهلے وو. ۶ او ګوره،

زۀ به په سينا کښې په يو ګټ باندې ستا په وړاندې ولاړ يم. ته
هغه ګټ په امسا ووهه او د هغه ګټ نه به د خلقو دپاره د
څښلو اوبۀ راوځى.“ نو موسىٰ د بنى اِسرائيلو د مشرانو په
مخکښې هم دغه شان وکړل. ۷ نو هغۀ په دغه ځائ مسه
(يعنې آزمېښت) او مريبه (يعنې جګړه) نوم کېښودو، ځکه
چې بنى اِسرائيل په جګړه شول او مالِک خُدائ يې په
آزمېښت کښې واچولو چې وې وئيل، ”مالِک خُدائ زمونږ
مل دے که نۀ دے؟“

د عماليقيانو سره جنګ کېدل

۸ بيا عماليقيان راغلل او په رفيديم کښې يې په بنى
اِسرائيلو باندې حمله وکړه. ۹ موسىٰ يشوَع ته وفرمائيل،
”يو څو سړى خوښ کړه او لاړ شه، سبا د عماليقيانو سره
جنګ وکړه. زۀ به د غرۀ په سر ودرېږم او د خُدائ پاک
طاقت لرونکې امسا به زما په لاس کښې وى.“ ۱۰ يشوَع هم
هغه شان وکړل چې څنګه ورته موسىٰ فرمائيلى وُو او
عماليقيانو سره يې جنګ وکړو او موسىٰ، هارون او حُور د
غرۀ سر ته لاړل. ۱۱ تر کومې پورې چې موسىٰ لاسونه پورته
نيولى وُو، اِسرائيليان په ګټه کښې وُو، خو چې کله هغۀ
لاسونه لاندې کړل، نو عماليقيان په ګټه کښې شول. ۱۲ چې
کله د موسىٰ لاسونه سترى شول، نو هارون او حُور ورله د
کښېناستو دپاره يو کاڼے راوړو او هغوئ د هغۀ يو څنګ او
بل څنګ ته ولاړ وُو او د هغۀ لاسونه يې پورته نيولى وُو او د
نمرپرېواتو پورې د هغۀ لاسونه نېغ وُو. ۱۳ نو داسې يشوَع
عماليقيانو له پوره شکست ورکړو. ۱۴ بيا مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، ”دا فتح د ياد ساتلو دپاره د ځان سره

ولیکه. یشوَع ته دا واوروه چې زۀ به عمالیقیان مکمل تباه
کړم.“ ۱۵ موسیٰ یوه قربانګاه جوړه کړه او په هغې یې
”مالِک خُدائ زما د فتحې جنډا ده“ نوم کېښودو. ۱۶ نو
ځکه هغۀ وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ جنډا اوچته ونيسئ.
مالِک خُدائ به د همېشه دپاره د عماليقيانو خِلاف جنګ
جارى ساتى.“

د يترو حضرت موسیٰ سره مِلاوېدل

۱۸ ۱ د موسیٰ سخر يترو، څوک چې د ميديان اِمام
وو، هغۀ د هغه هر څۀ په حقله واورېدل چې خُدائ پاک د
موسیٰ او د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره کړى وُو او چې
مالِک خُدائ هغوئ څنګه د مِصر نه راويستلى وُو. ۲ نو
يترو موسیٰ له راغلو، د موسیٰ ښځه صفوره يې هم د ځان
سره راوستله، کومه چې موسیٰ د خپلې سخرانې کره پرېښې
وه، ۳ او ورسره د هغې دوه زامن جيرسوم او اِلىعزر هم
وُو. موسیٰ فرمائيلى وُو، ”زۀ په پردى مُلک کښې مسافر يم.“
نو ځکه هغۀ په يو زوئ جيرسوم نوم کېښودو. ۴ هغۀ دا هم
فرمائيلى وُو، ”زما د پلار خُدائ پاک زما مل وو او زۀ يې د
مِصر د فِرعون نه بچ کړم چې هغۀ زۀ وژلم.“ نو ځکه هغۀ په
بل زوئ اِلىعزر نوم کېښودو. ۵ يترو د موسیٰ د ښځې او
د هغې د دوو زامنو سره بيابان ته راغلو چرته چې موسیٰ د
خُدائ پاک غرۀ ته نزدې اوسېدو. ۶ هغۀ موسیٰ له خبر
ورولېږلو چې، ”زۀ ستا د ښځې او د دوو زامنو سره درروان
يم،“ ۷ نو موسیٰ هغۀ سره مِلاوېدو دپاره بهر لاړو، د هغۀ
په مخکښې د عزت نه ټيټ شو او ښُکل يې کړو. هغوئ د يو

بل د خېر خېريت پوښتنه وکړه او بيا د موسىٰ خېمې ته دننه
راغلل. ٨ موسىٰ يترو ته هغه هر څۀ وفرمائيل کوم چې
مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو په خاطر په فِرعون او د مِصر په
خلقو کړى وُو. هغۀ ته يې د هغه تکليفونو په حقله هم
وفرمائيل کوم چې په لاره کښې دوئ ته پېښ شوى وُو او دا
هم چې مالِک خُدائ دوئ څنګه بچ کړى وُو. ٩ چې کله
يترو دا هر څۀ واورېدل، نو هغه ډېر خوشحاله شو ١٠ او
وې وئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې هغۀ تاسو د
فِرعون او د مِصر د خلقو نه بچ کړئ. د مالِک خُدائ ثناء دې
وى، چې هغۀ خپل خلق د غلامۍ نه بچ کړل. ١١ اوس ما ته
پته ولګېده چې مالِک خُدائ د نورو ټولو معبودانو نه لوئ
دے، ځکه چې هغۀ خپل خلق د مِصريانو نه بچ کړل کله چې
مِصريانو دوئ ته سپک کتل.“ ١٢ بيا يترو يوه پوره
سوزېدونکې قربانى پېش کړه او ورسره يې نورې قربانۍ هم
راوړلې چې د خُدائ پاک په حضور کښې يې پېش کړى،
هارون او د بنى اِسرائيلو نور ټول مشران د يترو سره د خُدائ
پاک حضور ته لاړل، چې د عبادت په شکل کښې د قربانۍ
دغه روټۍ وخورى.

د قاضيانو مقرر کېدل

١٣ په بله ورځ موسىٰ د خلقو لانجې فيصله کولو ته
کښېناستو او د سحر نه تر ماښامه پورې خلق ترې نه راتاو
وُو. ١٤ چې کله يترو هغه هر څۀ وليدل کوم چې موسىٰ
کول، نو هغۀ ترې تپوس وکړو، ”دا څۀ دى چې تۀ يې د خلقو
دِپاره کوې؟ تۀ دا کار يواځې ولې کوې، چې د سحر نه تر
ماښامه پورې خلق د مشورې دِپاره درنه راتاو وى؟“ ١٥

موسیٰ خپل سخر ته وفرمائيل، ”زۀ به خامخا داسې کوم ځکه
چې خلق د خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره ما له راځی. ۱۶
چې کله د دوو کسانو په مينځ کښې لانجه وی، نو هغوئ ما له
راشی او زۀ بيا دا ګورم چې کوم يو په حقه دے او کوم په
ناحقه دے او زۀ دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه او شريعت
ښايم.“ ۱۷ يترو ورته ووئيل، ”تۀ دا کار په صحيح طريقه نۀ
کوې. ۱۸ تۀ او دا خلق به ځانونه ستړی کړئ. دا کار ستا
دپاره ډېر مشکل دے، تۀ دا کار يواځې نۀ شې کولے. ۱۹
زما خبره واوره زۀ به تا له يوه ښۀ مشوره درکړم او خُدائ
پاک به ستا مل وی. ستا دپاره به دا ښۀ وی چې تۀ د خلقو
لانجې راوړې او د خُدائ پاک په حضور کښې يې پېش کوې.
۲۰ تۀ به دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه او شريعت ښائې او
تۀ به دوئ ته د ژوند د تېرولو طريقه او هغه څۀ ښائې چې
دوئ به يې کوی. ۲۱ د دې نه علاوه، تۀ يو څو قابل کسان
هم خوښ کړه او هغوئ په لسو، پنځوسو، سوونو او زرګونو
کسانو باندې مشران مقرر کړه. هغوئ دې داسې سړی وی
چې د خُدائ پاک نه يرېږی، چې اعتباری وی او رشوت
خوارۀ نۀ وی. ۲۲ هغوئ دې همېشه د قاضيانو په شان د
خلقو خِدمت کوی. هغوئ به ټولې سختې لانجې تا له راوړی،
خو وړې لانجې به هغوئ په خپله فيصله کوی، نو ستا دپاره
به آسانی جوړه شی او بوج به درنه کم شی. ۲۳ کۀ تۀ هم
هغه شان کوې چې څنګه خُدائ پاک حُکم درکړے دے، نو
تۀ به دومره زيات ستړے کېږې هم نه او ټول خلق به په خېر
سره خپل خپل کور ته ځی.“ ۲۴ موسیٰ د يترو مشوره ومنله
۲۵ نو هغۀ د ټولو بنی اِسرائيلو نه قابل خلق خوښ کړل. او
هغوئ يې په لسو، پنځوسو، سوونو او زرګونو کسانو مشران

مقرر کړل. ۲۶ هغوئ به په پخه توګه د قاضيانو په شان د
خلقو خِدمت کولو، هغوئ به ټولې سختې لانجې موسىٰ له
راوړې خو وړې لانجې به هغوئ په خپله فيصله کولې. ۲۷
بيا موسىٰ يترو رُخصت کړو او يترو خپل مُلک ته واپس
لاړو.

د بنى اِسرائيلو سينا غرۀ ته رسېدل

۱-۲ بنى اِسرائيل د رفيديم نه روان شول او چې کله دوئ
د مِصر نه راوتلى وُو، د هغې نه پس د دريمې مياشتې په اوله
ورځ د سينا بيابان ته راغلل. دوئ هلته د سينا د غرۀ په لمن
کښې خېمې ولګولې، ۳ او موسىٰ خُدائ پاک له غرۀ ته
وروختلو. مالِک خُدائ د غرۀ نه هغۀ ته آواز وکړو او ورته يې
وفرمائيل چې، "بنى اِسرائيلو يعنې د يعقوب اولاد ته داسې
ووايه. ۴ "تاسو په خپله هغه څۀ وليدل چې ما د مِصريانو
سره وکړل او تاسو مې داسې بوتلئ لکه چې باز خپل بچى په
وزرو کښې اوړى او دلته مې خپل ځان له راوستلئ. ۵
اوس، کۀ تاسو زما فرمانبردارى وکړئ او زما په لوظ باندې
ټينګ ودرېږئ، نو بيا به تاسو په ټولو خلقو کښې زما خپل
خاص خلق يئ، هسې خو ټوله زمکه زما ده. ۶ تاسو به
زما دپاره مقدسه ډله يئ او د اِمامانو په توګه به زما خِدمت
کوئ." موسىٰ، تۀ به دا خبره بنى اِسرائيلو ته ورسوې." ۷
نو موسىٰ کوز شو او د قوم مشران يې راغونډ کړل او کوم
حُکم چې مالِک خُدائ هغۀ ته کړے وو هغه ټولې خبرې يې
هغوئ ته بيان کړې. ۸ نو ټولو خلقو په يوه خولۀ جواب
ورکړو، "مالِک خُدائ چې څۀ هم فرمائيلى دى مونږ به هم

هغه شان کوُو.“ بیا موسیٰ واپس د هغوئ جواب مالِک
خُدائ ته ورسولو. ۹ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”زهٔ
به په تکه توره وریځ کښې تا له راشم، چې کومې خبرې زهٔ تا
سره کوم نو خلق به زما خبرې واوری نو داسې به هغوئ د
همېشه دپاره په تا یقین کوی.“ چې خلقو کوم جواب ورکړے
وو نو موسیٰ هغه مالِک خُدائ ته ووئیلو، ۱۰ او مالِک
خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خلقو له ورشه او هغوئ ته ووایه
چې هغوئ دې نن او سبا خپل ځانونه د عبادت دپاره پاک
کړی. هغوئ دې خامخا خپلې جامې ووینځی ۱۱ او په
درېمه ورځ دې تیار اوسیږی. په هغه ورځ به زهٔ د ټولو خلقو
په موجودگئ کښې د سینا غرهٔ ته راکوز شم. ۱۲ د غرهٔ نه
گېرچاپېره حدونه مقرر کړه چې خلق به ترې نه نهٔ راوړی او
هغوئ ته ووایه چې نهٔ غرهٔ ته راوخېژی او نهٔ یې لمنې ته
ورنزدې شی. خو کهٔ څوک غرهٔ ته ورشی، نو هغه به خامخا
ووژلے شی، ۱۳ هیڅ څوک به هم نهٔ ورځی، خو کهٔ څوک
ورشی نو هغه به سنگسارولے شی یا به په غشو ویشتلے
شی. هغه کهٔ انسان وی یا حیوان وی خامخا به وژلے شی.
خو چې کله بیگل په اوږد آواز وغږولے شی، نو بیا به خلق
غرهٔ ته راوخېژی.“ ۱۴ بیا موسیٰ د غرهٔ نه راکوز شو او
خلقو ته یې وفرمائیل چې د عبادت دپاره خپل ځانونه پاک
کړئ. نو هغوئ خپلې جامې ووینځلې، ۱۵ او موسیٰ هغوئ
ته وفرمائیل، ”د درېمې ورځې دپاره ځانونه تیار کړئ او په
دې دوران کښې د ښځو سره مهٔ څملئ.“ ۱۶ د درېمې
ورځې په سحر تندرونه او برېښناگانې شوې، په غرهٔ باندې
تکه توره وریځ راښکاره شوه او د بیگل اوچت آواز
واورېدلے شو. او د خیمو په ځائ کښې چې څومره خلق وُو

هغوئ ټول د يرې نه په لړزان شول. ١٧ موسىٰ هغه خلق د
خېمو د ځائ نه د خُدائ پاک حضور ته بوتلل او هغوئ د
غرۀ په لمن کښې ودرېدل. ١٨ د سينا ټول غر د وريځ په
شان په لوګى کښې پټ وو، ځکه چې مالِک خُدائ په دې
باندې په اور کښې راکوز شوے وو. دا لوګے د بټۍ د لوګى
په شان بره ختلو او ټول غر سخت ولړزېدلو. ١٩ د بيګل
آواز نور هم اوږدېدلو او زياتېدلو. موسىٰ خبرې کولې او
خُدائ پاک هغۀ له د تندر د آواز په شان جواب ورکولو. ٢٠
مالِک خُدائ د سينا د غرۀ سر ته راکوز شو او موسىٰ يې د
غرۀ سر ته راوغوښتلو. نو موسىٰ وروختلو ٢١ او مالِک
خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "ښکته لاړ شه او خلقو له
خبردارے ورکړه چې زما کتلو دپاره د حدونو نه راوا نۀ
وړى، خو کۀ چرې راوختل، نو ډېر کسان به د هغوئ نه مړۀ
شى. ٢٢ کۀ اِمامان هم ما ته نزدې راځى نو هغوئ دې هم
ځان پاک کړى، ګنې زۀ مالِک خُدائ به هغوئ له سزا
ورکړم." ٢٣ موسىٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، "خلق د سينا
غرۀ ته نۀ شى راختلے، ځکه چې تا مونږ له خبردارے
راکړے دے چې د دې نه ګېرچاپېره حدونه مقرر کړُو او غر
مقدس وګڼو." ٢٤ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، "ښکته لاړ
شه او هارون هم د ځان سره راوخېژوه. خو چې اِمامان او
خلق ما ته د راتلو دپاره د حدونو نه راوا نۀ وړى، ګنې زۀ،
مالِک خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم." ٢٥ نو بيا موسىٰ
خلقو له ورکوز شو او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلى وُو هغه
يې ورته وفرمائيل.

د شریعت لس حُکمونه

۲۰ ۱ بیا خُدائ پاک کلام وکړو او هغه ټولې خبرې دا
دی، ۲ ”زۀ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یم چا چې
تاسو د مِصر د مُلک نه راوویستلئ، کوم چې د غلامئ مُلک
وو. ۳ زما نه غیر د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ. ۴ د
خپلو ځانونو دپاره بُتان مۀ جوړَوئ، د داسې یو څیز په شکل
هم نه چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا په زمکه وی یا کۀ
هغه د زمکې لاندې په اوبو کښې وی. ۵ یو بُت ته هم چې
سجده ونۀ لګوئ او نۀ یې عبادت وکړئ، ځکه چې زۀ مالِک
خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یو غېرتی خُدائ یم. زۀ هغه خلقو
او د هغو اولادونو له د درېم او څلورم نسل پورې سزا ورکوم
څوک چې زما نه کرکه کوی. ۶ خو زۀ د هغه خلقو
زرګونو نسلونو ته خپله نۀ بدلېدونکې مینه ښایم څوک چې
زما سره مینه لری او زما حُکمونه منی. ۷ زما نوم د غلطو
مقصدونو دپاره مۀ استعمالوئ، ځکه چې زۀ، مالِک خُدائ،
ستاسو خُدائ پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما
نوم بې‌فائدې اخلی. ۸ د سبت ورځ یاده لرئ او دا مقدسه
ګڼئ. ۹ په شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار کوئ،
۱۰ خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه
ورځ به هیڅ څوک کار روزګار نۀ کوی، نۀ تاسو، نۀ ستاسو
بچی، نۀ ستاسو غلامان، نۀ ستاسو څاروی او نۀ هغه مسافر
کوم چې تاسو سره اوسېږی. ۱۱ په شپږو ورځو کښې ما
یعنې مالِک خُدائ زمکه، آسمان، سمندر او په دې کښې چې
هر څۀ هم دی جوړ کړل، خو په اوومه ورځ یې څۀ ونۀ کړل.
نو دا ځکه ما مالِک خُدائ د سبت ورځې له برکت ورکړو او

مقدسه مې کړه. ۱۲ د خپل مور او پلار عزت کوئ، نو تاسو
به په هغه مُلک کښې يو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې زۀ
درکوم. ۱۳ قتل مۀ کوئ. ۱۴ زنا مۀ کوئ. ۱۵ غلا مۀ
کوئ. ۱۶ د چا خِلاف د دروغو ګواهى مۀ ورکوئ. ۱۷ د
خپل ګاونډى د کور خواهش مۀ کوئ، د هغۀ د ښځې، د هغۀ
د نوکرانو، د هغۀ د څاروو، خرونو او د هغه يو شى لالچ هم
مۀ کوئ کوم چې ستاسو د ګاونډى وى.“

د خلقو وېره

۱۸ چې کله خلقو د تندرونو او د بيګل آواز واورېدو او
برېښناګانې او د غرۀ لوګى يې وليدل، هغوئ د يرې نه
ولړزېدل او لرې ودرېدل. ۱۹ هغوئ موسىٰ ته ووئيل، ”کۀ تۀ
زمونږ سره خبرې کوې نو مونږ به ورته غوږ ونيسو، خو کۀ
خُدائ پاک زمونږ سره خبرې وکړى نو مونږ يرېږو چې مړۀ
به شو.“ ۲۰ موسىٰ ورته وفرمائيل، ”يرېږئ مه، خُدائ پاک
خو صِرف دې له راغلے دے چې تاسو وآزمائى او خپله يره
ستاسو په زړونو کښې واچوى چې تاسو ګناه نۀ کوئ.“ ۲۱
خو خلق هم هغه شان لرې ولاړ وُو او صِرف موسىٰ هغه تکې
تورې تيارې له نزدې ورَغلو چرته چې خُدائ پاک وو.

د قربانګاه په حقله قانون

۲۲ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو چې، ”بنى اِسرائيلو
ته ووائى، تاسو وليدل چې ما مالِک خُدائ ستاسو سره د
آسمان نه څنګه خبرې کړې دى. ۲۳ د خپلو ځانونو دپاره د
سپينو زرو يا د سرو زرو بُتان مۀ جوړَوئ چې زما په ځائ د

هغوئ عبادت وکړئ. ۲۴ زما دپاره د خاورې نه يوه
قربانګاه جوړه کړئ او په دې باندې خپل ګډان، چېلۍ او
غوَيان د پوره سوزېدونکې قربانو او د سلامتئ د قربانو په
توګه حلالوئ. د خپل عبادت دپاره کوم ځائ چې زهٔ درته
وښايم نو هغه ځائ ته به زهٔ تاسو له درځم او برکت به
درکوم. ۲۵ کهٔ تاسو زما دپاره د کاڼو نه يوه قربانګاه
جوړَوئ، نو هغه د تراشلے شوى کاڼو نه مهٔ جوړَوئ، ځکه
چې کله تاسو په هغه کاڼو آوزار لګوئ، نو هغه به ناپاکه کړئ.
۲۶ زما دپاره داسې قربانګاه مهٔ جوړَوئ چې تاسو بره په
پوړو ورخېژئ، ګنې ستاسو د سَتر اندامونه به بربنډ شى.“

د نوکرانو سره سلوک

۲۱ ۱ ”د بنى اِسرائيلو دپاره دا قانون مقرر کړه چې،
۲ کهٔ تاسو يو عبرانے غلام واخلئ، هغه به شپږ کاله
ستاسو خِدمت کوى. او په اوؤم کال به بغېر د څهٔ څيز
درکولو نه آزاد شى. ۳ چې کله هغه د وادهٔ نه مخکښې
ستاسو غلام شوے وى، نو د آزادېدو په وخت به د ځان سره
ښځه نهٔ بوځى، خو چې کله هغه ستاسو غلام کېدلو او وادهٔ
يې کړے وو، نو هغه خپله ښځه د ځان سره بوتلے شى. ۴
کهٔ مالِک ورله وادهٔ وکړى او د هغهٔ زامن يا لوڼه پيدا شى، نو
هغه ښځه او د هغهٔ بچى به د مالِک وى او هغه سړے چې
آزاد کړے شى نو هغه يواځې تلے شى. ۵ خو کهٔ غلام
صفا ووائى چې زهٔ د خپل مالِک سره، خپلې ښځې او خپلو
بچو سره مينه لرم او آزادېدل نهٔ غواړم، ۶ نو خپل مالِک
به هغه د قاضيانو ځائ ته بوځى. هلته به يې د دروازې يا

چوکاټ په مخکښې ودروی او په ستن دې د هغهٔ په غوږ کښې سوري وکړی. نو ټول عُمر به یې غلام وی. ⑦ کهٔ یو سړے خپله لور د وینځې په توګه خرڅه کړی، نو هغه به د نرانو نوکرانو په شان نهٔ شی آزادولے. ⑧ کهٔ هغه په یو داسې کس خرڅه کړے شی چې هغه یې د ښځې کولو اراده لری، خو د هغهٔ دا خوښه نهٔ وی، نو خپل پلار به دا واپس اخلی، د هغې مالِک دا په پردو خلقو نهٔ شی خرڅولے، ځکه چې هغهٔ د دې سره ټګی کړې ده. ⑨ کهٔ یو سړے د خپل زوئ دپاره وینځه واخلی، نو هغه به د هغې سره د لور په شان سلوک کوی. ⑩ کهٔ یو سړے دویمه ښځه وکړی، نو هغه به خامخا د خپلې وړومبۍ ښځې د مخکښې په شان د هغې د خوراک، جامو او د وادهٔ د حقُونو خیال ساتی. ⑪ کهٔ هغه ورسره دا درې ذمه وارۍ نهٔ پوره کوی، نو هغه به یې خامخا بغیر د څهٔ قیمت نه آزاده کړی.

د بدو عملونو په حقله قانون

⑫ چې څوک یو کس ووهی او هغه وهلے شوے کس مړ شی نو هغه وهونکے به خامخا وژلے شی. ⑬ خو کهٔ دا د خُدائ پاک نه راپېښه شوې وی او هغهٔ دا قصداً نهٔ وی وژلے، نو هغه به د پناه دپاره یو داسې ځائ ته وتښتی چې کوم درته زهٔ ښایم او هلته به په پناه کښې وی. ⑭ خو کهٔ یو کس غصه شی او قصداً بل څوک قتل کړی، نو هغه به خامخا وژلے شی، تر دې پورې کهٔ هغه زما قربانګاه ته هم د پناه دپاره تښتېدلے وی. ⑮ چې څوک هم خپل پلار یا خپله مور ووهی نو هغه به خامخا وژلے شی. ⑯ کهٔ څوک یو کس اغوا کړی او بیا یې خرڅ کړی یا یې د ځان سره

وساتي، نو هغه اغواکار به خامخا وژلے شي. ﴿١٧﴾ هر څوک
چې خپل مور پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شي. ﴿١٨﴾-
﴿١٩﴾ کهٔ په جګړه کښې يو کس بل کس په کاڼي يا په سوک
ووهی او مړ نهٔ شی، نو وهونکی له دې سزا نهٔ شی ورکولے.
چې کوم وهلے شوے وی او د کټ نه د پاڅېدو نهٔ وی، خو
وروستو بيا هغه د پاڅېدو او د امسا په مدد سره د بهر
ګرځېدو جوګه شی، نو چا چې وهلے وی نو هغه به ورله د
بې‌روزګاره پاتې کېدلو مزدوری ورکوی او تر هغه پورې به د
هغهٔ خيال ساتي چې پوره روغ شوے نهٔ وی. ﴿٢٠﴾ کهٔ يو کس
خپله وينځه يا خپل غلام په کوتک ووهی او هغه هم په هغه
ځائ مړ شی، نو مالِک له به يې خامخا سزا ورکولے شی.
﴿٢١﴾ خو کهٔ وهلے شوے کس يوه يا دوه ورځې ژوندے وی،
نو مالِک له به يې سزا نهٔ شی ورکولے، ځکه چې هغه يې
خپل تاوان وو نو دا سزا يې بس ده. ﴿٢٢﴾ کهٔ څهٔ کسان په
جګړه وی او يوه اُميدواره ښځه ووهی او چې د هغې اولاد
وغورزيږی، خو بل ځائ يې زخمی نهٔ وی، نو چا چې هغه
وهلی وی هغه به دومره جرمانه کيږی چې څومره جرمانه د
هغې ښځې خاوند غواړی او چې قاضيان ووائی چې دا
جرمانه صحيح ده. ﴿٢٣﴾ خو کهٔ هغه ښځه په خپله هم زخمی
وی، نو سزا به د ژوند په بدل کښې ژوند وی، ﴿٢٤﴾ د سترګې
په بدل کښې سترګه، او د غاښ په بدل کښې غاښ، د لاس په
بدل کښې لاس، د پښې په بدل کښې پښه، ﴿٢٥﴾ د سوزولو په
بدل کښې سوزول، د زخم په بدل کښې زخم، د کوړو په بدل
کښې کوړې وهل دی. ﴿٢٦﴾ کهٔ يو کس د خپل غلام يا خپلې
وينځې په وهلو سره سترګه وباسی، نو د سترګې په بدل کښې
به هغه غلام يا وينځه آزادولے شي. ﴿٢٧﴾ کهٔ هغه د خپل غلام

يا وينځې غاښ مات کړي، نو د غاښ په بدل کښې به هغه غلام يا وينځه آزادولے شي.

د مالِکانو ذمه واري

٢٨ کۀ يو غوَيے ځوک په ښکر ووهي او هغه مړ شي، نو هغه غوَيے به خامخا سنګسارولے شي او د دې غوښه به نۀ شي خوړلے، خو د غوَيي مالِک خلاص دے. ٢٩ خو کۀ دې غوَيي مخکښې هم خلق وهل او مالِک له يې خبردارے ورکړے شوے وي او هغۀ دا غوَيے تړلے نۀ وي ساتلے او دا ځوک ووهي او مړ شي، نو غوَيے به سنګسارولے شي او مالِک به يې هم وژلے شي. ٣٠ خو کۀ د مالِک نه د خپل ژوند بچ کولو تاوان وغوښتلے شي، نو هغه به پوره تاوان ورکوي. ٣١ کۀ يو غوَيے هلک يا جينۍ ووژني، نو هم دغه شان فيصله به پرې کيږي. ٣٢ کۀ غوَيے يو غلام يا وينځه ووژني، نو د غوَيي مالِک به د هغه غلام يا وينځې مالِک له د سپينو زرو ديرش سيکې ورکوي او غوَيے به هم سنګسارولے شي. ٣٣ کۀ يو کس يوه کنده کولاو پرېږدي يا کنده وکني او دا پټه نۀ کړي او يو غوَيے يا خر ورغورزيږي، ٣٤ نو هغه کس به خامخا د دې ځناور مالِک ته تاوان ورکوي. هغه به يې مالِک ته د دې قيمت ورکړي او هغه مړ ځناور به د هغۀ شي. ٣٥ کۀ د يو کس غوَيے د بل چا غوَيے ووهي او هغه مړ شي، نو هغوئ دواړه دې هغه ژوندے غوَيے خرڅ کړي او هغه پيسې دې په خپلو کښې تقسيم کړي، او هغه مړ ځناور دې هم په خپلو کښې تقسيم کړي. ٣٦ خو کۀ دا پته لګيدلې وي چې دې غوَيي مخکښې هم وهل کول او مالِک دا تړلے نۀ ساتلو، نو هغه به د غوَيي په تاوان کښې هغه

بل کس له ژوندے غوَیے ورکوی او هغه مړ ځناور به د هغهٔ شی.

د تاوان په حقله قانون

٢٢ ① کهٔ یو کس یوه غوا یا ګډه پټه کړی او حلاله یې کړی یا یې خرڅه کړی، هغه به خامخا د یوې غوا په بدل کښې پینځهٔ غواګانې ورکوی او د یوې ګډې په بدل کښې به څلور ګډې ورکوی. ٢-۴هغهٔ چې څهٔ پټ کړی وی نو خامخا به د هغې تاوان ورکوی. کهٔ هغه هیڅ هم نهٔ لری، نو هغهٔ چې څهٔ پټ کړی وی د هغې په تاوان کښې به هغه د غلام په توګه خرڅولے شی. چې کوم ځناور یې پټ کړی وی، کهٔ هغه غوا، خر او یا ګډه وی او د هغهٔ سره ژوندے موندے شی نو هغه به د دې یو په دوه ورکوی. کهٔ یو غل د یو کور کنډر کولو په وخت د شپې ونیولے شی او د وهلو په وجه مړ شی، چا چې هغه وژلے وی نو هغه به د دې خُون ذمه وار نهٔ وی. خو کهٔ دا کار د ورځې شوے وی، نو هغه به د دې خُون ذمه وار وی. ⑤ کهٔ یو کس خپل څاروی په یو پټی یا د انګورو په باغ کښې څروی او دا خوشے لاړ شی او د بل چا په پټی کښې فصل وخوری، نو هغه به خامخا په تاوان کښې د خپل پټی یا د انګورو باغ نه د ټولو نه ښهٔ پېداوار ورکوی. ⑥ کهٔ څوک په خپل پټی کښې اور ولګوی او اور د وابښو په ذریعه د بل چا پټی ته ورسیږی او د هغهٔ ګېډی شوے، رېبلے شوے، یا داسې فصل وسوزوی چې ولاړ وی، چا چې دا اور لګولے وی هغه به یې پوره تاوان ورکوی. ⑦ کهٔ یو کس د بل چا پېسې یا قیمتی څیزونه د امانت په توګه د هغهٔ دپاره کېږدی او

د هغهٔ د کور نه غلا وشی او هغه غل ونیولے شی نو یو په دوه به ترې نه اخستلے شی. ⑧ خو کهٔ غل ونهٔ نیولے شی، نو د چا سره چې امانت پروت وو هغه به خامخا د قاضیانو په مخکښې حاضر شی او هلته به قسم وکړی چې دغه پردے مال دهٔ پخپله نهٔ دے پټ کړے. ⑨ د مال او سامان هر قِسم لانجې، کهٔ هغه د څاروو، خرونو، ګډو، جامو، یا د بل ورک شوی څیز په حقله وی، چې دوه کسان په کښې دعویٰ لری هغوئ دې خپلې لانجې د قاضیانو په مخکښې پیش کوی. هغوئ چې چا ته پړ ووائی نو هغه به هغه بل ته یو په دوه ورکوی. ⑩ کهٔ یو کس بل کس له خپل خر، غوا، ګډه یا بل څاروے امانت ورکړی او هغه مړ یا زخمی شی یا په داسې وخت کښې وتښتولے شی چې هیڅ څوک یې هم ونهٔ وینی، ⑪ نو هغه کس به ورته د مالِک خُدائ په نوم قسم کوی چې د هغه بل کس څناور یې نهٔ دے پټ کړے. کهٔ هغه څناور چا نهٔ وی پټ کړے، نو هغه مالِک دې دا قسم ومنی او تاوان ورکولو ته ضرورت نشته، ⑫ خو کهٔ څناور چا پټ کړے وی، نو هغه کس به خامخا مالِک ته د هغې تاوان ورکوی. ⑬ خو کهٔ هغه ځنګلی څناور وژلے وی، نو هغه کس به د هغې پاتې حِصه د ثبوت دپاره راوړی، نو هغهٔ له د هغه څناور د تاوان ورکولو ضرورت نشته کوم چې ځنګلی څناورو وژلے وی. ⑭ کهٔ یو کس د بل کس نه یو څاروے وغواړی او هغه په داسې وخت کښې زخمی یا مړ شی چې مالِک یې موجود نهٔ وی، نو هغه به یې خامخا تاوان ورکوی. ⑮ خو کهٔ دا کار په داسې وخت کښې شوے وی چې مالِک یې حاضر وی، نو هغهٔ ته د تاوان ورکولو ضرورت نشته. کهٔ څناور یې په مزدورئ راوستلے وی، نو هغه به صِرف د

مزدورۍ پېسې په تاوان کښې ورکوی.

اخلاقی او مذهبی قانون

۱۶ کۀ يو سړے يوه پېغله دوکه کړی چې هغه کوژدن شوې
هم نۀ وی او د هغې سره څملی، هغه دې خامخا د هغې حق
مهر ورکړی نو ښځه به يې شی. ۱۷ خو کۀ پلار يې هغۀ له د
ورکولو نه اِنکار وکړی، نو هغه به خامخا د هغې پېغلې پلار له
د حق مهر برابر قيمت ورکوی. ۱۸ کومه ښځه چې کوډې
کوی هغه ژوندۍ مۀ پرېږدئ. ۱۹ هغه کس به خامخا وژلے
شی کوم چې د ځناور سره زنا وکړی. ۲۰ څوک چې د
مالِک خُدائ نه بغېر بل خُدائ ته قربانی پېش کوی هغه دې
هلاک کړے شی. ۲۱ د يو مسافر سره بد سلوک يا زياتے
مۀ کوئ، هغه رایاد کړئ چې تاسو په خپله د مِصر په مُلک
کښې مسافر وئ. ۲۲ د کونډې يا يتيم سره بد سلوک مۀ
کوئ. ۲۳ کۀ تاسو د هغوئ سره بد سلوک وکړو او چې کله
هغوئ ما مالِک خُدائ ته د مدد دپاره فرياد وکړی نو زۀ به د
هغوئ فرياد اورم، ۲۴ او زۀ به په قهر شم او تاسو به په
جنګ ووژنم. ستاسو ښځې به کونډې شی او ستاسو بچی به
يتيمانان شی. ۲۵ کۀ تاسو زما د خلقو نه يو کس له قرض
ورکړئ چې هغه غريب وی، د هغۀ سره د يو قرض
ورکوونکی په شان عمل مۀ کوئ او سود ترې نه مۀ غواړئ.
۲۶ کۀ تاسو د قرض په ضمانت کښې د چا نه چُوغه
واخلئ، دا به تاسو د نمرپرېواتو نه مخکښې هغۀ له واپس
ورکوئ، ۲۷ ځکه چې د هغۀ سره د ځان پټولو دپاره صرف
يوه چُوغه وه، د دې نه بغېر هغه په څۀ کښې اودۀ شی؟ چې
کله هغه ما ته سوال زاری وکړی، زۀ به د هغۀ فرياد اورم

ځکه چې زهٔ رحیم یم. ﴿۲۸﴾ د خُدائ پاک په حق کښې بدې ردې مهٔ وایئ او د خپل قوم مشرانو ته ښېرې مهٔ کوئ. ﴿۲۹﴾ خپله غله، مے او خپل د زیتُونو تېل ما ته ښهٔ په وخت پېش کوئ. تاسو خپل مشران زامن ما له راکړئ. ﴿۳۰﴾ تاسو د خپلو ځاروو او د خپلو ګډو وړومبی پېدا شوی بچی ما ته وقف کړئ. هر یو وړومبے پېدا شوے نر بچے به اووهٔ ورځې د خپلې مور سره ایسارېږی او په اتمه ورځ به هغه ما ته پېش کوئ. ﴿۳۱﴾ تاسو به زما مقدس خلق یئ، نو د داسې ځناور غوښه مهٔ خورئ چې هغه ځنګلی ځناور وژلے وی، هغه سپو ته اچوئ.

عدل او اِنصاف

۲۳

﴿۱﴾ د دروغو خبر مهٔ خوروئ او د دروغو ګواهۍ په ذریعه د یو مجرم کس مدد مهٔ کوئ. ﴿۲﴾ د ډېرو خلقو په بد عمل کښې یا د قانون ماتولو په ګواهۍ کښې ملګرتیا مهٔ کوئ او بې‌اِنصافی مهٔ کوئ. ﴿۳﴾ په یوه مقدمه کښې د یو غریب سړی ناجائزه طرفدارے مهٔ کوئ. ﴿۴﴾ کهٔ تاسو د خپل دشمن غوا یا خر وینئ چې لار یې غلطه کړې وی، نو هغهٔ له یې خامخا واپس ورولئ. ﴿۵﴾ کهٔ د هغهٔ خر وینئ چې د بار لاندې پرېوتلے وی، نو د خر په پاڅولو کښې د هغهٔ مدد وکړئ، او ځان پرې مهٔ ناغرضه کوئ. ﴿۶﴾ چې کله یو غریب سړے په عدالت کښې حاضر شی نو د هغهٔ سره بې‌اِنصافی مهٔ کوئ. ﴿۷﴾ د دروغو اِلزام مهٔ لګوئ او یو صادق او بې‌ګناه سړے مهٔ وژنئ، ځکه چې څوک داسې بد عمل وکړی نو زهٔ به هغه نهٔ پرېږدم. ﴿۸﴾ رشوت مهٔ اخلئ،

ځکه چې رشوت بينا خلق ړندوی او حق نۀ ګوری او رشوت د صادقانو په خبرو کښې هم چالاکی پېدا کوی. ۹ د يو مسافر سره بد سلوک مۀ کوئ، تاسو ته پته ده چې د يو مسافر په زړۀ څۀ تېرېږی، ځکه چې تاسو هم د مِصر په مُلک کښې مسافر وئ.

د سبت ورځې دپاره قانون

۱۰ شپږ کاله خپله زمکه کَرئ او فصل ترې نه رېبئ. ۱۱ خو په اووَم کال يې شاړه پرېږدئ او چې څۀ په کښې شوی وی هغه ترې نه مۀ رېبئ، چې څۀ په کښې پاتې وی نو هغه به غريبانان خلق او ځنګلی ځناور وخوری. د انګورو او زيتُونو د باغونو سره هم دغه شان وکړئ. ۱۲ په هفته کښې شپږ ورځې کار کوئ، خو په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د دې دپاره چې ستاسو غلامان او هغه مسافر چې ستاسو دپاره کار کوی او داسې ستاسو څاروی به هم آرام وکړی. ۱۳ چې ما مالِک خُدائ تاسو ته څۀ وئيلی دی په هغې عمل کوئ. د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ او نۀ چې ستاسو د خولې نه د هغوئ د نومونو ذکر واورم.

درې اخترونه

۱۴ زما د درناوی دپاره په کال کښې درې ځله اختر کوئ.
۱۵ چې ما څنګه حُکم درکړے دے هم هغه شان د ابيب په مياشت کښې، تاسو د پتيرې روټۍ اختر کوئ، دا هغه مياشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. د دې اختر په اووۀ ورځو کښې تاسو پتيره روټۍ خورئ. او هيڅ څوک به

هم زما په حضور کښې خالی لاسونه نۀ حاضرېږی. ۱۶ چې
کله تاسو خپل فصلونه رېبل شروع کوئ، نو د لَو کولو اختر
کوئ په خپلو پټو کښې چې تاسو کوم تخم کَرلے وی نو د
هغه فصل وړومبے پېداوار پېش کوئ او چې کله تاسو خپل
فصل د پټو نه راټول کړئ نو په خزان کښې د فصل راټولولو
اختر کوئ. ۱۷ هر کال په دې درېو اخترونو کښې دې
خامخا ستاسو ټول نران مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک
عبادت له راځی. ۱۸ چې کله تاسو يو څناور قربانی کوئ او
د هغۀ وينه ما ته پېش کوئ نو خمبيره روټۍ ورسره مۀ پېش
کوئ. په دې اخترونو کښې چې کوم څناور ما ته قربانی شی
د هغوئ وازګه دې د سحر پورې نۀ شی پرېښودلے. ۱۹ هر
کال د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، کور ته د خپلې
زمکې نه رېبلے شوې وړومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د
خپلې مور په پيو کښې مۀ پخوئ.

لار ښودنه او وعدې

۲۰ ګورئ، زۀ به ستاسو نه وړاندې يوه فرښته درولېږم چې
په لار کښې ستاسو حِفاظت کوی او هغه ځائ ته مو راولی
کوم چې ما تيار کړے دے. ۲۱ هغې ته پام کوئ او د هغې
خبرې ته غوږ نيسئ. د هغې خِلاف بغاوت مۀ کوئ، ځکه چې
هغې له مې پوره اختيار ورکړے دے او هغه به ستاسو
بغاوت معاف نۀ کړی. ۲۲ خو کۀ تاسو په رښتيا سره د هغې
خبره ومنئ او هغه هر څۀ وکړئ چې ما حُکم درکړے دے،
نو زۀ به ستاسو د دشمنانو سخت دشمن يم. ۲۳ زما فرښته
به ستاسو په وړاندې روانه وی او تاسو به د اموريانو،
حِتيانو، فرزيانو، کنعانيانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک ته

بوځې او زۀ به هغوئ تباه کړم. ۲۴ د هغوئ معبودانو ته
سجده مۀ لګوئ او مۀ يې عبادت کوئ او د هغوئ طريقې مۀ
خپلوئ او د هغوئ بُتان مات کړئ او د هغوئ د کاڼو مقدسې
ستنې وغورزوئ. ۲۵ کۀ تاسو زما، مالِک خُدائ د ستاسو
خُدائ پاک عبادت کوئ، نو زۀ به ستاسو په خوراک او اوبو
کښې برکت واچوم او د ټولو بيماريانو نه به مو بچ وساتم.
۲۶ ستاسو په مُلک کښې به د يوې ښځې هم بچى نۀ ضائع
کيږى او يوه ښځه به هم شنډه نۀ وى. زۀ به تاسو له اوږد
عُمر درکړم. ۲۷ زۀ به په هغه خلقو خپله يره راولم چې کوم
ستاسو مخالفت کوى، زۀ به هغه خلق په وارخطايۍ آخته
کړم د کومو خلقو سره چې تاسو جنګ کوئ او زۀ به
ستاسو ټول دشمنان ستاسو نه وزغلوم. ۲۸ زۀ به ستاسو په
دشمنانو وارخطائى راولم، چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ
به حِويان، کنعانيان او حِتيان ستاسو د مخې نۀ لرې کړم.
۲۹ زۀ به هغوئ په يو کال کښې نۀ وباسم، کۀ ما داسې
وکړل، نو زمکه به ويجاړه شى او هلته به ډېر زيات ځنګلى
ځناور وى. ۳۰ خو زۀ به هغوئ ورو ورو وباسم، تر دې
پورې چې تاسو زيات شئ او هغه زمکه ستاسو خپله شى.
۳۱ زۀ به ستاسو د زمکې سرحدونه د بحرِقُلزم نه واخله د
مديترانى د سمندر پورې او د بيابان نه د فرات سيند پورې
خوارۀ کړم. زۀ به د هغې زمکې اوسېدونکى ستاسو په لاس
کښې درکړم او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به
وشړئ. ۳۲ د هغوئ يا د هغوئ د معبودانو سره لوظ مۀ
کوئ. ۳۳ هغوئ خپل مُلک کښې اوسېدو ته مۀ پرېږدئ، کۀ
تاسو پرېښودل نو هغوئ به تاسو دوکه کړى او زما خِلاف
ګناه کولو ته به مو جوړ کړى. کۀ تاسو د هغوئ د معبودانو
عبادت وکړئ نو دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شى.“

پوخ لوظ کول

۲۴ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ”ما ته تهٔ،
هارون، ندب، ابيهُو او د بنى اِسرائيلو اويا مشران بره غر ته
راشئ، خو نزدې مهٔ راځئ او د لرې نه ما ته سجده وکړئ.
۲ صرِف تهٔ ما له راشه او هغه نور به ما له نزدې نهٔ راځى.
نور کسان به تا سره غرهٔ ته نهٔ راخېژى.“ ۳ موسیٰ راغلو
او خلقو ته يې د مالِک خُدائ ټولې خبرې او ټول اصُول بيان
کړل او ټولو خلقو په يو آواز جواب ورکړو، ”څنګه چې
مالِک خُدائ فرمائيلى دى نو مونږ به هم هغه شان کوُو.“ ۴
موسیٰ د مالِک خُدائ هغه ټولې خبرې وليکلې. بل سحر
وختى د غرهٔ په لمن کښې هغهٔ يوه قربانګاه جوړه کړه او د
بنى اِسرائيلو د دولسو قبيلو په مطابق يې د هرې يوې دپاره
دولس تيږې ودرولې. ۵ بيا هغهٔ د بنى اِسرائيلو څهٔ زلمى
مقرر کړل او هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې قربانىٔ او
څهٔ ښاروى د سلامتىٔ قربانىٔ په توګه پېش کړل. ۶ موسیٰ
د ځناورو هغه نيمه وينه واخستله او په ښانکونو کښې يې
واچوله، او هغه نوره نيمه يې په قربانګاه وشيندله. ۷ بيا
هغهٔ د لوظ کِتاب راواخستلو او حاضرو خلقو ته يې واورولو.
هغوئ ووئيل، ”مونږ به د مالِک خُدائ تابعدارى کوُو او د هغهٔ
په ټولو خبرو به عمل کوُو.“ ۸ بيا موسیٰ هغه وينه
راواخستله چې په ښانکونو کښې وه او په خلقو يې وشيندله.
هغهٔ وفرمائيل، ”ګورئ، دا وينه د لوظ د پوخوالى دپاره ده
کوم چې مالِک خُدائ تاسو سره کړے دے چې کله هغهٔ دا
ټول حُکمونه درکول.“ ۹ موسیٰ، هارون، ندب، ابيهُو او د
بنى اِسرائيلو هغه اويا مشران غرهٔ ته وختل. ۱۰ او هغه د

بنی اِسرائیلو خُدائ پاک یې ولیدلو. د هغهٔ د پښو لاندې لکه د
آسمان په شان د نیلم کانړی شین فرش وو. ١١ د خُدائ پاک
د لاس نه د بنی اِسرائیلو هغه مشرانو ته ضرر ونهٔ رسېدلو،
هغوئ خُدائ پاک ولیدلو او بیا هغوئ خوراک څښاک وکړو.

حضرت موسیٰ د سینا په غرهٔ باندې

١٢ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”ما له غرهٔ ته راوخېژه
او چې کله تهٔ هلته یې نو زهٔ به تا له د کاڼو دوه تختې درکړم
چې په هغې باندې ما ټول اصُول او حُکمونه لیکلی دی چې تهٔ
به دا خلقو ته بیانوې.“ ١٣ موسیٰ د خپل مدد کوونکی یشوَع
سره روان شو او موسیٰ د خُدائ پاک غرهٔ ته بره ختلو. ١٤
موسیٰ مشرانو ته وفرمائیل، ”تاسو مونږ ته دلته تر هغې پورې
اِنتظار کوئ چې مونږ واپس نهٔ یُو راغلی. هارون او حُور به
ستاسو سره وی، او کهٔ د چا څهٔ لانجه وی نو هغوئ له دې
ورځی.“ ١٥ چې موسیٰ بره وختلو نو وریځې غر پټ کړو.
١٦-١٧ د مالِک خُدائ جلال په غرهٔ باندې خور شو. بنی
اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ جلال داسې ښکارېدو لکه چې د
غرهٔ په سر باندې اور بل وی. شپږ ورځې وریځې غر پټ
کړے وو او په اوومه ورځ مالِک خُدائ د وریځې د مینځ نه
موسیٰ ته آواز وکړو. ١٨ چې موسیٰ بره غرهٔ ته ورختلو نو د
وریځې مینځ ته ورننوتلو او څلویښت ورځې او څلویښت
شپې په غرهٔ کښې ایسار شو.

مقدسه خیمه

٢٥

١ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ٢ ”بنی

اِسرائیلو ته ووایه چې ما ته یوه نذرانه پېش کړی. چې څوک د زړۀ نه ما ته څۀ نذرانه پېش کول غواړی تۀ یې ترې نه اخله. ۳ دا هغه نذرانې دی چې کومې به ترې نه تۀ اخلې، سرۀ زر، سپین زر او زېړ، ۴ کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی، د چېلو د وړی کپړه، ۵ سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښۀ څرمن، د کیکر لرګے، ۶ د ډیوو دپاره تېل، د غوړولو د تېلو دپاره مصالحې او د خوشبویۍ مصالحې، ۷ اونیکس کاڼی او نور قیمتی کاڼی چې د مشر اِمام په مقدس واسکټ باندې چې پېش بند ورته وائی او د هغۀ د سینې جېب باندې ولګولے شی. ۸ او خلق به زما دپاره یوه مقدسه خېمه جوړه کړی، نو زۀ به د هغوئ په مینځ کښې اوسېږم. ۹ دا مقدسه خېمه او د هغې ټول سامان د هغې نقشې په مطابق جوړ کړئ کومه چې زۀ درته ښایم.

د لوظ صندوق

۱۰ هغوئ به زما دپاره د کیکر د لرګی نه یو صندوق جوړ کړی، چې پینځۀ څلوېښت اِنچه اوږد وی، اوویشت اِنچه پلن او اوویشت اِنچه لوړ وی. ۱۱ دننه او بهر وربانديې د سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې د سر نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۱۲ د وړلو دپاره ورله د سرو زرو څلور ګول کَړی جوړې کړه او دا ورله په څلورو پښو پورې ولګوه، چې دوه کَړی یو خوا وی او دوه بل خوا وی. ۱۳ د وړلو دپاره ورله د کیکر لرګی نه بازوګان جوړ کړه او د سرو زرو پترې وربانديې وخېژوه ۱۴ او دا بازوګان د صندوق د وړولو دپاره په کړو کښې دواړو طرفونو ته ورننه کړه. ۱۵ هغه بازوګان به په هغه کړو کښې پرېږدئ او وباسئ به یې

ترېنه نه. ۱۶ بيا د لوظ صندوق کښې هغه د کاڼو دوه تختې
کېږده کومې چې زهٔ درکوم، په کومو باندې چې حُکمونه
ليکلى دى. ۱۷ د سوچه سرو زرو يو سر ورله جوړ کړه
چرته به چې کفاره ادا کېږى، چې پينځهٔ ځلويښت اِنچه اوږد
وى او اوويشت اِنچه پلن وى. ۱۸ د ټکېدلے شوو سرو زرو
نه دوه د وزرو والا مخلوق ورله جوړ کړه، ۱۹ يو ورباندې
په يو سر کښې او بل په بل سر کښې جوړ کړه نو چې دواړه
د لوظ صندوق د کفارې د سر سره يوه ټُکړه شى. ۲۰ د
وزرو والا مخلوق دې د لوظ صندوق د کفارې په تخت باندې
يو بل ته مخامخ وى او د هغوئ خورې وزرې دې د صندوق
د کفارې تخت پټ کړى او مخونه به يې لاندې وى. ۲۱ د
کاڼى چې کومې دوه تختې زهٔ درکوم هغه د لوظ صندوق
کښې کېږده او هغه د کفارې تخت د صندوق دپاسه کېږده.
۲۲ زهٔ به تا سره هلته ملاقات وکړم او د دې دوو وزرو والا
مخلوق په مينځ کښې چې د کفارې صندوق د سر دپاسه دى
زهٔ به تا له د اِسرائيلو دپاره خپل حُکمونه درکړم.

د پېش کېدونکې روټۍ مېز

۲۳ د کيکر لرگى نه يو مېز جوړ کړه، چې شپږ دېرش اِنچه
اوږد وى، اتلس اِنچه پلن او اوويشت اِنچه لوړ وى. ۲۴ په
دې د سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې نه گېرچاپېره
د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۲۵ گېرچاپېره درې اِنچه پلنه يوه
ژۍ ورله جوړه کړه او ژۍ نه گېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو
کړه. ۲۶ د دې ورلو دپاره د سرو زرو څلور گول کَړۍ
جوړې کړه او دا په هغه څلورو گوټونو کښې ولگوه، چرته
چې پښې دى. ۲۷ دا کَړۍ به د ژۍ سره نزدې ولگولے شى

چې هغه بازوګان ونیسي چې د کومو په ذریعه دا مېز وړلے
شي. ۲۸ دا بازوګان د کيکر لرګي نه جوړ کړه او په دې
باندې د سرو زرو پترې وخېژوه. ۲۹ د سوچه سرو زرو نه
رکېبۍ او لوښی جوړ کړه او دغه شان د نذرانو توېَولو دپاره
منګی او جامونه هم جوړ کړه. ۳۰ دا مېز به د لوظ صندوق
په مخکښې کېښودلے شی او ما ته پېش کړے شوې مقدسه
روټۍ به د همېشه دپاره په مېز پرته وی.

ډيوټ

۳۱ د سوچه سرو زرو نه يو ډيوټ جوړ کړه. د دې بېخ او د
دې ډنډا د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړ کړه، د دې د ښۀ
ښکارېدلو دپاره ګلونه، سره د غوټو او پاڼو جوړ کړه، چې د
دې سره يوه ټُکړه شی. ۳۲ د ډيوټ د اړخونو نه دې شپږ
څانګې وتلې وی، چې درې په يو طرف وی او درې په بل
طرف وی. ۳۳ د دې شپږ واړو څانګو به درې درې د ښۀ
ښکارېدو ګلونه وی، دا به سره د غوټو او پاڼو د بادام د
ګلونو په شان جوړ وی. ۳۴ د ډيوټ د ډنډې به د ښۀ
ښکارېدو څلور ګلونه وی، دا به سره د غوټو او د پاڼو د بادام
د ګلونو په شان وی. ۳۵ د دې درېو واړو څانګو د هرې
يوې لاندې به يوه غوټۍ وی. ۳۶ دا غوټۍ، څانګې او دا
ډيوټ به د ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه
جوړ وی. ۳۷ د ډيوټ دپاره اووۀ ډيوې جوړې کړه او هغه
داسې کېږده چې د ډيوټ مخامخ ځلېږی. ۳۸ د هغې
سرپوښونه او مجمعې د سوچه سرو زرو وی. ۳۹ پينځۀ
دېرش کلو سوچه سرۀ زر په دې ډيوټ او د دې په ټول
سامان جوړولو کښې استعمال کړه. ۴۰ ګوره چې دا د هغې

نقشې په مطابق جوړ کړې چې کومه ما درته په غرهٔ باندې
ښودلې ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خېمه

٢٦ ١ او مالِک خُدائ وفرمائيل، ”د مقدسې خېمې يعنې
زما د حضور خېمې دننه برخه د کتان د لسو پړدو نه جوړه
کړه چې دا د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ د وړۍ نه
تياره وى. په دې باندې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلوق
جوړ کړه. ٢ هره يوه پړده په برابر ناپ جوړه کړه چې
څوارلس ګزه اوږده وى او دوه ګزه پلنه وى. ٣ پينځهٔ
پړدې په يو ځائ وګنډه. او هغه نورې پينځهٔ پړدې هم په يو
ځائ وګنډه. ٤ په هره يوه جوړه کښې، د پړدې په بهرنۍ
غاړه د آسمانى رنګ د کپړې کړۍ جوړې کړه. ٥ د
وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پړده پنځوس کړۍ او پنځوس
کړۍ د دويمې جوړې په آخرى پړده جوړې کړه چې دا کړۍ
يو بل ته مخامخ وى. ٦ پنځوس د سرو زرو کُنډې جوړې
کړه او هغه پړدې د يوې بلې سره مِلاو کړه نو ټوله مقدسه
خېمه به يوه شى. ٧ د خېمې پټولو دپاره د چېلو د وړو نه
جوړې شوې يوولس پړدې واخله. ٨ دا ټولې په يو ناپ
جوړې کړه، چې پينځلس ګزه اوږدې او دوه ګزه پلنې وى.
٩ پينځهٔ پړدې په يو ځائ وګنډه او هغه نورې شپږ هم يو
ځائ وګنډه. شپږمه پړده د خېمې په مخکښينى حِصه باندې
غبرګه کړه. ١٠ د يوې جوړې د آخرى پړدې په غاړه
پنځوس کړۍ جوړې کړه او د هغه بلې جوړې په غاړه هم
پنځوس کړۍ جوړې کړه. ١١ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې

کړه او هغه په کړو کښې واچوه چې هغه دوه جوړې مِلاو کړې نو داسې به دا د خېمې سره يو ځائ شی. ⑫ هغه زياته شوې نيمه برخه به د خېمې شا ته ځوړنده وی. ⑬ د پړدو دواړو طرفونو ته چې په اوږدوالی کښې کوم نيم ګز زيات شوے دے هغه به راځوړند وی چې خېمه پټه کړی. ⑭ دوه نورې پړدې هم جوړې کړه، يوه پړده د ګډو د څرمنې نه چې سور رنګ ورکړے شوے وی او بله د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی. ⑮ خېمې له د ودرولو دپاره د کيکر د لرګی نه چوکاټونه جوړ کړه. ⑯ چې هر يو چوکاټ پينځلس فټه اوږد وی او اوويشت اِنچه پلن وی، ⑰ په ښبخ کښې ورله دوه يو شان تختې هم جوړې کړه چې چوکاټونه ونښلوی. د ټولو چوکاټونو دې دا تختې وی. ⑱ د خېمې جنوب طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړه ⑲ او څلويښت د سپينو زرو پښې چې ورلاندې شی، چې د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه وی چې هغه دوه وړاندينۍ حِصې ونيسی. ⑳ د خېمې د شمال په طرف هم شل چوکاټونه جوړ کړه ㉑ او څلويښت د سپينو زرو پښې جوړې کړه، چې د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه وی. ㉒ د خېمې شا دپاره چې د نمرپرېواتۀ په طرف دے، شپږ چوکاټونه جوړ کړه، ㉓ او دوه چوکاټونه د خېمې د ګوټونو دپاره جوړ کړه. ㉔ د ګوټونو دا چوکاټونه به په ښبخ کښې مِلاو وی او د لاندې نه واخله تر سره پورې به انښتی وی. دا دوه چوکاټونه به هم دغه شان جوړولے شی چې د کومو نه دوه ګوټونه جوړولے شی. ㉕ نو اتۀ چوکاټونه او شپاړس د سپينو زرو پښې به وی، چې د هر چوکاټ لاندې به دوه دوه وی. ㉖ د کيکر لرګی نه پينځلس

لاړې جوړ کړه، پينځۀ د خېمې د هغه چوکاټونو دپاره چې په
يو طرف باندې وى، ٢٧ پينځۀ د هغه چوکاټونو دپاره چې په
بل طرف باندې وى او پينځۀ د هغه چوکاټونو دپاره چې
نمرخاتۀ طرف شا ته په آخر سر کښې وى. ٢٨ د چوکاټونو
تير به د يو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلے وى. ٢٩ په
چوکاټونو د سرو زرو پترى وخېژوه او د سرو زرو کَړۍ ورله
جوړې کړه چې لاړې ونيسى، په لاړو به هم د سرو زرو پترى
خېژولے شى. ٣٠ دا خېمه د هغه نقشې په مطابق ودروه
کومه چې ما تا ته په غرۀ ښودلې وه. ٣١ د کتان نه يوه پړده
جوړه کړه چې د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړۍ
نه تياره شوې وى. په دې باندې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا
مخلوق جوړ کړه. ٣٢ دا د کيکر لرګى په څلورو ستنو
باندې، په کُنډو کښې راځوړنده کړه په کومو ستنو چې د
سرو زرو پترى خېژولے شوى وى او د سپينو زرو په څلورو
پښو باندې به ولاړې وى. ٣٣ دا پړده د خېمې په چت کښې
د کُنډو په قطار کښې ځوړنده کړه او د پړدې نه شا ته د لوظ
صندوق کېږده چې په هغې کښې د کاڼو دوه تختې دى. دا
پړده به مقدس ځائ د زيات مقدس ځائ نه جدا کوى. ٣٤
د لوظ صندوق د کفارې په تخت بند کړه. ٣٥ د زيات
مقدس ځائ نه بهر د خېمې ښى طرف ته مېز او ګس طرف
ته يې هغه ډيوټ کېږده. ٣٦ د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره
د کتان نه يوه پړده جوړه کړه چې د آسمانى رنګ، کاسنى او
د سور رنګ وړۍ نه تياره شوې وى او چې دا په ګُلکارۍ
باندې ښائسته کړے شوے وى. ٣٧ د دې پړدې دپاره د
سرو زرو کُنډې جوړې کړه او د کيکر لرګى نه پينځۀ ستنې
جوړې کړه چې د سرو زرو پترى ورباندې خېژولے شوى

وی، او د دې ستنو دپاره پينځۀ د زېړو پښې جوړې کړه.

قربانګاه

27 ۱ د کيکر لرګی نه يوه قربانګاه جوړه کړه. هغه به
څلورګوټه وی، چې اووۀ نيم فټه اوږده وی، اووۀ نيم فټه پلنه
او څلور نيم فټه لوړه وی. ۲ د دې دپاره د څلورو ګوټونو
دپاسه د ښکرو په شان څيزونه جوړ کړه چې د قربانګاه
سره يو ځائ شی او په دې هر څۀ باندې به د زېړو پترې
وخېژولے شی. ۳ د ايرو د لرې کولو دپاره لوښی، بېلچې،
جامونه، درې غاښی او د ګرمې ايرې دپاره لوښی جوړ کړه.
دا ټول سامان د زېړو نه جوړ کړه. ۴ او تۀ د زېړو يوه
جالۍ هم جوړه کړه او د هغې په ګوټونو باندې د وړلو دپاره
څلور د زېړو کَړۍ ولګوه. ۵ دا جالۍ د قربانګاه د ژۍ
لاندې کېږده نو چې د قربانګاه مينځ ته ورسيږی. ۶ د
وړلو دپاره د کيکر لرګی نه وړله بازوګان جوړ کړه او د زېړو
پترې ورباندې وخېژوه، ۷ نو د قربانګاه دواړو طرفونو ته
چې کومې کَړۍ دی په هغې کښې بازوګان ولګوه. ۸
قربانګاه د تختو نه جوړه کړه او تشه يې پرېږده، هم د هغې
نقشې په مطابق چې ما درته په غرۀ باندې ښودلې وه.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دربار جوړېدل

۹ د کتان د پردو نه زما د حضور خېمې دپاره دربار جوړ
کړه چې د جنوب طرف يې پينځوس ګزه اوږد وی، ۱۰ دا به
د زېړو د شلو ستنو په ذريعه د زېړو په شلو پښو کښې، د
سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په مدد سره

تینګولې شی. ١١ د دربار شمال طرف ته دې هم دغه شان
وکړې شی. ١٢ په نمرپرېواتۀ طرف به د لسو ستنو او لسو
پښو سره پینځویشت ګزه اوږدې پړدې وی. ١٣ نمرخاتۀ
طرف دربار به هم پینځویشت ګزه اوږد وی، چې هلته دروازه
هم ده. ١٤-١٥ د دروازې په دواړه طرف د درېو ستنو او
درېو پښو سره اووۀ نیم ګزه پړدې به هم وی. ١٦ یواځې
دروازې له دې لس ګزه اوږده پړده وی چې د کتان نه جوړه
شوې وی چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ
نه تیاره شوې وی او په ګُلکارۍ باندې ښائسته کړې شوې
وی. دا دې د څلورو ستنو او څلورو پښو په ذریعه ټینګه
کړې شی. ١٧ د دربار ګېرچاپېره ټولې ستنې به د سپینو
زرو د سیخونو سره انښلولې شی او د هغې کُنډې به د سپینو
زرو وی او پښې به یې زېړو نه جوړولې شی. ١٨ دا دربار
به پنځوس ګزه اوږد وی او پینځویشت ګزه پلن وی او دوه
نیم ګزه لوړ وی. د دې پړدې به د کتان نه او پښې به یې د
زېړو نه جوړې وی. ١٩ په خېمه کښې چې څومره سامان
استعمالیږی او د خېمې او دربار دپاره ټول موږی به د زېړو
نه جوړولې شی.

د ډیوې خیال ساتل

٢٠ بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې د ډیوې دپاره د زیتُونو
سوچه تېل درله راوړی، چې دا هره شپه بله وساتلې شی.
٢١ هارون او د هغۀ زامن دې هغه ډیوه زما د حضور په
خیمه کښې د پړدې نه بهر ولګوی چې د لوظ صندوق ته
مخامخ ده. دا به هلته زما په حضور کښې د ماښام نه واخله
تر سحره پورې بلیږی. بنی اِسرائیل او د هغوئ اولاد به

همېشه دپاره دا حُکم منى.

د اِمامانو خاص لِباس

٢٨ ١ خپل وروَر هارون او د هغهٔ زامن، ندب، ابيهُو،
اِلىعزر او اِتمر ځان له راوله. هغوئ د بنى اِسرائيلو د مينځ نه
رابېل کړه، چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوى. ٢ د
خپل وروَر هارون دپاره د اِمامانو جامې جوړې کړه، چې هغهٔ
ته عزت او ښائست مِلاو شى. ٣ ټول ماهِر خلق راوغواړه
کومو له چې ما مهارت ورکړے دے او هغوئ ته ووايه چې د
هارون جامې جوړې کړى، نو چې هغه د يو اِمام په توګه زما
خِدمت ته وقف شى. ٤ هغوئ ته ووايه چې يو د سينې
جېب، يو پېش بند، يوه چُوغه، يو قميص چې ګُلکارى
وربانديې شوې وى، يو پټکے او يو کمربند جوړ کړى. هغوئ
به د اِمامانو دا جامې ستا وروَر هارون او د هغهٔ زامنو له
جوړوى، چې دوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړى. ٥
هغه ماهِر خلق به د آسمانى رنګ، کاسنى او سور رنګ وړى،
د سرو زرو تار او د کتان نه کار اخلى. ٦ هغوئ به پېش
بند د آسمانى رنګ، کاسنى او سور رنګ وړى، د سرو زرو
تار او د کتان نه جوړوى، چې په ګُلکارئ باندې ښائسته
کړے شوے وى. ٧ دواړو طرفونو ته دې وربانديې د اوږې
پټئ لګيدلې وى، چې د دې په ذريعه تړلے شى. ٨ يو ښهٔ
ګُلکارى شوے کمربند چې د سرو زرو آسمانى او کاسنى او
سور رنګ تارونو نه جوړ وى هغه دې د پېش بند سره
ونښلولے شى. ٩ دوه اونيکس کاڼى واخله او په هغې
باندې د يعقوب د دولسو زامنو نومونه پاخهٔ وليکه، ١٠ د

هغوئ د پېدايښت په مطابق چې شپږ نومونه په يو کاڼي او
شپږ په بل کاڼي باندې وی. ۱۱ په هغه دوو کاڼو باندې د
يعقوب د زامنو نومونه د يو ماهِر زرګر په ذريعه وليکه او دا
کاڼي په سرو زرو کښې ګېر کړه. ۱۲ دا د پيش بند د ولی په
پټو باندې ولګوه چې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نمائندګی
کوی. نو داسې هارون به د هغوئ نومونه ګرځوی، نو زۀ،
مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه دپاره ياد ساتم. ۱۳ د سرو
زرو دوه نور ځيزونه جوړ کړه چې دا کاڼي په کښې ګېرولے
شی ۱۴ او دوه د سوچه سرو زرو زنځيرونه جوړ کړه چې د
تارونو په شان تاو شوی وی او د سرو زرو په دې ځيزونو
پورې يې ونښلوه.

د مشر اِمام د سينې جېب

۱۵ د مشر اِمام دپاره يو د سينې جېب جوړ کړه چې د
خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره يې استعمالوی. دا به هم د
هغه کتان نه جوړ وی د کوم نه چې پيش بند جوړ دے او هم
هغه شان ګُلکاری به ورباندې شوې وی. ۱۶ دا به
څلورګوټه او دوه غبرګه وی، نهۀ اِنچې به اوږد او نهۀ اِنچې
پلن وی. ۱۷ په هغه څلور قطاره قيمتی کاڼي ولګوه، په اول
قطار کښې ياقوت، يو طوپاز او يو لعل ولګوه، ۱۸ په دوېم
قطار کښې يو زمرد، يو نيلم او يوه هيره ولګوه، ۱۹ په درېم
قطار کښې يو کائنائټ، يو عقيق او يو کټېله ولګوه، ۲۰ او په
څلورم قطار کښې يو ايکوامرين، يو اونيکس کاڼے او يو
جاسپر ولګوه. دا به په سرو زرو کښې ګېر شوی وی. ۲۱ په
دې دولسو کاڼو په هر يو کاڼي باندې دې د يعقوب د يو زوئ
نوم ليکلے وی، چې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نمائندګی

وشی. ﴿۲۲﴾ د سينې جيب دپاره د سوچه سرو زرو زنځيرونه جوړ کړه، چې د تارونو په شان تاو شوی وی. ﴿۲۳﴾ د سرو زرو دوه کَړی جوړې کړه او د سينې د جيب په برنو ګوټونو پورې يې ونښلوه، ﴿۲۴﴾ او د سرو زرو هغه دوه زنځيرونه په هغه کړو پورې وتړه. ﴿۲۵﴾ د زنځيرونو دوه سرونه په هغه دوه ځيزونو پورې وتړه چې په هغې کښې کانی ګېر کړے شوی دی او دا د پېش بند د اوږې په پټو باندې مخکښې طرف ته ونښلوه. ﴿۲۶﴾ بيا دوه د سرو زرو کَړی جوړې کړه او دا د سينې د جيب لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پېش بند څنګ پورې ونښلوه. ﴿۲۷﴾ دوه د سرو زرو نورې کَړی هم جوړې کړه او دا په لاندينی حِصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلوه چې ګنډ ته نزدې وی او په ګُلکاری ښائسته کړے شوی کمربند دپاسه وی. ﴿۲۸﴾ د سينې د جيب کَړی د پېش بند کړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړه، نو چې د سينې جيب په کمربند باندې پروت وی او ترې نه لرې نۀ شی. ﴿۲۹﴾ نو چې کله هارون مقدس ځائ ته ورننوځی، هغه به د سينې جيب د ځان سره وړی چې په کوم باندې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نومونه ليکلے شوی دی، نو زۀ مالِک خُدائ به خپل خلق هميشه دپاره ياد ساتم. ﴿۳۰﴾ د اُوريم او تميم کانی د سينې په جيب کښې کيږده، چې کله هارون زما پاک حضور ته راځی نو هغه به د ځان سره دا راوړی. په داسې وختونو کښې به هغه خامخا د سينې جيب اغوندی، چې د بنی اِسرائيلو دپاره د مالِک خُدائ رضا معلوموی.

د اِمامانو نور لِباس

﴿۳۱﴾ چې کومه چُوغه د پېش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه

به ټوله د آسمانی رنګ د وړۍ نه جوړولے شی. ۳۲ په هغې
کښې به د سر دپاره یو سورے وی، چې غاړه يې مضبوطه
ګنډلے شوی وی چې ونۀ شليږی. ۳۳-۳۴ د دې په لاندې
پېنځه باندې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار
جوړ کړه او د هر انار په مينځ کښې دې د سرو زرو ټلۍ وی.
۳۵ چې کله هارون د اِمام په توګه خِدمت کوی نو هغه به دا
چُوغه اغوندی. چې کله هغه زما په حضور کښې مقدس
ځائ ته ننوځی یا ترې نه وځی، نو د ټلو آواز به اورېدلے شی
او هغه به نۀ مړ کيږی. ۳۶ د سوچه سرو زرو نه یوه نښه
جوړه کړه او په هغې باندې وليکه، ”مالِک خُدائ ته وقف
شوے.“ ۳۷ دا د یو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته
وتړه. ۳۸ هارون به دا په خپل تندی باندې وتړی، نو زۀ
مالِک خُدائ به هغه نذرانې قبلوم چې بنی اِسرائيل يې ما ته
وقف کوی، کۀ خلق د دې په پېش کولو کښې څۀ غلطی هم
کوی. ۳۹ د هارون دپاره د کتان نه یو قمیص جوړ کړه او د
کتان نه ورله پټکے جوړ کړه او یو کمربند هم جوړ کړه چې
ګُلکاری وربانديې شوې وی. ۴۰ د هارون د زامنو دپاره
قميصونه، کمربند او ټوپۍ جوړې کړه، چې هغوئ ته عزت
او ښائست مِلاو شی. ۴۱ دا جامې خپل ورور هارون او د
هغۀ زامنو ته ورواغونده. بيا هغوئ مقرر کړه او هغوئ ما ته
وقف کولو دپاره د زيتُونو په تيلو غوړ کړه، نو داسې به هغوئ
د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. ۴۲ هغوئ له د کتان نه
جانګی جوړ کړه، چې د ملا نه د پنډو پورې رسيږی، نو چې د
هغوئ د سَتر ځايونه بربنډ نۀ شی. ۴۳ هارون او د هغۀ زامن
به خامخا هميشه دپاره دا اغوندی چې کله هغوئ زما په
حضور کښې خيمې ته ننوځی یا چې په مقدس ځائ کښې د

اِمامانو په توګه خِدمت کوی او قربانګاه ته ورنزدې کیږی، ګنې د سَتر ځایونو بربنډولو په وجه به ګناهګار شی او ویه وژلے شی. د هارون او د هغهٔ د اولاد دپاره به دا حُکم د همېشه دپاره وی.

د حضرت هارون او د هغهٔ زامن د اِمامانو په توګه مقرر کېدل

۲۹ ۱ هارون او د هغهٔ زامن د اِمامانو په توګه زما په خِدمت کښې وقف کولو دپاره داسې وکړه چې يو سخے او دوه ګډان راونيسه چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. ۲ د غنمو د تږولو نه ښهٔ اوړهٔ واخله، خو چې خمبيره په کښې نهٔ وی او درې قِسمه روټۍ ترې نه پخې کړه چې د څهٔ سره د زيتُونو تېل ګډ وی، څهٔ چې سپورې وی او څهٔ په تېلو غوړې وی. ۳ دا په شکور کښې کېږده او چې کله هغه سخے او هغه دوه ګډان ما ته قربانی کړې نو دا هم ورسره راوړه. ۴ هارون او د هغهٔ زامن زما د حضور خيمې دروازې ته راوله او هغوئ له غسل ورکړه. ۵ بيا هارون ته د اِمامانو دا لِباس ورواغونده، قميص او چُوغه چې کومه د پيش بند لاندې اغوستلے کيږی، پيش بند او د سينې جيب د ښهٔ ګُلکاری شوی کمربند سره وتړه. ۶ هغهٔ ته پټکے ورپه سر کړه او په دې باندې د سرو زرو پټۍ وتړه چې هغه نښه ورباندې لګېدلې وی. ۷ بيا د زيتُونو تېل واخله او د مقررولو د نښې په طور د هغهٔ سر مسح کړه. ۸ د هغهٔ زامن راوله او قميصونه ورواغونده، ۹ هغوئ ته دا کمربند وتړه او ټوپۍ ورپه سر کړه. نو تهٔ به هارون او د هغهٔ زامن

مقرر کړي. هغوئ او د هغوئ اولاد به د اِمامانو په توګه
همېشه دپاره زما خِدمت کوی. ۱۰ هغه سخے زما د
حضور خيمې مخې ته راوله او هارون او د هغهٔ زامنو ته
ووايه چې خپل لاسونه د هغې په سر کېږدی. ۱۱ سخے د
خيمې په دروازه کښې زما په حضور کښې حلال کړه. ۱۲ د
خپلې ګوتې سره د سخی څهٔ وينه واخله او د قربانګاه د
څلورو ښکرونو په شان څيزونو پورې يې وسُولوه. بيا هغه
پاتې وينه د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړه. ۱۳ بيا، هغه
ټوله وازګه واخله کومه چې په کولمو پرته وی، د اينې ښهٔ
حِصه او دواړه ګردې سره د هغه وازګې چې ورباندې پرته
وی او د يوې نذرانې په توګه يې په قربانګاه باندې ما ته
وسوزوه. ۱۴ خو د سخی غوښه، څرمن او د هغهٔ سوتې د
خيمو نه بهر وسوزوه. دا د اِمامانو د ګناه معاف کېدلو دپاره
يوه نذرانه ده. ۱۵ د هغه ګډانو نه يو ګډ راونيسه او هارون او
د هغهٔ زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغهٔ په سر باندې
کېږدی. ۱۶ هغه حلال کړه او وينه يې واخله او د قربانګاه
څلورو واړو طرفونو ته يې وشينده. ۱۷ ګډ ټوټې ټوټې کړه،
د هغهٔ کولمې او وروستو پښې ووينځه او دا د ګډ سر او د
نورو ټوټو سره کېږده. ۱۸ ټول ګډ په قربانګاه باندې
وسوزوه، دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه ده. د
دې خوشبوئی په هغهٔ ښهٔ لګی. ۱۹ هغه بل ګډ هارون او د
هغهٔ زامنو له راوله او هغوئ دې خپل لاسونه د هغې په سر
کېږدی. ۲۰ ګډ حلال کړه او څهٔ وينه يې واخله او دا د
هارون او د هغهٔ د زامنو د ښی غوږُونو په نرمو ځايونو پورې،
د هغوئ د ښی لاسونو په غټو ګوتو پورې او د هغوئ د ښی
پښو په غټو ګوتو پورې ولګوه. بيا هغه پاتې وينه د قربانګاه

ځلورو واړو طرفونو ته وشينده. ۲۱ څۀ وينه واخله چې
کومه په قربانګاه باندې پرته وى او څۀ د غوړولو تېل واخله
او دا د هارون او د هغۀ په جامو او د هغۀ زامنو او د هغوئ
په جامو باندې وشينده. نو هغه، د هغۀ زامن او د هغوئ
جامې به ما ته وقف شى. ۲۲ د ګډ وازګه، لم، هغه وازګه
چې په کولمو پرته وى، د اينې ښۀ حِصه، دواړه ګردې سره د
هغه وازګې چې ورباندې وى او ښى پټُون دا ټول پرې کړه.
۲۳ د روټۍ هغه شکور چې کوم ما ته پېش کړے شوے
دے، د هر يو قِسمه روټۍ نه يوه يوه روټۍ راواخله. ۲۴ دا
ټول د هارون او د هغۀ د زامنو په لاسونو کښې کېږده او
هغوئ ته ووايه چې دا ټول د دې ښکاره کولو دپاره اوچت
کړى چې دا مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه وقف
کوى. ۲۵ بيا دا د هغوئ د لاسونو نه واخله او دا په
قربانګاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سره وسوزوه. د دې
خوشبو هم په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى. ۲۶ تۀ به د دوېم
ګډ پوښتۍ وخورې، خو تۀ به وړومبے دا اوچتې کړې چې
ښکاره کړې چې دا غوښه ما ته وقف کيږى. ۲۷ کله چې
اِمامان مقررولے شى هغه د ګډ پوښتۍ او پټُون کوم چې د
مقررولو دپاره استعماليږى هغه به اوچت کړے شى او د
هارون او د هغۀ د زامنو دپاره به بېل کړے شى. ۲۸ دا زما
نۀ بدلېدونکے قانون دے چې کله بنى اِسرائيل د سلامتۍ
قربانۍ پېش کوى، د څناور پوښتۍ او پټُون به د اِمامانو وى.
دا زما د خلقو د طرف نه مالِک خُدائ ته نذرانه ده. ۲۹ د
هارون د اِمامت لِباس د هغۀ د مرګ نه پس به د هغۀ زامنو ته
ملاويږى، ځکه چې کله هغوئ مقررولے شى نو هغوئ به دا
اغوندى. ۳۰ د هارون کوم زوئ چې د هغۀ په ځائ اِمام شى

او چې هغه زما د حضور خيمې ته د خِدمت دپاره ننوځی نو هغه به دا لِباس اووۀ ورځې اغوندی. ۳۱ د ګډ هغه غوښه واخله کومه چې د هارون او د هغۀ د زامنو په مقررولو کښې استعمال شوې وی او په يو پاک ځائ کښې يې اويشوه. ۳۲ هارون او د هغۀ زامن به هغه غوښه زما د حضور خيمې په دروازه کښې د هغه روټئ سره خوری کومه چې په شکور کښې پاتې وی. ۳۳ د مقرر کېدلو په وخت کښې چې د کفارې د رسم ادا کولو دپاره څۀ استعمال شوی وُو هغوئ به هغه خوری. صِرف اِمامان به دا خوراک خوری ځکه چې دا خوراک مقدس دے. ۳۴ کۀ څۀ غوښه يا څۀ روټئ تر سحره پورې پاتې شی، نو هغه به سوزولے شی، هغه به نۀ شی خوړلے، ځکه چې مقدسه ده. ۳۵ د هارون او د هغۀ د زامنو د مقرر کېدلو رسمونه دې اووۀ ورځې کولے شی هم هغه شان چې څنګه ما حُکم درکړے دے. ۳۶ هره ورځ خامخا يو سخے د نذرانې په توګه قربانی کوئ، نو چې د ګناه کفاره ادا کيږی. دا به قربان‌ګاه پاکه کړی. د مقدس کولو دپاره يې د زيتُونو په تېلو غوړه کړئ. ۳۷ هره ورځ تر اووۀ ورځو پورې تۀ کفاره ادا کوه. نو قربان‌ګاه به بېخی مقدسه شی او هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولګی نو هغه به هم مقدس شی.

د هرې ورځې نذرانې

۳۸ تۀ هميشه دپاره هره ورځ ما ته دوه ګډورې په قربان‌ګاه پېش کوه چې د يو کال وی. ۳۹ يو ګډُورے د سحر په وخت کښې د قربانۍ په توګه پېش کوه او بل په ماښام کښې. ۴۰ د وړومبی ګډُورې سره يو کلو د غنمو ښۀ اوړۀ پېش

کړه چې د زيتُونو يو ليټر سوچه تېل ورسره ګډ وى. او يو
ليټر مے د نذرانې په توګه پېش کړه. ﴿۴۱﴾ دويم ګډُورے په
ماښام کښې قربانى کړه او د سحر په شان هم هغه هومره
اوړو سره، د زيتُونو تېلو او مے سره يې پېش کړه. دا مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه ده او د دې خوشبو په هغهٔ
ښهٔ لګى. ﴿۴۲﴾ په راتلونکى ټولو وختونو کښې، دا سوزېدونکې
نذرانه زما د حضور خېمې د دروازې په خولهٔ کښې به پېش
کولے شى. چې هلته به تاسو د مالِک خُدائ سره ملاقات
وکړئ او تا سره به خبرې وکړى. ﴿۴۳﴾ هلته به بنى اِسرائيل
زما سره ملاقات وکړى او زما د حضور جلال به هغه ځائ
مقدس کړى. ﴿۴۴﴾ زهٔ به خېمه او قربان‌ګاه مقدس کړم او زهٔ
به هارون او د هغهٔ زامن رابېل کړم چې د اِمامانو په توګه زما
خِدمت وکړى. ﴿۴۵﴾ زهٔ به د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې
اوسېږم او زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ﴿۴۶﴾ هغوئ ته به پته
ولګى چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم چا چې
هغوئ د مِصر د مُلک نه راوويستل چې زهٔ د هغوئ په مينځ
کښې اوسېږم. زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم.

د خوشبويۍ قربان‌ګاه

۳۰ ﴿۱﴾ د خوشبويۍ سوزولو دپاره، د کيکر د لرګى نه يوه
قربان‌ګاه جوړه کړه. ﴿۲﴾ دا به څلورګوټه وى، چې اتلس
اِنچې اوږده، اتلس اِنچې پلنه او يو ګز اوچته وى. د ښکرو په
شان څلور ګوټونه ورله جوړ کړه چې ورسره يو ځائ شى.
﴿۳﴾ د هغې په چت، څلورو واړو طرفونو او د هغې د
ښکرونو په شان څيزونو باندې د سوچه سرو زرو پترى

وخېژوه او ګېرچاپېره ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه.
۴ د وړلو دپاره دوه د سرو زرو ګول کړۍ ورله جوړې
کړه او لاندې يې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړه چې هغه
بازوګان ونيسى چې د کومو په ذريعه دا وړلے شى. ۵
بازوګان د کيکر د لرګى نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو
زرو پترى وخېژوه. ۶ دا قربانګاه د هغې پردې نه بهر
کېږده کومه چې د لوظ صندوق مخې ته څوړنده ده. دا هغه
ځائ دے چې چرته به زۀ تا سره ملاقات کوم. ۷ هر سحر
وختى چې هارون کله د ډيوو تيارولو له راځى، هغه به په دې
باندې خوشبويۍ سوزوى. ۸ چې کله هغه په ماښام کښې
ډيوې بلوى نو هم دغه شان به کوى. دا د خوشبويۍ نذرانه به
په راتلونکى ټولو وختونو کښې جارى ساتلے شى. ۹ په
دې قربانګاه باندې حرامه خوشبوئى مۀ پېش کوئ او د يو
څناور نذرانه، يا د غلې نذرانه مۀ پېش کوئ او يا د څښلو څۀ
نذرانه هم په دې مۀ تويَوئ. ۱۰ په کال کښې يو ځل به
هارون د قربانګاه د کفارې رسم ادا کوى، چې کله د ګناه
دپاره د قربان شوى څناور وينه د قربانګاه د ښکرو په شان
څيزونو باندې تويَولے شى نو دا پاکيږى. په راتلونکى ټولو
وختونو کښې به دا د کفارې رسم هر کال ادا کيږى. دا
قربانګاه به پوره مقدسه وى، ځکه چې دا ما مالِک خُدائ ته
وقف ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خيمې دپاره د کفارې محصُول

۱۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۲ ”کله چې تۀ د بنى
اِسرائيلو مردمشمارى کوې، نو هر يو سړے به ما له د خپل

ژوند قیمت راکوی، چې کله مردمشماری کیږی، نو هیڅ بلا
به وربانډې نۀ راځی. ۱۳ هر یو کس چې په دې مردمشمارئ
کښې شاملیږی نو هغه به خامخا د منلے شوی معیار په
مطابق هغه مقرر شوے قیمت ورکوی. هر یو کس به دا
مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه ورکوی. ۱۴ هر یو کس به
په دې مردمشمارئ کښې شمېرلے شی، د هر یو کس عُمر
چې شل کاله یا د شلو کالو نه زیات وی، نو هغه به دا قیمت
ورکوی. ۱۵ چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته د خپل ژوند
قیمت ادا کوی نو مالدار او غریب به یو برابر ورکوی. ۱۶ د
بنی اِسرائیلو نه د کفارې دا پیسې راټولوه او زما د حضور په
خیمه یې خرچ کوه. دا محصُول به د هغوئ د ژوند قیمت وی
او زۀ، مالِک خُدائ به هغوئ یاد ساتم او د هغوئ حِفاظت به
کوم."

د زیړو ښانک

۱۷ او مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۱۸ "د وینځلو
دپاره د زیړو یو ښانک جوړ کړه چې ببخ یې هم د زیړو وی.
دا د خیمې او د قربانګاه په مینځ کښې کېږده او په هغې
کښې اوبۀ واچوه. ۱۹ هارون او د هغۀ زامن به په دې اوبو
خپل لاسونه او پښې وینځی ۲۰ د هغې نه مخکښې چې
هغوئ خیمې ته ننوځی یا چې قربانګاه ته د خوراک نذرانه
پېش کولو دپاره نزدې کیږی. نو هغوئ به نۀ مرۀ کیږی. ۲۱
هغوئ دې خامخا خپل لاسونه او پښې وینځی، چې مرۀ نۀ
شی. دا یو قانون دے چې هغوئ او د هغوئ اولاد به همېشه
دپاره په دې عمل کوی."

د غوړولو تېل

۲۲ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲۳ ”دا ښې
مصالحې واخله، شپږ کلو اوبۀ شوې خوشبوداره مُر، درې
کلو خوشبوداره دارچينى، درې کلو خوشبودار لرګے، ۲۴
او شپږ کلو د سناد د پاڼو مصالحه، دا ټول به د منلے شوى
معيار په مطابق تَللے شوى وى. څلور ليټره د زيتُونو تېل هم
ورسره مِلاو کړه، ۲۵ او د غوړولو مقدس تېل ترې نه جوړ
کړه، داسې يې مِلاو کړه لکه چې د عطرو والا دا کار کړے
وى. ۲۶ په دې باندې دا څيزونه غوړ کړه، زما د حضور
خېمه، د لوظ صندوق، ۲۷ مېز او د هغې ټول سامان، ډيوټ
او د هغې سامان، د خوشبويۍ سوزولو قربانګاه، ۲۸ د
سوزېدونکې نذرانې قربانګاه، ورسره د هغې ټول سامان، او
د وينځلو ښانک او د دې بېخ هم په تېلو غوړ کړه. ۲۹ په دې
طريقه دا څيزونه وقف کړه او دا به بېخى مقدس شى او هر
څوک يا هر څيز چې د دې سره ولګى نو هغه به هم مقدس
شى. ۳۰ بيا د هارون او د هغۀ د زامنو سرونه په تېلو غوړ
کړه او زما په خِدمت کښې يې د اِمامانو په توګه مقرر کړه.
۳۱ بنى اِسرائيلو ته ووايه چې دا مقدس تېل به په راتلونکى
ټولو وختونو کښې زما په خِدمت کښې استعماليږى. ۳۲ دا
به د يو عام سړى په بدن باندې نۀ شى تويَولے او تاسو به د
دې په شان خوشبويى نۀ جوړَوئ. دا مقدس دى او تاسو به
خامخا دا مقدس ګڼئ. ۳۳ کۀ هر څوک د دې په شان
خوشبوئى جوړه کړى يا يې څوک د يو اِمام نه بغير په بل چا
پورې ولګوى نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شى ګڼلے.“

خوشبوئی

۳۴ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د دې خوشبودارو
مصالحو يوه يوه برابره حِصه واخله، مُر، صدف، کندر او
سوچه لوبان. ۳۵ د دې نه عطر جوړ کړه، دا داسې مِلاو
کړه لکه چې يو د عطرو والا دا کار کړے وی. مالګه په کښې
مِلاو کړه چې سوچه او مقدس وی. ۳۶ او د دې څۀ حِصه
مېده مېده کړه، دا زما د حضور خېمې ته يوسه او دا د لوظ
صندوق مخې ته کېږده، هلته به زۀ تا سره ملاقات وکړم. دا
پوره مقدس وګڼئ. ۳۷ د خپلو ځانونو دپاره داسې
خوشبوئی مۀ جوړَوئ چې دا څيزونه په کښې په دې طريقه
استعمال شوی وی. دا يو مقدس څيز او دا مالِک خُدائ ته
وقف وګڼئ. ۳۸ کۀ څوک داسې يو څيز هم جوړ کړی او د
عطرو په توګه يې استعمال کړی نو هغه به نور زما د خلقو نه
نۀ شی ګڼلے.“

د مالِک خُدائ د حضور د خېمې جوړولو هُنرمند کسان

۳۱ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲ ”ګوره،
ما د يهوداه قبيلې، بضلىايل غوره کړے دے، چې د اوری
زوئ او د حُور نمسے دے، ۳ او ما هغه د خپل روح نه
ډک کړے دے. ما هغۀ له پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار
کښې قابليت ورکړے دے، ۴ د سرو زرو، سپينو زرو او د
زېړو ښائسته کار کولو، ۵ قيمتی کانړی پرې کولو او
تيارولو، د لرګی کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره. ۶

او ګوره، ما اهلياب هم خوښ کړے دے چې د اخيسمک زوئ دے او د دان د قبيلې نه دے، چې هغوئ يو ځائ کار وکړی. ما نورو ټولو هُنرمندو له هم لوئ قابليت ورکړے دے، چې هغوئ هغه څۀ جوړ کړی چې ما حُکم ورکړے دے، ۷ يعنې زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق او د کفارې تخت چې ورباندې پروت دے، د خېمې نور ټول سامان، ۸ مېز او د هغې سامان، د سوچه سرو زرو ډيوټ او د هغې ټول سامان، د خوشبويۍ د سوزولو قربانګاه، ۹ د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه او د هغې ټول سامان، د وينځلو ښانک او د هغې ببخ، ۱۰ د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره د اِمامانو ښائسته لِباس چې کله هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کوی نو دا دې استعمالوی، ۱۱ د غوړولو تېل او د مقدس ځائ دپاره خوشبويۍ. دا څيزونه دې هم هغه شان جوړ کړی چې څنګه ما تا ته حُکم کړے دے.“

سبت، د آرام کولو ورځ

۱۲ بيا مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړو ۱۳ چې، ”بنی اِسرائيلو ته ووايه، تاسو د سبت، يعنې د آرام کولو ورځ منئ، دا به په راتلونکی ټولو وختونو کښې زما او ستاسو په مينځ کښې يوه نښه وی، چې تاسو ته پته ولګی چې ما مالِک خُدائ تاسو خپل خلق جوړ کړئ. ۱۴ تاسو خامخا د سبت ورځ منئ، ځکه چې دا ستاسو دپاره مقدسه ده. چې څوک هم دا نۀ منی او په هغه ورځ کار کوی، نو هغه دې ووژلے شی. او څوک چې په هغه ورځ باندې کار کوی نو هغه به د بنی اِسرائيلو نه نۀ شی ګڼلے. ۱۵ ستاسو سره د خپل کار کولو دپاره شپږ ورځې شته، خو اوومه ورځ د سبت يعنې د آرام

ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې
څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړى نو هغه دې ووژلے شى.
۱۶ بنى اِسرائيل دې دا ورځ د لوظ د يوې نښې په توګه
هميشه دپاره منى. ۱۷ دا به هميشه دپاره زما او د بنى
اِسرائيلو په مينځ کښې يوه نښه وى، ځکه چې ما مالِک
خُدائ په شپږو ورځو کښې آسمان او زمکه جوړ کړل او په
اوومه ورځ ما کار بس کړو او څۀ مې ونۀ کړل.“ ۱۸ چې
کله خُدائ پاک د سينا په غرۀ باندې د موسىٰ سره خبرې
خلاصې کړې، نو هغۀ له يې هغه د کاڼى دوه تختې ورکړې
چې په کومو باندې خُدائ پاک په خپله حُکمونه ليکلى وُو.

د سرو زرو سخے

۳۲ ۱ چې کله خلقو وليدل چې موسىٰ د غرۀ نه راکوز
نۀ شو او ډېر وخت يې هلته تېر کړو، نو هغوئ په هارون
راغونډ شول او هغۀ ته يې ووئيل، ”مونږ نۀ پوهيږو چې په دې
سړى، موسىٰ څۀ وشول، چې مونږ يې د مِصر نه راوويستلو.
مونږ له معبودان جوړ کړه چې مونږ ته لاربښودنه کوى.“ ۲
هارون هغوئ ته ووئيل، ”د خپلو ښځو، زامنو او د خپلو لونړو
نه د سرو زرو والۍ راوباسئ او ما له يې راوړئ.“ ۳ نو
ټولو خلقو خپلې د سرو زرو والۍ راوويستلې او هارون له يې
راوړې. ۴ هغۀ د هغوئ والۍ واخستلې، ويلې يې کړې او د
سخى په شکل يې يو بُت ترې نه جوړ کړو. هغوئ ووئيل،
”اے بنى اِسرائيلو، دا زمونږ خُدائ دے چې مونږ يې د مِصر
د مُلک نه راوويستلو.“ ۵ بيا هارون د سرو زرو سخى په
مخکښې يوه قربانګاه جوړه کړه او اِعلان يې وکړو، ”سبا به

د مالِک خُدائ دپاره اختر وى.“ ٦ بل سحر وختى هغوئ
څهٔ څناور راوستل چې د سوزېدونکې نذرانې په توګه يې
قربان کړى او چې نور د خوړلو د سلامتىٔ نذرانې په توګه
پېش کړى. هغه خلق د خوړلو او څښلو دپاره کښېناستل او
بيا هغوئ پاڅېدل، د مستىٔ او عياشىٔ سره ګډېدل. ٧ مالِک
خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”سمدستى واپس لاندې کوز شه،
ځکه چې ستا هغه خلق د ګناه په وجه خراب شوى دى، چې
تا د مِصر نه راويستلى دى. ٨ چې په کومه لاره ما هغوئ
له د عمل کولو حُکم ورکړے وو هغوئ زر د هغې نه بې لارې
شوى دى، هغوئ د ويلې شوى سرو زرو نه سخے جوړ
کړے دے، د هغهٔ عبادت يې کړے دے او قربانىٔ يې ورته
پېش کړى دى. هغوئ وائى چې هغه يې خُدائ دے چا چې د
مِصر د مُلک نه راويستلى دى. ٩ ما ته پته ده چې هغوئ
څومره ضدى خلق دى. ١٠ اوس، تهٔ ما مهٔ منعې کوه. زهٔ
هغوئ ته په قهر يم او هغوئ تباه کوم. بيا به زهٔ تا او ستا د
اولاد نه يو لوئ قوم جوړ کړم.“ ١١ خو موسىٰ مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک ته سوال کولو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِکه
خُدايه، تهٔ ولې خپلو خلقو ته دومره په قهر يې، چې هغوئ دې
د خپل لوئ طاقت او خپل لوئ قُدرت سره د مِصر د مُلک
نه راوويستل؟ ١٢ مِصريانو ته دې د پېغور کولو موقع مِلاو
شى څهٔ چې ووائى چې تا خپل خلق د مِصر نه د دې دپاره
راوويستل چې په غرونو کښې يې ووژنې او هغوئ بېخى تباه
کړې؟ خپل قهر بس کړه، خپله فېصله بدله کړه او په خپلو
خلقو دا تباهى مهٔ راوله. ١٣ خپل خِدمت کوونکى اِبراهيم،
اِسحاق او يعقوب رایاد کړه، تا چې د هغوئ سره کوم پوخ
لوظ کړے دے هغه رایاد کړه چې هغوئ له به دومره ډېر

اولاد ورکړې چې په آسمان کښې څومره ستورى دى او چې
د هغوئ اولاد له به هغه ټول مُلک ورکوې چې تا يې وعده
کړې ده چې هغه به همېشه دپاره د هغوئ وى.“ ۱۴ نو
مالِک خُدائ خپله فېصله بدله کړه او په خپلو خلقو يې هغه
تباهى رانهٔ وستله د کومې په حقله وى چې هغهٔ فرمائيلى وُو.
۱۵ موسىٰ واپس د غرهٔ نه راکوز شو، د ځان سره يې هغه د
کاڼو دواړه تختې راوړې چې په دواړو مخونو يې حُکمونه
ليکلے شوى وُو. ۱۶ خُدائ پاک په خپله هغه تختې تيارې
کړې وې او حُکمونه يې ورباندې ليکلى وُو. ۱۷ چې خلقو
چغې وهلې نو يشوَع د خلقو شور واورېدو او موسىٰ ته يې
وفرمائيل، ”په خېمو کښې د جګړې شور دے.“ ۱۸ موسىٰ
وفرمائيل، ”دا نهٔ د فتحې او نهٔ د شکست آواز معلومېږى، زهٔ
چې څهٔ اورم دا د هغوئ د سندرو آواز دے.“ ۱۹ چې کله
موسىٰ خېمو ته ښهٔ رانزدې شو او هغه سخے او د خلقو
ګډېدل يې وليدل، نو سخت په قهر شو. هغهٔ چې کومې تختې
روانې کړې وې هغه يې هلته د غرهٔ په لمن کښې وغورزولې
او ماتې يې کړې. ۲۰ هغوئ چې کوم سخے جوړ کړے وو
هغه يې راواخستلو، په اور يې ويلې کړو او د اوړو په شان يې
مېده مېده کړو او په اوبو کښې يې واچولو. بيا هغهٔ دا په بنى
اِسرائيلو باندې وڅښلو. ۲۱ هغهٔ هارون ته وفرمائيل، ”دې
خلقو درباندې څهٔ کړى دى، چې په دومره سخته ګناه دې
آخته کړى دى؟“ ۲۲ هارون ورته وفرمائيل، ”زما نيکه، ما ته
مهٔ په قهر کېږه، تا ته پته ده چې دا خلق څومره بدکاره دى.
۲۳ هغوئ ما ته ووئيل چې مونږ ته پته نشته چې په دې
سړى، موسىٰ باندې څهٔ شوى دى، چې مونږ يې د مِصر مُلک
نه راوويستلو، راځئ، چې معبودان جوړ کړُو چې مونږ ته

لاربښودنه کوی. ۲۴ ما هغوئ ته ووئيل چې ما له خپل د
سرو زرو کالی راوړئ او چې د چا سره وُو نو هغه يې
راوويستل او ما له يې راکړل. ما هغه کالی په اور کښې
واچول او دا سخے ترې نه پخپله جوړ شو.“ ۲۵ موسیٰ
وليدل چې هارون هغه خلق خپلې خوښې ته پرېښی وُو او د
قابو نه يې وتلی وُو او د خپلو دشمنانو په مخکښې يې خپل
ځانونه شرمولی وُو. ۲۶ موسیٰ د خېمو ځائ د دروازې په
خولهٔ کښې ودرېدلو او آواز يې وکړو، ”هر څوک چې د مالِک
خُدائ سره وی، ما له دې راشی.“ نو ټول ليويان هغهٔ ته
راغونډ شول، ۲۷ نو هغهٔ ورته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، د
بنی اِسرائيلو خُدائ پاک تاسو هر يو کس ته دا حُکم کوی
چې خپله تُوره راوباسئ او د خېمو د يو سر نه تر بل سره
پورې ځئ او هر يو کس دې خپل ورونه، خپل دوستان او
خپل ګاونډيان ووژنئ.“ ۲۸ ليويانو د موسیٰ خبره ومنله او
تقريباً درې زره کسان يې په هغه ورځ ووژل. ۲۹ موسیٰ
ليويانو ته ووئيل، ”نن تاسو خپل ځانونه د مالِک خُدائ په
خِدمت کښې د اِمامانو په توګه وقف کړی دی، چې تاسو
خپل زامن او ورونه ووژل، نو مالِک خُدائ تاسو له خپل
برکت درکړے دے.“ ۳۰ په ورپسې ورځ موسیٰ خلقو ته
وفرمائيل، ”تاسو يوه لويه ګناه کړې ده. خو زهٔ به يو ځل بيا
مالِک خُدائ له غرهٔ ته وخېژم، کېدے شی چې زهٔ ستاسو د
ګناه کفاره ادا کړم.“ ۳۱ نو موسیٰ واپس مالِک خُدائ ته
ورَغلو او وې فرمائيل، ”افسوس، دې خلقو يوه لويه ګناه
کړې ده. هغوئ د سرو زرو نه خُدائ جوړ کړے دے او د
هغهٔ عبادت يې کړے دے. ۳۲ اوس زهٔ تا ته سوال کوم چې
د هغوئ ګناه معاف کړه، خو کهٔ تا داسې ونهٔ کړل، نو بيا تهٔ

زما نوم د هغه کِتاب نه وران کړه چې په هغې کښې دې د
خپلو خلقو نومونه ليکلی دی." ۳۳ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، "زۀ به د خپل کِتاب نه د هغوئ نومونه وران کړم
چا چې زما خِلاف گناه کړې ده. ۳۴ اوس لاړ شه، خلق هغه
ځائ ته بوځه کوم چې ما درته ښودلے دے. او گوره، زما
فرښته به ستا لارښودنه کوی، خو هغه وخت راروان دے چې
زۀ به دې خلقو له د هغوئ د گناه سزا ورکړم." ۳۵ نو
مالِک خُدائ په هغه خلقو يو وبا راوليږله، ځکه چې د هغوئ
په وجه هارون د سرو زرو سخے جوړ کړے وو.

د مالِک خُدائ د سينا غرۀ نه د تلو حُکم ورکول

۳۳ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "تۀ او دا
خلق چې تا د مِصر د مُلک نه راوويستل، د دې ځائ نه لاړ
شئ او هغه زمکې ته لاړ شئ د کومې چې ما اِبراهيم، اِسحاق
او يعقوب او د هغوئ اولاد له د ورکولو لوظ کړے دے. ۲
زۀ به ستاسو نه مخکښې يوه فرښته وليږم او زۀ به کنعانيان،
اموريان، حِتيان، فرزيان، حِويان او يبوسيان وشړم. ۳
تاسو هغه زرخېزې زمکې له ورروان شئ. خو زۀ به په خپله
تاسو سره نۀ ځم، ځکه چې تاسو ضدی خلق يئ او کېدے
شی چې زۀ تاسو په لاره کښې تباه کړم." ۴ چې کله خلقو
دا واوريدل، نو هغوئ په ژړا شروع وکړه او هغوئ نور کالی
اچول بند کړل. ۵ ځکه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته
فرمائيلی وُو چې هغوئ ته ووايه چې، "تاسو ضدی خلق يئ.
کۀ زۀ د لږ وخت دپاره هم ستاسو سره تلے وے، نو ما به
تاسو تباه کړی وئ. اوس خپل کالی لرې کړئ، نو زۀ به

فيصله وکړم چې ستاسو سره څۀ چل وکړم.“ ٦ چې کله
اِسرائيليان د سينا غرۀ نه لاړل، نو هغوئ نور کالی اچول بس
کړل.

د مالِک خُدائ د حضور خيمه

٧ چې کله به هم بنی اِسرائيلو خيمې ودرولې، نو موسیٰ به
مقدسه خيمه وړله او د خيمو د ځائ نه لرې به يې
ودروله. او هغې ته به يې ”د مالِک خُدائ د حضور خيمه“
نوم اخستلو او چې چا به هم د مالِک خُدائ رضا معلومول
غوښتل نو هغه به ورتللو. ٨ چې کله به هم موسیٰ هلته
تللو، نو خلق به پاڅېدل او د خپلو خيمو په خولۀ کښې
ودرېدل او موسیٰ ته به يې تر هغې پورې کتل چې ورننه به
وتلو. ٩ څنګه چې به موسیٰ دننه تلو نو د ورېځې ستن به
لاندې راتله او د خيمې د دروازې په خولۀ کښې به ودرېدله او
مالِک خُدائ به د ورېځې نه د موسیٰ سره خبرې کولې. ١٠
چې څنګه به خلقو د خيمې د دروازې په خولۀ کښې د ورېځې
ستن وليدله، نو هر يو کس به پاڅېدلو او د خپلې خپلې خيمې
د دروازې په خولۀ کښې به يې سجده کوله. ١١ مالِک خُدائ
به د موسیٰ سره مخامخ خبرې کولې، لکه چې يو کس يې د
خپل ملګری سره کوی. بيا به موسیٰ خيمو ته واپس راتلو.
خو هغه زلمے، د نون زوئ، يشوَع چې د هغۀ مددګار وو،
هغه به په خيمه کښې ايساريدلو.

د حضرت موسیٰ د مالِک خُدائ سره خبرې کول

١٢ موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”ګوره، تا ما ته

فرمائیلی دی چې دا خلق به هغه زمکې ته بوځم، خو تا ما ته
دا ونهٔ فرمائیل چې زما سره به تهٔ څوک لیږې. تا ما ته
فرمائیلی دی چې تا زهٔ ښهٔ پیژنم او ستا نه رضا یم. ۱۳
اوس زهٔ تا ته سوال کوم، تهٔ ما ته خپلې ارادې وښایه چې زهٔ
ستا خِدمت وکړم او تا رضا کړم. دا هم یاد ساته چې تا دا
قوم خپل خلق ګڼلی دی.“ ۱۴ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زهٔ به
په خپله تا سره ځم او زهٔ به تا له آرام درکړم.“ ۱۵ موسیٰ
ورته وفرمائیل، ”کهٔ تهٔ مونږ سره نهٔ ځې، نو مونږ د دې ځائ
نه مهٔ بوځه. ۱۶ چې تهٔ مونږ سره نهٔ ځې نو چا ته به څنګه
پته ولګی چې تهٔ د خپلو خلقو او زما نه رضا یې؟ تهٔ چې مونږ
سره یې، نو چې د زمکې په مخ څومره خلق دی د هغوئ نه به
مونږ بل شان شُو.“ ۱۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل،
”زهٔ به هم هغه شان وکړم لکه چې تا څنګه وئیلی دی، ځکه
چې تا زهٔ ښهٔ پیژنم او زهٔ ستا نه رضا یم.“ ۱۸ بیا موسیٰ
وفرمائیل، ”ما له اجازت راکړه چې زهٔ ستا د حضور جلال
ووینم.“ ۱۹ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زما شان او شوکت به
ستا په مخکښې تیر شی او ستا په مخکښې به زهٔ خپل مقدس
نوم واخلم کوم چې مالِک خُدائ دے. زهٔ مالِک خُدائ یم او
څوک چې زهٔ غوره کړم زهٔ هغوئ ته خپل رحم او ترس
ښایم. ۲۰ تهٔ به زما دیدار ونهٔ کړې، ځکه چې دا نهٔ شی
کیدے چې څوک ما وګوری او ژوندی پاتې شی، ۲۱ خو
ګوره، زما سره نزدې یو ځائ دے، تهٔ هلته په یو ګټ باندې
ودریدے شې. ۲۲ کله چې زما د حضور جلال هلته
تیریږی، نو زهٔ به تا د ګټ په یو غټ چاود کښې واچوم او زهٔ
به تا په خپل لاس سره تر هغې پورې پټ کړم چې تیر شم.
۲۳ بیا به زهٔ خپل لاس لرې کړم او تهٔ به زما شا ووینې خو

زما مخ به نهٔ ليدلے کيږی."

د کاڼو نوې تختې

۳۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "د اولنو په
شان دوه د کاڼی تختې جوړې کړه او زهٔ به په هغې باندې هم
هغه حُکمونه ليکم کوم چې په اولنو تختو باندې وُو، کومې
چې تا ماتې کړې وې. ۲ سبا سحر تيار شه او د سينا غرهٔ
ته راوخيژه او د غرهٔ په سر ما ته حاضر شه. ۳ هيڅ څوک
به تا سره نهٔ راخيژی، په ټول غرهٔ باندې چې يو کس هم ونهٔ
ليدلے شی، او نهٔ چې د غرهٔ په لمن کښې ګډې يا څاروی
وڅريږی." ۴ نو موسیٰ د اولنو په شان دوه د کاڼو نورې
تختې جوړې کړې او سحر وختی هغهٔ دا د سينا غرهٔ ته د
ځان سره وخيژولې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم
ورکړے وو. ۵ او مالِک خُدائ په وريځ کښې راکوز شو او
د هغهٔ سره هلته ودريدلو او خپل مقدس نوم "مالِک خُدائ"
يې واخستلو. ۶ مالِک خُدائ د هغهٔ په مخکښې تېر شو او
دا آواز يې وکړو، "زهٔ، مالِک خُدائ، هغه خُدائ پاک يم چې
د رحم او ترس نه ډک يم، په آسانئ سره نهٔ غصه کيږم او
ډېره مينه او وفاداری ښايم. ۷ زهٔ د خپلو خلقو د زرګونو
نسلونو سره نهٔ بدليدونکې مينه کوم او زهٔ بدی، بغاوت او
ګناه هم معاف کوم. خو زهٔ مجرم نهٔ معاف کوم خو کهٔ
څوک جرم وکړی نو زهٔ به د هغوئ بچو، نمسو دريم او
څلورم نسل له هم سزا ورکوم." ۸ موسیٰ سمدستی خپل
سر زمکې ته ټيټ کړو او سجده يې وکړه. ۹ هغهٔ
وفرمائيل، "اے مالِکه خُدايه، کهٔ تهٔ په رښتيا زما نه رضا يې

زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ مونږ سره لاړ شه. زمونږ دا خلق
ضديان دى،خو زمونږ بدى او ګناه معاف کړه او مونږ د
خپلو خلقو په توګه قبول کړه.“

د لوظ نوى کېدل

۱۰ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”اوس زهٔ د بنى
اِسرائيلو د خلقو سره يو لوظ کوم. زهٔ به د دوئ په مخکښې
داسې عجيبه عجيبه کارونه وکړم چې په ټوله دُنيا کښې به په
يو ځائ کښې او په يو قوم کښې کله هم نهٔ وى شوى. ټول
خلق به وګورى چې زهٔ، مالِک خُدائ څهٔ عجيبه کارونه
کولے شم،ځکه چې زهٔ ستاسو دپاره لوئ لوئ کارونه
کوونکے يم. ۱۱ نن چې زهٔ تاسو له کوم قانون درکوم هغه
ومنئ. چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زهٔ به اموريان،
کنعانيان، حِويان، فرزيان، حِتيان او يبوسيان ستاسو د مخې
نه لرې کړم. ۱۲ پام کوئ چې د هغه زمکې د خلقو سره
لوظ ونهٔ کړئ چې تاسو ور روان يئ، ځکه چې دا به ستاسو
دپاره يو دام جوړ شى. ۱۳ د هغوئ د قربانۍ ځايونه وران
کړئ، د هغوئ مقدسې ستنې تباه کړئ او هغوئ له د اشيرې
د بُت نښې راوغورزوئ. ۱۴ د بل خُدائ عبادت مهٔ کوئ،
ځکه چې د مالِک خُدائ نوم غېرتى دے، هغه غېرتى خُدائ
پاک دے. ۱۵ د هغه زمکې د خلقو سره چې لوظ ونهٔ کړئ،
ځکه چې کله هغوئ د خپلو معبودانو عبادت کوى او هغوئ
ته قربانۍ پيش کوى، نو تاسو له به هم دعوت درکړى چې د
هغوئ سره شريک شئ، او تاسو به په آزمېښت کښې
پرېوځئ او خوراک به اوخورئ کوم چې هغوئ خپلو
معبودانو ته پيش کوى. ۱۶ کېدے شى چې د هغوئ لونړه

تاسو خپلو زامنو ته وادهٔ کړئ، نو د هغوئ په وجه به ستاسو
زامن نافرمانه شی او د هغوئ به د معبودانو عبادت شروع
کړی. ۱۷ د ویلې کړے شوو څیزونو نه معبودان مهٔ جوړَوئ
او مهٔ یې عبادت کوئ. ۱۸ تاسو د پتیرې روټۍ اختر کوئ.
لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے، د ابیب په میاشت کښې
اووهٔ ورځې پتیره روټۍ خورئ، ځکه چې دا هغه میاشت ده
چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. ۱۹ هر یو مشر زوئ
او هر وړومبے پیدا شوے نر څاروے زما دے، ۲۰ خو
تاسو به د هر یو وړومبنی پیدا شوی خر په بدل کښې یو
ګډُورے پېش کوئ. خو کهٔ تاسو دا واپس نهٔ اخلئ، نو څټ
یې مات کړئ. هر یو وړومبے پیدا شوے زوئ به په بیعه
اخلئ. هیڅ څوک به زما په حضور کښې خالی لاسونه نهٔ
حاضرېږی. ۲۱ ستاسو سره شپږ ورځې شته چې په هغې
کښې خپل کار کولے شئ، خو په اوومه ورځ کار مهٔ کوئ، د
یوې او د لَو په وخت هم تاسو په اوومه ورځ آرام کوئ. ۲۲
چې کله تاسو د غنمو وړومبنے فصل ریبل شروع کوئ نو د
لَو کولو اختر کوئ او په خزان کښې د فصل راټولولو اختر
کوئ. ۲۳ په کال کښې درې ځل ستاسو ټول نران دې زما
مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک عبادت له راځی.
۲۴ د هغې نه پس چې کله زهٔ قومونه ستاسو د مخې نه لرې
کړم او ستاسو علاقه زیاته کړم، نو د دې دریو اخترونو په
دوران کښې به د هیچا دا طمع پیدا نهٔ شی چې ستاسو زمکه
ونیسی. ۲۵ کله چې تاسو ما ته یو څناور قربانی کوئ نو
خمبیره شوې روټۍ ورسره مهٔ پېش کوئ. کوم څناور چې د
فسحې په اختر کښې حلال شوی وی نو د هغې یوه برخه هم د
بل سحر پورې مهٔ پرېږدئ. ۲۶ هر کال د مالِک خُدائ

ستاسو خُدائ پاک کور ته د خپلې زمکې نه ريبلے شوې
وړومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د خپلې مور په پيو کښې
مۀ پخوئ.“ ٢٧ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”دا خبرې
وليکه، ځکه چې د دې حُکمونو په بنياد باندې زۀ ستا او د
بنی اِسرائيلو سره يو لوظ کوم.“ ٢٨ موسیٰ هلته د مالِک
خُدائ سره څلوېښت ورځې او شپې ايسار شو، هغۀ نۀ څۀ
خوړل او نۀ يې څۀ څښل. هغۀ په هغه تختو باندې د لوظ
خبرې يعنې لس حُکمونه وليکل.

د حضرت موسیٰ د سينا غرۀ نه راکوزېدل

٢٩ چې کله موسیٰ د لسو حُکمونو د دوو تختو سره د سينا
غرۀ نه راکوز شو، نو د هغۀ مخ ځلېدلو ځکه چې هغۀ د مالِک
خُدائ سره خبرې کړې وې، خو هغه ترې نه خبر نۀ وو. ٣٠
هارون او ټولو خلقو موسیٰ ته وکتل او وې ليدل چې د هغۀ
مخ ځلېدلو او هغوئ موسیٰ له نزدې ورتلو نه يرېدل. ٣١ خو
موسیٰ هغوئ راوغوښتل، نو هارون او د قوم مشران هغۀ له
راغلل او موسیٰ د هغوئ سره خبرې وکړې. ٣٢ د هغې نه
پس، ټول بنی اِسرائيل د هغۀ نه راټول شول او موسیٰ هغوئ
له هغه ټول حُکمونه ورکړل کوم چې مالِک خُدائ د سينا په
غرۀ باندې ورکړی وُو. ٣٣ چې کله موسیٰ د هغوئ سره
خبرې ختمې کړې، نو هغۀ په پړده باندې خپل مخ پټ کړو.
٣٤ چې کله هم موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته
ننوتلو، نو هغۀ به پړده لرې کوله. او چې هغه به راووتلو، نو
بنی اِسرائيلو ته به يې هغه هر څۀ وفرمائيل چې هغۀ له به يې د
وئيلو حُکم ورکړے شوے وو، ٣٥ او هغوئ به دا ليدل چې
د موسیٰ مخ ځليږی. نو هغۀ به په خپل مخ واپس هغه پړده

اچوله تر هغه وخته پورې چې بل ځل به هغه د مالِک خُدائ
سره خبرو کولو له تلو.

د سبت ورځ دپاره اصُول

۳۵
۱ بيا موسیٰ د بنی اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړو او
هغوئ ته يې وفرمائيل، ”تاسو به د مالِک خُدائ په دې
حُکمونو باندې عمل کوئ. ۲ د خپل کار دپاره ستاسو سره
شپږ ورځې شته، خو اوومه د سبت مقدسه ورځ يعنې د آرام
ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې
څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړی نو هغه دې ووژلے شی.
۳ د سبت په ورځ په خپلو کورونو کښې اور هم مۀ بلوئ.“

د مقدسې خيمې دپاره سامان راجمع کېدل

۴ موسیٰ د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته وفرمائيل، ”مالِک
خُدائ د دې حُکم کړے دے چې، ۵ مالِک خُدائ ته يوه
نذرانه پېش کړئ. د چا زړۀ چې غواړی نو داسې څيزونه په
نذرانه کښې راوړلے شئ لکه سرۀ زر، سپين زر، يا زېړ، ۶
کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی، د چېلو
د وړی نه جوړه شوې کپړه، ۷ سره رنګ شوې د ګډو
څرمن، ښۀ څرمن، د کيکر لرګی، ۸ د ډيوو دپاره تېل، او د
غوړولو تېلو دپاره د خوشبويۍ مصالحې، ۹ اونيکس کانړی
او نور قيمتی کاڼی چې د مشر اِمام په پېش بند او د هغۀ د
سينې په جېب ولګولے شی.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره سامان

١٠ ستاسو ټول کسبګر دې راشی او هغه هر څۀ دې جوړ
کړی د کوم چې مالِک خُدائ حُکم درکړے دے، ١١ يعنې
خېمه، د دې پړده او د دې پاسنی پړده، د دې کُنډې،
چوکاټونه، د دې درشلې، ستنې او د دې پېښې، ١٢ د لوط
صندوق، د دې بازوګان، د دې د کفارې تخت او هغه پړده
چې وربانديې پټېږی، ١٣ مېز او د هغې ټول سامان، خُدائ
پاک ته پېش کړے شوې روټئ، ١٤ د رڼا دپاره ډيوټ او د
دې ټول سامان، ډيوې سره د تېلو، ١٥ د خوشبويئ سوزولو
دپاره قربانګاه او د دې بازوګان، د غوړولو تېل، د خوشبويئ
مصالحه، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره پړده، ١٦
قربانګاه چې په کومه باندې نذرانې سوزولے شی، ورسره د
دې د زېړو جالئ، د دې بازوګان او د دې ټول سامان، د
وينځلو دپاره ښانک او د دې ببخ، ١٧ د دربار دپاره پړدې،
د دې ستنې او پېښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پړده، ١٨ د
خېمې او د دربار د پړدو دپاره موړې او رسئ، ١٩ او د
اِمامانو ښائسته لِباس چې په مقدس ځائ کښې د خِدمت په
وخت اغوستلے شی يعنې د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره
مقدس لِباس چې د اِمامانو په توګه خِدمت کوی.“

د خلقو نذرانې راوړل

٢٠ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د موسیٰ د حضور نه لاړو، ٢١
او چې د چا زړۀ هم غوښتل نو هغوئ مالِک خُدائ ته يوه
نذرانه راوړه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه جوړه شی.
هغوئ هغه هر څيز راوړو د کوم چې په عبادت کښې او د

اِمامانو دپاره مقدس لِباس جوړولو کښې ضرورت وو. ۲۲ چې د چا زړهٔ هم غوښتل، ټولو نرانو او ښځو ښائسته ستنې، والۍ، ګوتې، امېلونه او د هر قِسم د سرو زرو کالی راوړل او مالِک خُدائ ته يې وقف کړل. ۲۳ هر يو کس چې د هغهٔ سره کتان وو، د آسمانی رنګ، کاسنی، يا د سور رنګ وړۍ، د چېلو د وړۍ نه جوړه کپړه، سره رنګ شوې د ګډو څرمن، يا ښهٔ څرمن وه نو راېې وړل. ۲۴ د هر چا هم چې د سپينو زرو يا د زېړو د پيش کولو وس وو نو هغوئ د مالِک خُدائ دپاره خپلې نذرانې راوړې او چې د چا سره د کيکر لرګی وُو چې هغه د څهٔ کار دپاره هم استعمالېدلے شو نو راېې وړل.
۲۵ ټولو کسبګرو ښځو د کتان تار او آسمانی رنګه، کاسنی او د وړۍ سور تار راوړلو چې هغوئ په خپله جوړ کړے وو.
۲۶ ټولو کسبګرو ښځو چې د هغوئ زړهٔ غوښتل د چېلو د وړۍ نه جوړه کپړه يې هم راوړه. ۲۷ مشرانو اونيکس کاڼی او نور قيمتی کاڼی راوړل چې په پيش بند او د سينې په جيب يې ولګوی. ۲۸ او مصالحې او د ډيوو دپاره تېل، د غوړولو تېل او د خوشبويۍ مصالحې يې هم راوړې. ۲۹ ټولو بنی اِسرائيلو، نرانو او ښځو چې د چا زړهٔ هم غوښتل مالِک خُدائ ته يې د هغه کار دپاره خپلې نذرانې راوړې چې مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم ورکړے وو.

د حضرت موسیٰ ماهِر کسان مقررول

۳۰ موسیٰ بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د يهوداه د قبيلې بضلیاېل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ او د حُور نمسے دے. ۳۱ هغه خُدائ پاک د خپل روح نه ډک کړے دے او هغهٔ له يې پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار

کښې قابليت ورکړے دے، ۳۲ د سرو زرو، سپينو زرو او
زيړو ښائسته کار کولو دپاره، ۳۳ د قيمتى کاڼى پرې کولو
او تياررولو، د لرګى کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره.
۳۴ مالِک خُدائ هغۀ له او د دان قبيلې، د اخيسمک زوئ
اهلياب له هم دا قابليت ورکړے دے چې خپل د هُنر کارونه
نورو ته وښائى. ۳۵ هغۀ هغوئ له په هر قِسم کار کښې
مهارت ورکړے دے چې هغوئ د زرګرانو، د ماهِرانو او د
کتان، د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړى، او د
نورې کپړې د جوړونکى په توګه کار وکړى. هغوئ د هر قِسم
کار مهارت لرونکى کاريګران او د نوؤ څيزونو جوړولو
اُستاذان دى.

۳۶ ۱ بضلىاېل، اهلياب او نورو ټولو ماهِرو کسانو له
مالِک خُدائ مهارت او پوهه ورکړې ده چې هغوئ هغه هر
څۀ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق جوړ کړى چې په مقدسه
خيمه کښې يې ضرورت وى.“

د خلقو ډېرې زياتې نذرانې راوړل

۲ بيا موسىٰ بضلىاېل، اهلياب او نور ټول ماهِر کسان
راوغوښتل چا له چې مالِک خُدائ قابليت ورکړے وو او چې
د هغوئ زړۀ غوښتل چې کار وکړى او موسىٰ ورته وفرمائيل
چې کار شروع کړئ. ۳ هغوئ د موسىٰ نه هغه ټولې نذرانې
اخستلې کومې چې بنى اِسرائيلو د مقدسې خيمې جوړولو
دپاره راوړې وې. خو بنى اِسرائيلو به هر سحر خپلې نذرانې
موسىٰ له راوړلې. ۴ نو هغه ماهِر کسان د خپل کار نه
لاړل. ۵ او موسىٰ ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ چې د کوم

کار کولو حُکم کړے دے خلق د هغه ضرورت نه زياتې
نذرانې راوړی.“ ۶ نو موسیٰ اِعلان وکړو چې دا پېغام دې
ټولو خېمو ته ورسولے شی چې نور به هيڅ څوک د مقدسې
خېمې دپاره هيڅ هم نۀ راوړی، نو خلق د نورو نذرانو راوړلو
نه منع کړے شول. ۷ کوم سامان چې د مخکښې نه
راوړلے شوے وو هغه د ټول کار ختمولو نه ډېر زيات وو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې جوړېدل

۸ د ټولو نه تکړه کسانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه
جوړه کړه. هغوئ دا د مهينې لټې د لسو پړدو نه جوړه کړه
چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ ورِی نه جوړې
وې او په دې باندې په ګُلکاریٔ کښې د وزرو والا مخلوق جوړ
کړے شوے وو. ۹ ټولې پړدې په يو ناپ وې، هره يوه
څوارلس ګزه اوږده او دوه ګزه پلنه وه. ۱۰ هغوئ پينځۀ
پړدې يو ځائ وګنډلې او هغه نورې پينځۀ يې هم يو ځائ
وګنډلې. ۱۱ هغوئ په هره جوړه کښې د پړدې په بهرنیٔ غاړه
د آسمانی رنګ د کپړې کَړیٔ جوړې کړې. ۱۲ هغوئ د
وړومبیٔ جوړې په وړومبیٔ پړده پنځوس کَړیٔ او پنځوس
کَړیٔ د دويمې جوړې په آخری پړده جوړې کړې چې دا کَړیٔ
يو بل ته مخامخ وې. ۱۳ پنځوس د سرو زرو کُنډې يې
جوړې کړې او هغه پړدې يې د يوې بلې سره مِلاو کړې نو
داسې ټوله مقدسه خېمه يو ځائ شوه. ۱۴ بيا هغوئ د چېلو
د ورِی نه جوړې شوې يوولس پړدې واخستلې او د خېمې
پټولو دپاره يې يوه پړده ترې نه جوړه کړه. ۱۵ هغوئ دا
ټولې په يو ناپ جوړې کړې چې پينځلس ګزه اوږدې او دوه
ګزه پلنې وې. ۱۶ هغوئ پينځۀ پړدې يو ځائ وګنډلې او هغه

نورېٖ شپږ يې هم يو ځائ وګنډلې. ﴿۱۷﴾ د يوې جوړې د
آخرى پردې په غاړه يې پنځوس کړئ جوړې کړې او د هغه
بلې جوړې په غاړه يې هم پنځوس کړئ جوړې کړې. ﴿۱۸﴾
هغوئ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړې او هغه يې په کړو
کښې واچولې چې هغه دوه جوړې يې سره مِلاو کړې نو
داسې خېمه وترلے شوه. ﴿۱۹﴾ هغوئ دوه نورې پردې هم
جوړې کړې، يوه پرده يې د ګډو د څرمنې نه چې سور رنګ
ورکړے شوے وو او بله يې د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې
د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شى. ﴿۲۰﴾ هغوئ د خېمې د
ودرولو دپاره د کيکر د لرګى چوکاټونه جوړ کړل. ﴿۲۱﴾ هر يو
چوکاټ پينځلس فټه اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن وو، ﴿۲۲﴾
سره د دوه يو شان تختو، چې دا چوکاټونه په خپلو کښې
ونښلوى. د ټولو چوکاټونو دا تختې وې. ﴿۲۳﴾ هغوئ د خېمې
جنوبى طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړل ﴿۲۴﴾ او
څلوېښت د سپينو زرو پښې چې ورلاندې شى، د هر يو
چوکاټ لاندې دوه دوه پښې چې هغه دوه وړاندينۍ حِصې يې
نيولې وې. ﴿۲۵﴾ هغوئ د خېمې شمالى طرف دپاره هم شل
چوکاټونه جوړ کړل ﴿۲۶﴾ او څلوېښت د سپينو زرو پښې، چې
د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ﴿۲۷﴾ د نمرپرېواتۀ په
طرف خېمې شا ته هغوئ شپږ چوکاټونه جوړ کړل ﴿۲۸﴾ او
دوه چوکاټونه يې د خېمې د ګوټونو دپاره هم جوړ کړل. ﴿۲۹﴾
د ګوټونو دا چوکاټونه په بيخ کښې مِلاو وُو او د لاندې نه
واخله تر سر پورې خپلو کښې انښتى وُو. دا دوه چوکاټونه
هم د ګوټونو د دوه چوکاټونو په شان جوړ شوى وُو. ﴿۳۰﴾ نو
اتۀ چوکاټونه او شپاړس د سپينو زرو پښې وې، چې د هر
چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ﴿۳۱﴾ هغوئ د کيکر د لرګى نه

پینځلس لاړی جوړ کړل، پینځهٔ د خېمې د هغو چوکاټونو
دپاره چې په یو طرف باندې وُو، ٣٢ پینځهٔ د هغو چوکاټونو
دپاره چې په بل طرف باندې وُو او پینځهٔ د هغه چوکاټونو
دپاره چې نمرخاتهٔ په طرف شا ته په آخر سر کښې وُو. ٣٣
تیر د یو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلے وو. ٣٤
هغوئ په چوکاټونو د سرو زرو پترې خېژولې وُو او د سرو
زرو کَړی یې ورله جوړې کړې وې چې لاړی ونیسی، په لاړو
باندې هم د سرو زرو پترې خېژولے شوی وُو. ٣٥ هغوئ د
کتان نه یوه پړده جوړه کړه چې د آسمانی، کاسنی او د سور
رنګ ورۍ نه تیاره شوې وه او په دې باندې یې په ګُلکارۍ
کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړے وو. ٣٦ هغوئ د کیکر
د لرګی نه څلور ستنې جوړې کړې چې پړده په کښې په کُنډو
کښې راځوړنده شی، په دې ستنو باندې د سرو زرو پترې
خېژولے شوی وُو. بیا هغوئ څلور د سپینو زرو پښې ورله
جوړې کړې چې ستنې ونیسی. ٣٧ هغوئ د خېمې د ننوتلو
دروازې دپاره د کتان نه یوه پړده جوړه کړه چې د آسمانی،
کاسنی او د سور رنګ ورۍ نه تیاره شوې وه او چې په
ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وه. ٣٨ د دې پړدې
دپاره هغوئ پینځهٔ ستنې جوړې کړې چې کُنډې په کښې
لګېدلې وې، د دې په سرونو او سیخونو د سرو زرو پترې
خېژولے شوی وُو او د دې ستنو دپاره یې پینځهٔ د زېړو پښې
جوړې کړې.

د لوط صندوق جوړول

٣٧ ١ بضلی‌ایل د کیکر د لرګی نه د لوط صندوق جوړ

کړو، چې پينځۀ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن او اوويشت اِنچې لوړ وو. ﴿٢﴾ بهر او دننه يې د سوچه سرو زرو پترى پرې وخېژول او ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ﴿٣﴾ د وړولو دپاره هغۀ ورله د سرو زرو څلور کَړى جوړې کړې او دا يې ورله په څلور پښو پورې ولګولې، چې دوه کَړى په يو خوا وې او دوه يې بل خوا وې. ﴿٤﴾ د وړلو دپاره يې ورله د کيکر د لرګى بازوګان جوړ کړل او د سرو زرو پترى يې ورباندې وخېژول، ﴿٥﴾ او دا يې د لوظ د صندوق په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړې.

﴿٦﴾ هغۀ ورله د سوچه سرو زرو يو د کفارې تخت جوړ کړو، چې پينځۀ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن وو. ﴿٧﴾ د ټکېدلے شوو سرو زرو نه يې دوه د وزرو والا مخلوق جوړ کړل، ﴿٨﴾ يو يې په يو سر او بل يې په بل سر کښې پرې جوړ کړو. هغۀ دا داسې جوړ کړل چې دواړه د صندوق د کفارې د سر سره يو ځائ شول. ﴿٩﴾ د وزرو والا مخلوق د صندوق د کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ وُو او خورو وزرو يې د صندوق سر پټ کړے وو او مخونه يې لاندې وُو.

د مقدسې روټۍ دپاره مېز جوړول

﴿١٠﴾ د کيکر د لرګى نه هغۀ يو مېز جوړ کړو، چې شپږ دېرش اِنچې اوږد وو، اتلس اِنچې پلن او اوويشت اِنچې لوړ وو. ﴿١١﴾ په دې يې د سوچه سرو زرو پترى وخېژول او ګېرچاپېره يې ورله د سرو زرو غاړه تاو کړه. ﴿١٢﴾ ګېرچاپېره يې درې اِنچې پلنه يوه ژۍ ورله جوړه کړه او د ژۍ نه ګېرچاپېره يې د سرو زرو غاړه تاو کړه. ﴿١٣﴾ د وړلو دپاره يې ورله د سرو زرو

ځلور ګول کَړۍ جوړې کړې او دا يې ورله په ځلورو ګوټونو کښې ولګولې، څرته چې ښښې وې. ⑭ هغۀ دا کَړۍ د ژۍ سره نزدې ولګولې چې هغه بازوګان ونيسی چې د کومو په ذريعه دا مېز وړلے شو. ⑮ دا بازوګان يې د کيکر د لرګی نه جوړ کړل او په دې باندې يې د سرو زرو پترۍ وخېژول. ⑯ هغۀ د مېز دپاره د سوچه سرو زرو نه دا لوښی جوړ کړل، جامونه، کاسې، رکېبۍ او د څښلو نذرانو توېَولو دپاره منګی.

د ډيوټ جوړېدل

⑰ د سوچه سرو زرو نه هغۀ ډيوټ جوړ کړو. د دې ببخ او ډنډا يې د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړه کړه، د دې د ښۀ ښکارېدلو ګلونه، سره د غوټو او پاڼو، چې د دې سره يو ځائ شی. ⑱ د دې د اړخونو نه شپږ څانګې وتلې وې، چې درې په يو طرف وې او درې په بل طرف وې. ⑲ د دې شپږ واړو څانګو درې درې د ښۀ ښکارېدو ګلونه وُو دا سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان جوړ وُو. ⑳ د ډيوټ د ډنډې د ښۀ ښکارېدو دپاره ځلور ګلونه وُو، دا سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان وُو. ㉑ د څانګو د دې دريو جوړو د هرې يوې لاندې يوه غوټۍ وه. ㉒ دا غوټۍ، څانګې او ډيوټ د ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه جوړ وُو. ㉓ د ډيوټ دپاره هغۀ اووۀ ډيوې جوړې کړې او هغۀ ورله د سوچه سرو زرو نه ايره پاکوونکې چمټې او مجمعې جوړې کړې. ㉔ هغۀ پينځۀ دېرش کلو سوچه سرۀ زر په ډيوټ او د دې ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړل.

د خوشبويۍ قربانګاه جوړيدل

٢٥ د خوشبويۍ سوزولو دپاره هغۀ د کيکر د لرګی نه يوه قربانګاه جوړه کړه. دا څلورګوټه وه، اتلس اِنچۍ اوږده، اتلس اِنچۍ پلنه او يو ګز اوچته وه. څلور د ښکرو په شان ګوټونه يې ورله جوړ کړی وُو چې د قربانګاه سره يو ځائ شوی وُو. ٢٦ هغۀ د هغې په چت، څلورو طرفونو او د هغې د ښکرو په شان څيزونو باندې د سوچه سرو زرو پترى وخيژول او ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ٢٧ د هغې دپاره يې دوه د سرو زرو کَړی جوړې کړې او لاندې يې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړلې چې هغه بازوګان ونيسی چې د کومو په ذريعه دا وړلے شوه. ٢٨ هغۀ دا بازوګان د کيکر د لرګی نه جوړ کړل او په دې يې د سرو زرو پترى وخيژول.

د غوړولو تيل او خوشبوئی تيارول

٢٩ هغۀ د غوړولو مقدس تېل او سوچه خوشبوئی هم جوړه کړه، دا يې داسې مِلاو کړل لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی.

د سوزيدونکې نذرانې قربانګاه جوړول

٣٨ ١ د سوزيدونکې نذرانې دپاره، د کيکر د لرګی نه بضلیاېل يوه قربانګاه جوړه کړه. هغه څلورګوټه وه، چې اووۀ نيم فټه اوږده وه، اووۀ نيم فټه پلنه او څلور نيم فټه لوړه وه. ٢ هغۀ د څلورو ګوټونو دپاره د ښکرونو په شان

ښېزونه جوړ کړل چې د قربانګاه سره يې يو ځائ کړل. هغۀ
په دې هر څۀ باندې د زېړو پترى خېژولى وُو. ۳ هغۀ د
قربانګاه دپاره دا ټول سامان هم جوړ کړو، د ايرو د لرې
کولو دپاره لوښى، بېلچې، جامونه، درې غاښى او د ګرمې
ايرې لرې کولو دپاره لوښى. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ
وو. ۴ هغۀ د زېړو يوه جالۍ جوړه کړه او دا يې د
قربانګاه د ژۍ لاندې کېښوده، چې د قربانګاه مينځ ته
رسېدلې وه. ۵ هغۀ څلور کَړۍ جوړې کړې او په څلورو
ګوټونو يې ورله ولګولې. ۶ هغۀ د وړولو دپاره د کيکر د
لرګى نه ورله څلور بازوګان جوړ کړل او د زېړو پترى يې
وربانديې وخېژول، ۷ او د قربانګاه دواړو طرفونو ته چې
کومې کَړۍ وې په هغې کښې يې ولګولې. قربانګاه د لرګى
تختو نه جوړه وه او د مينځ نه تشه وه.

د زېړو ښانک جوړول

۸ بضلىاېل ښانک او د دې بېخ د زېړو نه جوړ کړل. د دې
زېړ د هغې ښځو د ائينو نه مِلاو شوى وُو کومو چې د مالِک
خُدائ د حضور خيمې په دروازه کښې خِدمت کولو.

د مالِک خُدائ د حضور خيمې دربار

۹ هغۀ د کتان د پړدو نه د مالِک خُدائ د حضور خيمې
دپاره دربار جوړ کړو. د جنوب په طرف پړدې پنځوس ګزه
اوږدې وې، ۱۰ دا د زېړو شلو ستنو او د زېړو په شلو پښو
کښې، د سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په ذريعه
ټينګې کړے شوې وې. ۱۱ دربار د شمال په طرف هم

دومره وو. ﴿۱۲﴾ د نمرپرېواتۀ په طرف هم پينځويشت گزه
اوږدې پردې وې، سره د لسو ستنو او لسو پښو او د کُنډو او
سيخونو چې د سپينو زرو نه جوړ وُو. ﴿۱۳﴾ نمرخاتۀ په طرف،
چرته چې دروازه وه، هلته هم دربار پينځويشت گزه اوږد وو.
﴿۱۴﴾-﴿۱۵﴾ د دروازې دواړو طرفونو ته د درېو ستنو او درېو
پښو سره اووۀ نيم گزه پردې وې. ﴿۱۶﴾ د دربار گېرچاپېره
ټولې پردې د کتان نه جوړې وې. ﴿۱۷﴾ د ستنو پښې د زېړو نه
جوړې کړې شوې وې او د دې کُنډې، سيخونه او د ستنو
دپاسه سرونه د سپينو زرو نه جوړ وُو. د دربار نه گېرچاپېره
ټولې ستنې د سپينو زرو سيخونو سره انښلولې شوې وې.
﴿۱۸﴾ د دربار د دروازې پرده د مهينې لټې نه جوړه وه چې د
آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی نه تياره شوې وه.
او په گُلکاری ښائسته کړې شوې وه. دا د دربار د پردو په
شان، لس گزه اوږده او دوه نيم گزه اوچته وه. ﴿۱۹﴾ دا د
څلورو ستنو او د زېړو څلورو پښو په ذريعه ټينګه کړې
شوې وه، کُنډې، د ستنو پاسنی سرونه او سيخونه يې د
سپينو زرو نه جوړ وُو. ﴿۲۰﴾ د خېمې او د دربار دپاره
گېرچاپېره ټول موږی د زېړو نه جوړ شوی وُو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې سامان

﴿۲۱﴾ دا د هغه څيزونو تفصيل دے کوم چې د مالِک خُدائ د
حضور په خېمه کښې استعمال شوی وُو، چرته چې د کاڼو
هغه دوه تختې ساتلې شوې وې چې لس حُکمونه ورباندې
ليکلې شوی وُو. د تفصيل د تيارولو حُکم موسیٰ ورکړے وو
او د دې کار دپاره د ليويانو مشر اِتمر وو چې د هارون اِمام
زوئ وو. ﴿۲۲﴾ د يهوداه د قبيلې، بضلیايل، چې د اوری زوئ

او د حُور نمسے وو، هغه هر څۀ جوړ کړل چې مالِک خُدائ
حُکم کړے وو. ۲۳ د هغۀ مدد کوونکے، د دان د قبيلې
اهلياب د اخيسمک زوئ وو، هغه زرګر وو، هغه ماهِر او د
کتان او د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ ورۍ
جوړونکے هم وو. ۲۴ مقدسې خېمې دپاره مالِک خُدائ ته
وقف شوى ټول سرۀ زر زر کلو وُو، چې د منلے شوى معيار
په مطابق تَللے شوى وُو. ۲۵ د بنى اِسرائيلو د مردمشمارۍ
په وخت چې کوم سپين زر راجمع شوى وُو، هغه درې زره
ځلور سوه او دېرش کلو وُو، ۲۶ کوم سړى چې په
مردمشمارۍ کښې شامل شوى وُو هر يو کس د منلے شوى
معيار په مطابق هغه مقرر شوے قيمت ورکړو. په
مردمشمارۍ کښې شامل شوى سړى شپږ لاکه درې زره
پينځۀ سوه پنځوس وُو چې د هغوئ عُمر شل کاله يا د دې نه
زيات وو. ۲۷ درې زره او ځلور سوه کلو سپين زر په کښې
استعمال شوى وُو د مقدسې خېمې د سلو پښو او د پردې
دپاره، د هرې يوې پښې دپاره ځلور دېرش کلو استعمال
شوى وُو. ۲۸ د پاتې دېرش کلو سپينو زرو نه بضلىاېل
سيخونه، د ستنو دپاره کُنډې او د ستنو پاسنى سرونه جوړ
کړل. ۲۹ کوم زېړ چې مالِک خُدائ ته وقف شوى وُو هغه
دوه زره ځلور سوه او پينځۀويشت کلو وُو. ۳۰ هغۀ د دې نه
د مالِک خُدائ د حضور خېمې د دروازې دپاره پښې، د زېړو
قربانګاه سره د زېړو جالۍ او د قربانګاه دپاره نور ټول
سامان جوړ کړو، ۳۱ د دربار ګېرچاپېره او د دربار د
دروازې دپاره پښې او د خېمې دپاره او ګېرچاپېره د دربار
دپاره ټول مورۍ يې ترې نه جوړ کړل.

د اِمامانو دپاره لِباس جوړول

٣٩ ١ د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ نه
هغوئ ښائسته لِباس جوړ کړو کوم به چې اِمامانو په مقدس
ځائ کښې د خِدمت کولو په وخت اغوستلو. هغوئ د هارون
دپاره د اِمامانو لِباس جوړ کړو، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ٢ هغوئ د کتان، د
آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ، او د سرو زرو
تار نه پیش بند جوړ کړو. ٣ هغوئ د سرو زرو پاڼې
وټکولې او نرۍ نرۍ تارونه یې ترې نه جوړ کړل چې په کتان
او د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ په وړۍ جوړولو
کښې ترې نه کار اخستلے شو. ٤ هغوئ د پیش بند دپاره
دواړو طرفو ته د ولی پټۍ لګولې وې، چې د دې په ذریعه
تړلے شو. ٥ یو ښۀ ګُلکاری شوے کمربند، چې هغه هم د
هغه سامان نه جوړ وو، هغه د پیش بند سره انښلولے شوے
وو او ورسره یو ځائ شوے وو، هم هغه شان لکه څنګه چې
مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ٦ هغوئ اونیکس
کاڼی تیار کړل او په سرو زرو کښې یې ګېر کړل، په دې
باندې د یعقوب د دولسو زامنو نومونه د یو ماهِر زرګر په
ذریعه لیکلے شوی وُو. ٧ هغوئ دا د پیش بند د ولی په پټو
باندې ولګول چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندګی
کوی، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له
حُکم ورکړے وو.

د سینې د جیب جوړول

٨ هغوئ هم د هغه کتان نه د سینې جیب جوړ کړو چې د

کوم نه پېش بند جوړ وو او هم هغه شان ګُلکارى پرې شوې
وه. ٩ دا څلورګوټه او دوه غبرګه وو، نهۀ اِنچې اوږد او
نهۀ اِنچې پلن وو. ١٠ هغوئ په دې باندې څلور قطاره قيمتى
کاڼى ولګول، په اول قطار کښې ياقوت، يو طوپاز او لعل،
١١ په دويم قطار کښې، يو زمرد، يو نيلم او يوه هيره، ١٢
په دريم قطار کښې، يو کائنائټ، يو عقيق او يو کټېله، ١٣ او
په څلورم قطار کښې يو ايکوامرين، يو اونيکس کاڼے او يو
جاسپر کاڼے ولګولو. دا په سرو زرو کښې ګېر وُو. ١٤ په
دې دولسو کاڼو په هر يو کاڼى باندې د يعقوب د يو زوئ نوم
ليکلے وو، چې د بنى اِسرائيلو د دولسو قبيلو نمائندګى وشى.
١٥ د سينې جېب دپاره هغوئ د سوچه سرو زرو زنځيرونه
جوړ کړل، چې د تارونو په شان تاو شوى وُو. ١٦ هغوئ د
کاڼو ګېرولو دپاره د سرو زرو دوه څيزونه جوړ کړل او د
سرو زرو دوه کَړۍ او دا دوه کَړۍ يې د سينې جېب په بره
ګوټونو پورې ونښلولې. ١٧ هغوئ د سرو زرو هغه دوه
زنځيرونه په دوه کَړو پورې يې وتړل ١٨ او د زنځيرونو نور
دوه سرونه يې په هغه دوه څيزونو پورې وتړل چې په هغې
کښې کاڼى ګېر کړے شوى وُو او داسې يې دا د پېش بند د
ولى په پټو پورې مخکښې ونښلول. ١٩ هغوئ دوه د سرو
زرو کَړۍ جوړې کړې او دا يې د سينې جېب لاندې ګوټونو
دننه غاړې ته د پېش بند خوا کښې ونښلولې. ٢٠ هغوئ د
سرو زرو دوه نورې کَړۍ هم جوړې کړې او دا يې په لاندې
حِصه پورې د پېش بند د ولى دوه پټو په مخکښې ونښلولې
چې ګنډ ته نزدې وې او په ګُلکارى ښائسته کړے شوى
کمربند دپاسه وې. ٢١ هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ
موسىٰ ته حُکم ورکړے وو، هغوئ د سينې د جېب کَړۍ د

پېش بند کَړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړلې، نو چې داسې د سینې جېب په کمربند باندې پروت وی او چې ترې نه لرې کېږی نه.

د اِمامانو نور لِباس جوړېدل

۲۲ چې کومه چُوغه د پېش بند لاندې اغوستلے کیږی هغه ټوله د آسمانی رنګ وړی نه جوړه شوې وه. ۲۳ په هغې کښې د سر دپاره یو سورے وو، چې غاړه یې مضبوطه ګنډلے شوې وه چې ونهٔ شلیږی. ۲۴-۲۶ د دې په لاندې غاړه باندې هغوئ د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار جوړ کړل او د هر انار په مینځ کښې د سرو زرو ټلی وې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.
۲۷ هغوئ د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره قمیصونه جوړ کړل، ۲۸ او پټکے، ټوپی او د کتان جانګی، ۲۹ او د کتان او د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه یې کمربند جوړ کړو چې ګُلکاری ورباندې شوې وه، هم هغه شان لکه چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۰ هغوئ د سوچه سرو زرو نه نښه جوړه کړه او په دې باندې یې ولیکل "مالِک خُدائ ته وقف شوے." ۳۱ هغوئ دا د یو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته وتړله، هم هغه شان څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د کار سر ته رسېدل

۳۲ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ټول کار په ښهٔ توګه سر ته ورسېدو. بنی اِسرائیلو هر څهٔ هم هغه شان وکړل چې

ځنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۳ هغوئ
خیمه او د هغې ټول سامان موسیٰ له راوړو، د دې کُنډې،
چوکاټونه، لاړی، ستنې او د دې پښې، ۳۴ د ګډو څرمنې نه
جوړه شوې پړده چې سور رنګ ورکړے شوے وو، د ښې
څرمنې نه جوړه پړده، د پټولو والا پړده، ۳۵ د لوظ صندوق
چې د کاڼو تختې په کښې پرتې وې، د دې د وړلو دپاره
بازوګان او د دې د کفارې تخت هم، ۳۶ مېز او د دې ټول
سامان او خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ، ۳۷ د
سوچه سرو زرو ډیوټ، د دې ډیوې او د دې ټول سامان او د
ډیوو دپاره تېل، ۳۸ د سرو زرو قربان‌ګاه، د غوړولو تېل، د
خوشبویۍ مصالحې، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره پړده،
۳۹ د زېړو قربان‌ګاه او ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې د
وړلو دپاره بازوګان او د دې ټول سامان، د وینځلو دپاره
ښانک او د دې بېخ، ۴۰ د دربار دپاره پړدې او د دې ستنې
او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پړده او د دې رسۍ، د خېمې
دپاره موږې، او هغه ټول سامان چې په خېمه کښې
استعمالېدلو، ۴۱ او د اِمامانو ښائسته لِباس چې په مقدس
ځائ کښې د خِدمت په وخت اغوستلے شو. د هارون او د
هغۀ د زامنو دپاره مقدس لِباس وو چې کله هغوئ د اِمامانو
په توګه خِدمت کولو. ۴۲ بنی اِسرائیلو ټول کار هم هغه شان
سر ته رسولے وو چې ځنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم
ورکړے وو. ۴۳ موسیٰ هغه ټول کار ته وکتل او وې لیدل
چې هغوئ دا په صحیح توګه هم هغه شان کړے وو ځنګه
چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو. نو موسیٰ د هغوئ دپاره
برکت وغوښتلو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې ودرول او وقف کول

۴۰ (۱) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۲) ”د
اولنۍ مياشتې په اوله ورځ مالِک خُدائ د حضور خېمه
ودروه. (۳) په دې کښې د لوظ صندوق کېږده په کوم کښې
چې لس حُکمونه دی او د دې په مخکښې پړده ولګوه. (۴)
هغه مېز دننه راوړه او سامان وربانديې کېږده. ډيوټ هم دننه
راوړه او ډيوې وربانديې کېږده. (۵) د لوظ صندوق په
مخکښې د سرو زرو قربانګاه کېږده کومه چې د
سوزېدونکې خوشبويۍ دپاره ده او د خېمې په دروازه باندې
پړده ځوړنده کړه. (۶) د خېمې په مخکښې د سوزېدونکې
نذرانې قربانګاه کېږده. (۷) د خېمې او قربانګاه په مينځ
کښې د وينځلو ښانک کېږده او اوبهٔ په کښې واچوه. (۸)
ګېرچاپېره پړدې ودروه او د دې په دروازه باندې پړده
ځوړنده کړه. (۹) بيا د زيتُونو په تېلو باندې غوړولو سره
خېمه او د دې ټول سامان وقف کړه او داسې به دا مقدس
شی. (۱۰) وريسې، د غوړولو د تېلو په ذريعه د سوزېدونکې
نذرانې قربانګاه او د دې ټول سامان وقف کړه او قربانګاه
به پوره مقدسه شی. (۱۱) د وينځلو ښانک او د دې بيخ هم په
داسې طريقه وقف کړه. (۱۲) هارون او د هغهٔ زامن د خېمې
دروازې ته راوله او هغوئ ته ووايه چې غسل وکړی. (۱۳)
هارون ته مقدسې جامې ورواغونده، سر يې په تېلو غوړ کړه
او وقف يې کړه، نو هغه به د اِمام په توګه زما خِدمت کوی.
(۱۴) د هغهٔ زامن راوله او هغوئ ته چُوغې ورواغونده. (۱۵)
بيا د هغوئ سر په تېلو غوړ کړه، هم هغه شان چې څنګه دې

د هغوئ د پلار سر غوړ کړے وو، نو چې د اِمامانو په توګه
زما خِدمت وکړی. دا غوړول به هغوئ د راتلونکی ټولو
وختونو دپاره اِمامان جوړ کړی.“ ۱۶ موسیٰ هر څۀ هم هغه
شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۷
چې کله هغوئ د مِصر نه راووتل نو د دوېم کال د اولنۍ
میاشتې اوله ورځ وه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه
ودرولے شوه. ۱۸ موسیٰ د دې پېښې لاندې ولګولې،
چوکاټونه يې ودرول، لاړی يې ورسره ولګول او د دې ستنې
يې ودرولې. ۱۹ هغۀ په خېمه باندې د پټولو دپاره پړده خوره
کړه او دپاسه يې پرې بله پړده هم واچوله، لکه څنګه چې
مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۲۰ بيا هغۀ د کاڼو دوه تختې
واخستلې او د لوظ صندوق کښې يې کېښودلې. هغۀ د
صندوق په کړو کښې بازوګان واچول او د دې د کفارې
تخت يې پرې کېښودو. ۲۱ بيا هغۀ صندوق خېمې ته دننه
راوړو او پړده يې ځوړنده کړه. نو داسې هغۀ صندوق پټ
کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو.
۲۲ د پړدې نه بهر شمالی طرف ته يې په خېمه کښې مېز
کېښودو، ۲۳ او په دې باندې يې مالِک خُدائ ته پېش کړے
شوې روټۍ کېښوده، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ
حُکم ورکړے وو. ۲۴ مېز ته مخامخ، جنوب طرف ته، هغۀ
په خېمه کښې ډيوټ کېښودو، ۲۵ او هغۀ هلته د مالِک
خُدائ په حضور کښې ډيوې بلې کړې، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۲۶ پړدې ته مخامخ،
هغۀ په خېمه کښې د سرو زرو قربان‌ګاه کېښوده، ۲۷ او
هغۀ وربانديې د خوشبويۍ مصالحې وسوزولې، هم هغه شان
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۲۸ هغۀ پړده د

خېمې په دروازه کښې ځوړنده کړه، ۲۹ او هلته پړدې ته
مخامخ هغهٔ د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه کېښوده. او په
هغې باندې يې سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې پېش کړې،
هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۰
هغهٔ د وينځلو ښانک د خېمې او قربانګاه په مينځ کښې
کېښودو او اوبهٔ يې په کښې واچولې. ۳۱ موسىٰ، هارون او
د هغهٔ زامنو هلته خپل لاسونه او پښې ووينځلې ۳۲ چې کله
هغوئ دننه خېمې ته يا قربانګاه ته ورتلل، لکه څنګه چې
مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۳ موسىٰ د خېمې او
قربانګاه نه ګېرچاپېره پړدې ودرولې او دربار ته د ننوتلو په
دروازه باندې يې پړده ځوړنده کړه. نو موسىٰ ټول کار سر ته
ورسولو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاسه ورېځ

۳۴ بيا ورېځې خېمه پټه کړه او خېمه د مالِک خُدائ د
حضور جلال نه ډکه شوه. ۳۵ نو په دې وجه موسىٰ خېمې
ته دننه نهٔ شو تلے. ۳۶ بنی اِسرائيلو صِرف په هغه وخت
کښې په بل ځائ کښې کېمپ لګولو چې کله به ورېځ د خېمې
نه پورته شوه. ۳۷ تر کومې پورې چې به ورېځ هلته وه، نو
هغوئ به د سفر دپاره خېمې نهٔ اوچتولې. ۳۸ چې هغوئ
کوم ځائ ته هم سفر کولو نو د ورځې به يې د مالِک خُدائ د
حضور ورېځ د خېمې دپاسه ليدله او د شپې به يې په ورېځو
کښې بل شوے اور ليدلو.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹